

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Ha nem állunk
szilárdan a sziklán,
el fog sodorni
minket az ár.”

Az Igét PRÉDIKÁLNI

Aranyszöveg | 1Korinthus 1:27

„Hanem a világ bolondjait választotta ki magának az Isten, hogy megszégyenítse a bölcseket; és a világ erőtleneit választotta ki magának az Isten, hogy megszégyenítse az erőseket.”

I. RÉSZ

Az emberek gyakran hibáznak vezetőik megválasztásakor, de Isten sohasem a rossz embert választja. A választása szinte mindig meglepi a világot.

1Kor 1:26, 27 „Mert tekintétek csak a ti hivatástokat, atyámfiak, hogy nem sokan hívtak bölcsek test szerint, nem sokan hatalmasak, nem sokan nemesek; hanem a világ bolondjait választotta ki magának az Isten, hogy megszégyenítse a bölcseket; és a világ erőtleneit választotta ki magának az Isten, hogy megszégyenítse az erőseket.”

Isten gyakran elhalad a legműveltebbek mellett. Nem arról van szó, hogy megvetné a tanultságukat, de egy iskolázott ember gyakran nem ismeri fel, milyen tudatlan is valójában.

1Kor 8:1, 2 „Az ismeret felfuvalkodottá tesz (...) Ha pedig valaki azt hiszi, hogy tud valamit, még semmit sem ismer úgy, amint ismernie kell.”

Isten gyakran a hétköznapi emberek közül választ vezetőket, mert ők általában taníthatóbbak. Amikor olyan egyszerű embereket lát, akiket fel tud használni, nehéz képzési programban részesíti őket, hogy kiválóká váljanak.

„Jézus az egyszerű emberek soraiból választotta ki első tanítványait. A galileai halászok alázatos, tanulatlan férfiak voltak, akik nem ismerték a rabbik tanításait és

“ A Biblia lett legfontosabb tanulmányom, és őszintén el tudom mondani, hogy nagy örömmel kutattam. ”

TARTALOM | A-40 | OKTÓBER 7.

- 1 | Az Igét prédikálni
- 5 | Bibliatanulmányozás rádióan keresztül
- 6 | Felkészülés a Jézussal való találkozásra – 1. rész
- 8 | Nem véletlen: kolibri

szokásait, ám megedzette őket a kemény munka és a nehéz körülmények fegyelmező ereje. Ez a néhány ember (...) tanítható lelkiülettel rendelkezett.” – *Nevelés*, 85. old.

Ilyen vezetőképzésben részesítette az Úr William Millert is, az amerikai reformátort. Az édesapja nagyon hazafias volt. A hadsereg kapitányaként tevékenykedett George Washington idején, és majdnem életét vesztette a New York-ért vívott harcban. Miller családja szinte minden vagyonát a háború támogatására fordította, így a végére nagyon elszegényedtek. Ennek eredményeként Miller szegénységben nőtt fel, és nehézségekkel teli gyermekkorra volt.

Fiatal felnőttkorában megfigyelte, hogy a közösség legbefolyásosabb emberei közül sokan nem vették komolyan a Bibliát. Miller mégis felnézett rájuk, mert látszólag nagylelkűek voltak és erkölcsös életet éltek.

Ezek a férfiak deisták voltak. Azt vallották, hogy Isten nagyon régen teremtette a világot. De, mint Krisztus korában a szadduceusok, ők is úgy gondolták, hogy magára hagyta a teremtményeit. A deisták szerint Isten megteremtette a világot, de az embert bízta meg azzal, hogy gondoskodik róla.

II. RÉSZ

Apjához hasonlóan William Miller is nagyon hazafias volt. Belépett az Egyesült Államok hadseregébe, és részt vett az 1812-es háborúban. Nagy tiszteletnek örvendett, hadnaggyá nevezték ki. Amikor részt vett a plattsburgi csatában, drámai és meggyőző bizonyítékokat látott arra vonatkozóan, hogy egy természetfeletti erő beleavatkozik az emberi eseményekbe. Ez megrendítette deista nézeteit.

A háborút követően rendszeresen járt a templomba feleségével, bár nem volt keresztény. Mivel jól olvasott, őt kérték meg arra, hogy olvasson fel a gyülekezetnek egy-egy prédikációt a *Proudfoot's Practical Sermons* [Proudfoot gyakorlati prédikációi] című könyvből, valahányszor a lelkész nem tudott jelen lenni. Egyik vasárnap, amikor épp egy szülői felelősségről szóló prédikációt olvasott fel a szószékről, felismerte saját bűnös állapotát. Sírni kezdett, és nem tudta végigolvasni. Lenyűgözte a következő mélyen szántó gondolat: „Milyen csodálatos volna, ha lenne egy Isten, aki nemcsak létezne, hanem szerető és kedves volna, gondoskodna a teremtményeiről és ki tudná menteni az embert bűnös állapotából.” Később a következőképpen idézte fel ezt az élményt:

A háború borzalmait, az ártatlanok szenvedését, a pestist, amely a keresztények nagy részét eltörölte a világ felszínéről és más tragédiákat annak bizonyítékaként látták, hogy a Bibliában leírt Isten csak mese, és valójában nem avatkozik bele az élet dolgaiba.

Úgy gondolták, hogy sok ellentmondás van a Bibliában, és a benne található történeteket mítoszokként utasították el. Nevetségesnek találták például a Jónásról szóló beszámolót, akit elnyelt egy hal, majd három nappal később élve kivetette a partra. Jézus csodáit sem fogadták el.

Miller nagybátyja és anyai nagyapja baptista lelkészek voltak, de ahogy Miller szkepticizmusa a Bibliával szemben egyre nagyobb méreteket öltött, kigúnyolta a lelkészeket deista barátai örömeire és szórakoztatására. Senki sem gondolta, hogy Miller egy napon hatalmas prédikátor lesz, és a meggyőződése ugyanúgy gúny tárgyát fogja képezni.

Bár úgy tűnt, hogy eltávolodott Istentől, őszinte ember volt, aki kereste az igazságot. Felesége sohasem szűnt meg imádkozni érte, és az Úr válaszolt az imáira.

(Lásd: Megbeszélendő kérdések)

„Egyszer csak tisztán láttam a Megváltó jellemét. Talán van egy olyan lény, aki oly jó és oly könyörületes, hogy Ő maga szerez engesztelést vétkeinkért, s ezzel megment bennünket a büntetéstől. Azonnal éreztem, mennyire szeretetre méltó ez a lény, s azt képzeltem, hogy a karjaiba tudnám vetni magam, és tudnék bízni kegyelmében. De feltámadt bennem a kérdés: miként lehet bebizonyítani, hogy ez a lény létezik? Tudtam, hogy a Biblián kívül semmilyen bizonyítékot nem találok a Megváltó létezésére, és az eljövendő életre sem...”

Felfedeztem, hogy a Biblia éppen olyan Megváltót mutat be, amilyenre szükségem

van. Nem tudtam megérteni, hogyan tud egy nem ihletett könyv az elbukott világ szükségleteihez oly tökéletesen alkalmazkodó elveket feltárni. Kénytelen voltam belátni, hogy a Szentírás minden bizonnyal Isten kinyilatkoztatása. A Biblia gyönyörűségemmé vált, és Jézusban baráttra találtam. A Megváltó számomra tízezer közül is a legfontosabb lett. A Szentírás, amely azelőtt sötét és ellentmondásos volt, most lábam szövétneke és ösvényem világossága lett. Megnyugodtam és elégedett voltam. Rájöttem arra, hogy Isten a szikla az élet óceánjának közepén. A Biblia lett legfontosabb tanulmányom, és őszintén el tudom mondani, hogy nagy örömmel kutattam. Felfedeztem, hogy még a felét sem ismerem. Azon tűnődtem, hogy vajon miért nem láttam meg szépségét és dicsőségét hamarabb, és csodálkoztam azon, hogy valaha

el tudtam utasítani. Kinyilatkoztatásaiban megtaláltam mindent, amire a szívem vágyott, és ami meggyógyítja a lélek betegségét. Nem vonzott már semmilyen más olvasmány, és nagy gonddal igyekeztem, hogy Istentől bölcsességet szerezzek.” — *A nagy küzdelem*, 285. old.

A hivatalos teológiai képzettség hiánya nem akadályozta meg Millert abban, hogy megértse a Bibliát. Angyalok álltak mellette mindennapi imádságos lelkülettel végzett tanulmányozása során. Folyamatosan gyakorlatba ültette a Bibliából tanult igazságokat. Gyakran beszélt az otthonában és az ismerősei társaságában mindarról, amit megértett.

Ez elengedhetetlen szakasza volt Miller képzésének, amelynek során képessé vált az Úr munkájának elvégzésére.

(Lásd: Megbeszélendő kérdések)

III. RÉSZ

William Miller idejében sok lelkész azt tanította, hogy Jézus második eljövetele előtt ezer évig tartó béke lesz a földön. De Miller semmi ilyesmit nem talált a prófeciák módszeres tanulmányozása közben. Ehelyett azt látta, hogy a Biblia egyértelműen azt tanítja: Jézus a millennium előtt fog eljönni.

Mivel Miller egyre jobban megértette Krisztus eljövetelének közelségét, rájött, hogy a világnak is tudnia kell a Biblia vég idejüzenetéről. Imádkozott, hogy Isten bízson meg valakit annak hirdetésével. Sok prédikátorral beszélt, és arra buzdította őket, hogy mutassák be a prófeciákat, de senki sem hallgatott rá.

Amikor látta, hogy nem talál olyan prédikátort, aki hajlandó lenne hirdetni Krisztus eljövetelének üzenetét, megértette, hogy neki kell átadnia azt.

Miller abszurdnak találta a gondolatot, hogy prédikáljon. Ötvenéves lévén öregembernek érezte magát. Gazdálkodó volt, így nem volt megszokott dolog számára, hogy rendszeresen beszédet tartson. Az eszközei is korlátozottak voltak. Az egyetlen dolog, amit felajánlhatott, egy olyan bibliai üze-

net volt, amely megváltoztatta az életét. Bizonyos küzdelemmel eltöltött idő után megadta magát Istennek, és megígérte, hogy hirdetni fogja Krisztus eljövetelének üzenetét, valahányszor megkérik erre.

Isten Miller megadására várt. Mihelyt ezt megtette, egy órán belül felkérték, hogy tartson előadás-sorozatot egy közeli városban. Ettől kezdve özönlöttek a felkérések, és képtelen volt mindegyiket elfogadni.

Bár Miller üzenete megdöbbentő, az előadás-módja nyugodt és méltóságteljes volt. Az előadásairól tudósító újságírókat meglepte azok világos és rendezett volta.

A hallgatók használták a Bibliájukat, jelen volt a Szentlélek, és Miller prédikációja életre keltette Isten Igéjének erejét.

“Úgy hirdessék az ígét [a lelkészek], hogy az a legkomolyabb benyomást keltse a hallgatókban.” — *Review and Herald*, 1897. szeptember 28.

Mialatt elmagyarázta a Dániel könyve és a Jelenések profetikus idővonalát, Isten ítélőszékéig vezette a hallgatókat.

Az emberekben felébredt a lelkiismeret, és megremegtek. Életek és közösségek változtak meg. A részek kijózanodtak, a kicsapongó életet élők megtisztultak, bezártak a kocsmák, a hitetlenek keresztények lettek, az egyház és az imaalkalmak látogatottsága pedig sokat növekedett.

Ilyen prédikációkra van szükség napjainkban is.

2Tim 4:2 „Hirdesd az igét, állj elő vele alkalmas, alkalmatlan időben, ints, feddj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással.”

Miller évekig szorgalmasan tanulmányozta a Szentírást, és most erővel hirdette az Igét. Gyakran csak egy bibliaszöveget vitt magával a szószekekre jegyzet gyanánt, és engedelmeskedett egy másik, a prédikálásra vonatkozó bibliai tanításnak is.

1Kor 2:2 „Mert nem végeztem, hogy egyébről tudjak ti köztetek, mint a Jézus Krisztusról, még pedig mint megfeszítettről.”

Miller az eljövendő Krisztusra helyezte a hangsúlyt a prédikációiban. Egyszerűen a Megváltó második eljövételéről beszélt, aki meghalt a bűneinkért és a mennybe ment, hogy helyet készítsen nekünk. Miller szerette az általa bemutatott Krisztust.

Bár kétszer is csalódott, mivel Jézus nem jött el sem 1844 tavaszán, sem őszén, a Biblia próféciáin alapuló üzenete megvalósította Isten szándékát. Figyelmeztette az embereket, és felkeltette a próféciák iránti érdeklődést. Isten áldásával William Miller elindított egy mozgalmat, amely végül el fogja juttatni Isten szeretetének végső üzenetét a teljes világhoz. És akkor jön el a vég.

(Lásd: Megbeszélendő kérdések)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Miért választ Isten gyakran gyenge embereket arra, hogy hatalmas dolgokat vigyenek véghez érte? _____

Mondj példákat a Szentírásból erre a jelenségre! _____

2. Miben hasonlít a deizmus az evolúcióhoz? _____

3. Sorolj fel néhány olyan dolgot, amely segített Millernek a deista nézetei leküzdésében! _____

Mi védhet meg minket Miller tévedéseitől? _____

II. RÉSZ

4. Mi az, amit nap mint nap megtehetsz azért, hogy felkészülj az Úr munkájának hatékony végzésére? _____

III. RÉSZ

5. Miért voltak Miller prédikációi olyan erőteljesek? Vedd figyelembe az embert és az üzenetet egyaránt! _____

Mi tehetné hatékonyabbá a mai prédikátorokat? _____

További tanulmányozásra a 40. és 41. leckéhez: *A nagy küzdelem*, 317–342, 375–408. old.



A hit fejezetei



Bibliatanulmányozás rádión keresztül

Késő este volt. Épp az ágyamban feküdtem egy hosszú és fárasztó nap után. Fájt a hátam, és Istenre gondoltam. „Ó, Uram”, tűnődtem magamban, „miért nem hallok Rólad a rádióban?”

Bulgáriában nőttem fel a kommunizmus idején, és ateista nevelésben részesültem. Szomjaztam az Úr után, de nem volt lehetőségem enyhíteni ezt a szomjúságot. A kommunizmus bukása után újra kinyitották a templomokat, de az Úr utáni szomjúságom megmaradt. Egy kisvárosban éltem, ahol a keleti ortodox templomon kívül nem volt más templom, legalábbis ezt hittem akkoriban.

Tehát feküdtem az ágyban, és azon tűnődtem, hogyan lehet, hogy senkinek sem jutott eszébe Istenről prédikálni a rádióban. Volt egy régi rádióm, amit kényelmes lett volna hallgatnom.

Hirtelen egy hang ezt mondta a fejemben: „Kapsold be a rádiót!” A hang annyira határozott volt, hogy felültem az ágyban. Azonnal bekapcsoltam. 6 óra 58 perc volt. Két perc hangolás után a következőket hallottam: „Itt az Adventista Világrádió – a Reménység Hangja”. Arra gondoltam, hogy ez nekem való lehet.

Így kezdtem el hallgatni az adventista rádió műsorait. A következő három hónapban folyamatosan hallgattam – minden reggel és este ugyanazt az adást. Ezután úgy éreztem, hogy meg kell keresztelkednem.

Így imádkoztam: „Uram, kérlek, mutasd meg, hol tudok megkeresztelkedni.”

Isten még aznap válaszolt az imámra. Amikor a megszokott műsort hallgattam, a beszélő bejelentette a témát: „Melyik az igaz egyház?” Úgy döntöttem, hogy felkeresek egy adventista gyülekezetet. Szófiába utaztam, Bulgária fővárosába, ahol úgy gondoltam, hogy lennie kell egy adventista gyülekezetnek. Amikor megérkeztem, megtudtam, hogy a saját városomban is van egy adventista gyülekezet! Nagyon megörvendtem a hírnék.

Hazatértem, és felkerestem a helyi lelkészt. Abban az időben a közösség még nem rendelkezett saját gyülekezeti épülettel, ezért az otthonaikban tartották az istentiszteleteket. A fiatal lelkész meghívott az otthonába, és azonnal elmondtam neki, hogy szeretnék

UTAZÁS ODA, AHOVA A MISSIONÁRIUSOK NEM TUDNAK ELJUTNI

Az Adventista Világrádió (AVR) a Hetednap Adventista Egyház hivatalos missziós eszköze. Az AVR AM/FM, rövidhullámú, műholdas és webes adásokat használ, hogy eljuttassa az evangéliumot azokhoz az emberekhez, akiket nehéz elérni a földrajzi és kulturális korlátok vagy a vallásra vonatkozó politikai korlátozások miatt. Az AVR küldetése az evangélium közvetítése a világ legnehezebben elérhető embercsoportjai számára, méghozzá a saját nyelvükön. Ha szeretnéd megtudni, hogyan segíthetsz a reményteli üzenet nehezen megközelíthető hallgatókhoz való eljuttatásában, és hogyan adhatsz örökkévaló ajándékot az embereknek, látogass el az awr.org oldalra.

megkeresztelkedni. Jóindulatúan elmosolyodott, majd elmagyarázta, hogy előbb tanulmányoznom kell a Bibliát.

„De már tanulmányoztam! A rádión keresztül!” – mondtam.

Meglepődött, és kérdéseket tett fel, hogy felmérje a tudásszintemet. A végén felkiáltott: „Barátom, te tényleg készen állsz a keresztségre!”

Így hát megkeresztelkedtem, és az volt életem legboldogabb napja.

Természetesen nem rejtettem „a véka alá” a fényt. Minden barátomnak és rokonomnak beszéltem a reményről, amit kaptam. Tudom, hogy Jézus minden embert meg akar áldani, és üdvösséget szeretne biztosítani mindenkinek, aki teljes szívvel keresi Őt.

Ha szeretnél többet megtudni az Adventista Világrádióról (AVR) vagy arról, hogyan segíthetsz Isten Igéjének rádióadásokon keresztül történő terjesztésében, látogass el az awr.org oldalra, vagy hívd a következő telefonszámot: 1-301-680-6304.



Történelmi kapcsolat

Felkészülés a Jézussal való találkozásra – 1. rész

Már fiatalon éreztem, hogy szükségem van a Megváltóra, és 11 éves lehettem, amikor először örültem a szeretetének. Már azelőtt is meg voltam győződve a bűnről. Emlékszem, hogy már nagyon fiatalon éreztem a szükségét annak, hogy megbocsáttassanak és eltöröltsenek a bűneim, nehogy örökre elveszek.

Rendszeres imaéletet élő szüleim voltak, akik nagyon aggódtak gyermekeik jólétéért. Emlékszem, próbáltam tökéletesen közömbösnek tünni előttük, mert attól tartottam, hogy azt hinnék, meggyőződés alatt állok, miközben fáj a szívem, éjjel-nappal nyugtalan voltam, és attól féltem, hogy a halál bűnben talál. Amikor vihar támadt, rettenetes szenvedésben volt részem. Éjszakánként gyakran megébredtem, sírtam, és nem mertem lehunyni a szememet attól való félelmemben, hogy eljön az ítélet, vagy megöl a villám, és örökre elveszek.

Gyermekek, ha nincs reményetek Krisztusban és féltek, amikor vihar támad, tegyétek fel magatoknak a kérdést: ha most félek, hogy fogok megállni a Isten haragjának nagy és rettenetes napján? Senki sem menekülhet majd meg a gonoszok közül. Akkor nem fog a rendelkezésedre állni sem egy óra, sem egy pillanat, hogy felkészülj arra a rettenetes napra.

Akkor nem csupán az esőnek, a villámlásnak és a mennydörgésnek leszel tanúja, de minden sziget és hegy el fog tűnni.

„És nagy jégeső, mint egy-egy tálentom, szálla az égből az emberekre.” Isten haragjának vihara hamarosan eléri a bűnös világot. El tudod-e viselni a gondolatot, hogy Istenbe vetett remény nélkül érd meg ezt a jelenetet, és magadon érezd Isten rosszalló tekintetét? Ha menedékre vágysz, még ma meg kell keresned, és biztonságban leszel az Úr haragjának napján.

Emlékszem, hogy gyakran hallottam édesanyámat imádkozni értünk, különösen egyik este, miután visszavonultam. Sohasem felejttem el megtéretlen gyermekeiért mondott buzgó imáját. Kétségbeesetten küzdött Istennel értünk. Mindig emlékezni fogok

a szavakra, amelyek éjjel-nappal eszembe jutottak: „Ó, vajon át fognak-e gázolni a sok értük mondott imán a pusztulás és a nyomorúság irányába?” Miután tanulmányozni kezdtem, a következő gondolatok kavargtak bennem: a szentek, különösen a szüleim, meg akarnak menteni a pusztulástól, én mégis olyan meggondolatlan és kegyetlen vagyok, hogy átgázolok az imáikon, vagy nem követem tovább a meggyőződéseim útját, és a figyelmetlenségem világossá teszi, hogy a halált választom az élet helyett.

Drága gyermekek, ha a ti szüleitek is imádkoznak, becsüljétek meg az imáikat, figyeljétek az utasításaikra, és ne feledjétek, hogy számot kell adnotok a kiváltságáról, amelyet most élveztetek! Az egész menny érdekelt az üdvösségetekben. Isten halálra adta az Ő egyszülött, szeretett Fiát a vétkeitekért, angyalok vigyáznak rátok, igyekeznek az Úrra fordítani a figyelmeteket, és a lelki üdvösségeteket keresik. A keresztények is érdeklődnek irántatok, dolgoznak és imádkoznak értetek. A szüleitek, akik egész életükben vigyáztak rátok, ameny-nyiben keresztények, mélyen érdeklődnek a sorsotok iránt. A trón elé viszik az ügyeiteket, és őszintén könyörögnek Istenhez, hogy kíméljen meg, és ne vegye el az életeteket, amíg még bűnösök vagytok, hogy ne vesszete el örökre. Fájó szívük nem talál nyugalmat, amíg nem látják, hogy a szelíd és alázatos Megváltót követitek. Megkeményítitek a szíveteiket minden érte-tek mondott imájuk ellenére? Vajon nem foglalkoztat a saját üdvösségetek? Bátraknak tartjátok magatokat (ahogyan egykor én tettem), ha közömbösnek és meggondolatlanoknak tűntök, mintha semmibe vennétek egy anya könnyeit és imáit? „Ó, vajon át fogtok-e gázolni a sok értetek mondott imán a pusztulás és

a nyomorúság irányába?” Amikor mindenki hajlandó segíteni rajtatok, ti nem fogtok segíteni magatokon?

Ma már rendelkezem egy édesanya gyermekei iránti erős ragaszkodásával és szeretetével, és gyakran kívánom, hogy bárcsak újraélhetnem fiatalságom napjait. Ó, mennyire vigyáznék a szüleim érzéseire! Szívesen engedelmeskednék nekik. Megnyitnám a szívemet aggódó szüleim előtt, és nem cselekednék úgy, mint egykor.

Ha épp olvastam a Bibliát, és a szüleim bejöttek a szobámba, rögtön elrejtettem szégyenemben. Gyermekek, ha valakinek jár a bizalmatok, azok drága szüleitek, akik olyan sok aggodalommal teljes órát töltöttek mellettetek csecsemőkorotokban és egész életetekben. Vigyáztak rátok, és úgy szerettek titeket, ahogyan csak egy szülő tud szeretni.

1839-ben az Úr hűséges szolgálója, William Miller ellátogatott Portlandbe és előadásokat tartott Krisztus második eljövételéről, amelyek nagy hatással voltak rám. Tudtam, hogy ha Krisztus akkor jön vissza,

és olyanak talál, amilyen akkor voltam, el kellene vesznem. Időnként nagyon elcsüggedtem a helyzetem miatt, de nehezemre esett teljesen átadnom magam az Úrnak. Tudtam, hogy amennyiben vallásosnak tartom magam, akkor teljes mértékben kereszténynek kell lennem, és olyan nagy dolognak tartottam azt, ha valaki keresztény, hogy attól tartottam, sohasem leszek azzá, hiába vallom vallásosnak magam. Így hát a lelki gyötrelmem, a szorongásom és a szenvedésem kitartott még néhány hónapig.

– *The Youth's Instructor*, 1852. december 1.

“Vajon nem foglalkoztat a saját lelki üdvösségetek?”

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Vajon közömbösséget mutassunk-e akkor, amikor azt érzékeljük, hogy nincs reményünk Jézusban? _____
Milyen kérdést kellene feltennünk magunknak? _____
2. Mit kell tennünk, ha menedékre vágyunk az Úr haragjának vihara elől? _____
3. Sorolj fel három dolgot, amelyeket meg kellene tenned, amennyiben imádkozó szülőkkel áldott meg Isten!

4. Milyen bizonyítékait ismerjük annak, hogy a mennyország érdekelt a megváltásunkban? _____

5. Írd le a saját szavaiddal, mit jelent „átgázolni sok imán a pusztulás és a nyomorúság irányába”!

Te is ezt teszed? _____ Ha igen, mit kellene inkább tenned? _____
6. Mire jogosultak a szüleid jobban, mint bárki más? _____ Miért? _____

7. Milyen hatással volt a szerzőre Isten Szavának egyszerű prédikálása? _____

A teremtés alapjai

Nem véletlen: kolibri

A kolibri a legkisebb madár, egyes fajok hossza alig haladja meg az öt cm-t. Egyedül ezek a madarak rendelkeznek a visszafelé repülés képességével. Színjátzó szárnyaikkal 8 vagy akár 70 alkalommal csapkodnak másodpercenként a faj méretétől függően, a legkisebb madarak mozognak a legtöbbet.

Mivel a szárnyaik ilyen hatékonyan mozognak, rendkívül gyors anyagcseréjük hatalmas mennyiségű energiát igényel. A kolibri ételadagja nagyon kicsi, de olyan sokat fogyaszt belőle, hogy a nap végére testsúlya többszörösét falja fel nektár formájában. Nem véletlen tervezése szorosan illeszkedő csőrét is magában foglalja, melyet csupán résnyire képes nyitni, amikor akarja – épp annyira, hogy a nyelve „közlekedni” tudjon az általa beporzott virág belsejében, mi alatt éltető táplálékot nyer.

A kolibri egy másik nem véletlen képessége, hogy meg tudja mérni az általa megkóstolt nektárban található cukor mennyiségét. A kismadár nem lakmározik azokból a virágokból, amelyek kevesebb, mint 12%-os cukortartalmú nektárt termelnek – mindig a 25%-os cukoroldatot részesíti előnyben. Ezt egészen pontosan megmérték a tudósok, de a Teremtőjükön kívül senki sem tudja, hogyan képes erre a kolibri.

Bár a cukor energiát biztosít, nem tápláló, de egy felnőtt kolibri ezzel is képes megbirkózni. A szülők úgy elégítik ki a saját és a fiókáik szükségleteit, hogy rovarokat és pókokat fogyaszt a fehérje, a vitaminok és az ásványi anyagok megszerzése érdekében, melyekkel a fiókáit is eteti.

Néhány kolibri pulzusa eléri az 1260-at percenként. Magas anyagcseréje következtében bármely pillanatban néhány órányi távolságra kerülhetne az éhezéstől, már ha a szíve éjjel-nappal ebben az ütemben verne. De a Teremtő egy másik csodálatos és nem véletlen megoldást talált az apró madár számára. A ko-

libri éjszakánként vagy olyankor, amikor nem áll rendelkezésére megfelelő táplálék, képes lelassítani saját pulzusát percenként 50-re vagy 180-ra. Ez körülbelül tíz százaléka annak, amelyet akkor használnak, amikor a nektárt biztosító virágok fölött lebegnek. Amikor így pihennek, egyfajta hibernált állapotba kerülnek. Ennek eredményeként a kolibri élettartama nem olyan rövid, mint sok más, gyors anyagcseréjű teremtménynek. Arról ismert, hogy akár 17 évet is képes túlélni fogságban.

Egy másik elképesztő jelenség akkor következik be, amikor ezek az apró madarak átlépnek a „hibernálásba”. Egy olyan fiziológiai túlélési mechanizmusról van szó, amely egyedülállóvá teszi a kolibrit. Ennek a veséje működéséhez van köze. A tudósok rájöttek, hogy ilyenkor nemcsak a pulzusszáma csökken, hanem a vesékben végbemenő szűrés minősége is – és ez minden bizonnyal egy szinten nem véletlen, Istentől kapott adottságuk. A nor-

mál veseműködés leáll a hibernálás beálltát követően, és ez megakadályozza a kiszáradását, mivel a glükóz, a víz és a sók újra felszívódnak ahelyett, hogy távoznának a szervezetéből. Ugyanilyen figyelemre méltó, hogy amikor újra eljön a repülés ideje, és táplálékot lehet találni a közelben, a kolibri szervezetének minden funkciója visszatér „normál” működésére.

A kolibri szépsége arra készit minket, hogy imádjuk a Teremtőjét. Tervezésének bonyolultságától és bölcsességétől eláll a lélegzetünk!

A szerző, Juanita Kretschmar engedélyével.



AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Ha nem állunk
szilárdan a sziklán,
el fog sodorni
minket az ár.”

Jobb a kettőnek, MINT AZ EGYNEK

Aranyszöveg | 1Korinthus 12:4-6

„A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Lélek. A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr. És különbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenekben.”

I. RÉSZ

Joshua Himes egy episzkopális szeminárium hallgatója volt, amikor egy befektetés alkalmával megtevesztették az édesapját. Emiatt le kellett mondania a továbbtanulásról, és meg kellett tanulnia egy szakmát. Ennek ellenére nem vesztette el az egyházi szolgálat iránti szenvedélyét.

Miután elhagyta az episzkopális egyházat, csatlakozott egy keresztény mozgalomhoz (Christian Connection), és felszentelték a szolgálatra. Egy haladkló gyülekezet újjáélesztése után alapított egy nagy, dinamikus és növekvő gyülekezetet Bostonban. Közössége a reform központjává vált. Himes támogatta a mértékletesség ügyét, és a rabszolga-felszabadítás mozgalmának vezéralakja lett New Englandben.

Amikor hallotta Millert prédikálni, a hallott igazságok teljesen meggyőzték. Meggyőződése volt, hogy a világ feletti ítélet alig néhány év múlva

fog bekövetkezni. Bár Miller ekkorra már hat éve prédikált, mégis kevesen hallották az üzenetét. Himes a következőket írta:

„Amikor Mr. Miller befejezte az előadásait, új helyzetben találtam magam. Nem tudtam továbbra is úgy hinni vagy prédikálni, ahogyan korábban tettem. A lelkiismeretemben éjjel-nappal fellobbant a világosság ebben a témában. Ezután hosszan elbeszélgettünk Mr. Millerrel a feladatainkról és a felelősségünkről. Megkérdeztem tőle: »Tényleg hiszel ebben a tantételben?«

“ Joshua Himes minden energiáját és idejét Jézus közeli eljövételének hirdetésébe fektette. ”

TARTALOM | A-41 | OKTÓBER 14.

9 | Jobb a kettőnek, mint az egynek

13 | Szentől szemben a halállal

14 | Felkészülés a Jézussal való találkozásra – 2. rész

16 | Nem véletlen: mosómedve

Így válaszolt: »Természetesen hiszek benne, különben nem prédikálnék róla.«

»Mit teszel azért, hogy elterjedjen az üzenet a világban?«

»Eddig is megtettem, és továbbra is megteszek mindent, amit csak tudok.«

»Nos, még csak a világ egyetlen sarkába jutott el a hír. Sokat tettél, de továbbra is kevés ismeretünk van a témában. Ha Krisztus néhány éven belül visszajön, ahogyan azt hiszed, akkor nem szabad azzal vesztegetni az időnket, hogy figyelmeztetéssel próbáljuk felkészülésre készíteni a világot.«

»Tudom, Himes testvér, de mit tehet egy öreg gazdálkodó? Sohasem voltam hozzászokva a nyilvános beszédhez, és egyedül vagyok. Bár sokat dolgoztam és sokakat láttam megtérni és elfogadni az igazságot, senki sem csatlakozik hozzám a misszió tárgyát vagy lelkületét illetően. Szeretik, ha prédikálok, ha építem a gyülekezeteiket, de a legtöbb lelkésznél itt véget is ér a dolog. Segítséget keresek, mert szükségem van rá.«

Ekkor Isten oltárára helyeztem magam, a családomat és a hírnevet azért, hogy amennyire csak erőm engedi, mindvégig segítsek neki. Majd megkérdeztem tőle, hogy az ország mely részein járt, és hogy meglátogatta-e valamelyiket a főbb városaink közül.

Amikor Miller mesélt Himesnek a New England kis falvaiban végzett munkájáról, Himes megkérdezte tőle, hogy miért nem beszélt azokban a városokban is, ahol sok olyan ember él, akikhez még nem jutott el az üzenet. Miller elmagyarázta, hogy csak ott hirdette az igét, ahová meghívták, és a nagy városokba nem kapott meghívást. Himes ezután azt kérdezte Millertől, hogy elmenne-e a nagyvárosokba, ha meghívnák. Miller igenel válaszolt, Himes pedig azt mondta neki, hogy készüljön fel a kampányra, mert ajtókat kell nyitni az Unió minden városában, és az üzenetnek el kell jutnia a föld végső határáig! Ekkor kezdtem el segíteni Miller atyának.”

– *Memoirs of William Miller*, 140, 141. old.

Igazán dinamikus párost alkottak, és az általuk átadott üzenet mindenhol hallható volt Új-Angliában és az Egyesült Államok északi részén.

Istennek az a terve, hogy a munkások kettesével induljanak útnak, barát baráttal. Így küldte el Jézus is a tanítványait az evangéliumi üzenettel, amely végig-söpört Izraelen.

Péld 4:9 „Sokkal jobban van dolga a kettőnek, hogy nem az egynek; mert azoknak jó jutalmuk van az ő munkájukból.”

Miller később elmondta, hogy Himes sokkal értékesebb volt számára a szolgálat során, mint bármelyik másik tíz ember!

II. RÉSZ

Isten Joshua Himest választotta Miller nyilvános kampányai szervezőjévé és adminisztrátorává. Egyedülálló tehetséget adott neki, amely lehetővé tette, hogy hatékonyan tervezze meg a nagyvárosokban tartott evangelizációs kampányokat.

Himes úgy készült, hogy néhány héttel Miller érkezése előtt kiadott egy lapot a városban. Mivel nagy volt a téma iránti érdeklődés, ezek a nyomtatványok széles körben elterjedtek. Jézus második eljövételével kapcsolatos híreket és cikkeket tartalmaztak, valamint a közelgő evangelizációs sorozat hírét.

A közéleti újságok szerkesztői természetesen mindig olyan történeteket kerestek, amelyekkel megtölthették az oldalaikat és amelyek bővítették az olvasói körüket. A városi újságok időnként barátságosak voltak. De gyakran tettek közzé valótlan, felbújtó és szenzációs cikkeket is a „milleritákról”.

Mire Miller megérkezett a városba, hogy elkezdje a sorozatot, Himes megszervezte az összejöveteleket, és emberek ezrei várták kíváncsian Miller beszédét.

Tömegek özönlöttek az előadásaira. Riporterek is jöttek, akik arra számítottak, hogy a fanatizmus vad megnyilvánulásának lesznek tanúi. Íme egy reprezentatív jelentés az akkortájt írottak közül:

„Mr. Millert J. V. Himes segítette ebben a nagyszerű és fontos munkában. Nem vetünk részt Miller összes előadásán, amelyeket a városban tartott, mégis nagyot csalódtunk. Olyan sok furcsa dolgot írtak az újságok a

fanatikusokról, és olyan torz kijelentéseket tettek közzé Miller tanaira hivatkozva, hogy azt gondoltuk, tanúi leszünk a millerizmus (ahogyan a második adventről szóló tanítást nevezik) undorító és talán istenkáromló megnyilvánulásainak.

Hogy igazságosak legyünk Mr. Millerrel, kénytelenek vagyunk elmondani, hogy ő az egyik legérdekesebb előadó, akit valaha is hallottunk beszélni. A legkevésbé sem kételkedünk afelől, hogy teljesen meg van győződve annak a tanításnak az igaz voltáról, amelynek hirdetésén oly szorgalmasan fáradozik, és minden bizonnyal nyílt és tisztességes módon bizonyítja az állításait valamennyi hallgató meglepődésére. Mivel az előfeltevései helyesek, nem lehet kitérni a következtetései alól.”

Ehhez a riporterhez hasonlóan sokan mások is a Millerről olvasott félretájékoztatás miatt látogattak el az előadásra. Felkeltette az érdeklődést a munka, ame-

lyet az üzenet elpusztításáért végzett az ördög. Ám az Úr tervét semmi sem akadályozhatja meg.

2Kor 13:8 „Mert semmit sem cselekedhetünk az igazság ellen, hanem csak az igazságért.”

A rendelkezésre álló épületek közül egyik sem volt elég nagy ahhoz, hogy elférjenek benne a tömegek, így Himes pénzt gyűjtött, hogy vásárolni tudjon egy nagy sátrat, amit városról városra költöztettek.

Himes több könyvet is kiadott, amelyek a Second Advent Library-nak nevezett gyűjteménybe rendezett. Ezeket széles körben terjesztették. Azok az emberek, akik képtelennek érezték magukat a prédikálásra, megvásárolták azokat, majd továbbadták a barátaiknak és a rokonaiknak. Mások, akik kevés készpénzzel rendelkeztek, de nagyon találékonyak voltak, csak egyetlen példányt vásároltak a könyvekből, viszont kölcsönadták azokat a szomszédaiknak. Himes minden adventhívó számára lehetővé tette, hogy evangélista legyen. Részleteket olvastak a könyvekből az érdeklődő barátoknak és szomszédoknak, és széles körben terjesztették azokat olyan helyeken, ahová a prédikátor nem tudott eljutni.

III. RÉSZ

Szolgálatuk kimerítő volt. Az 1844 tavaszán bekövetkezett első csalódás után érthető, hogy Himes és Miller csak nehezen tudták elfogadni az üzenetet, amely szerint a 2300 nap 1844. október 22-én ér véget. A csalódást követő zavarodottság ismeretében az is érthető, hogy miért vetették el olyan gyorsan annak gondolatát, hogy a dátumnak bármiféle prófétai jelentősége lenne.

Lehetetlen teljes valójában elképzelnünk azt a csalódást, amelyet az adventhívók tapasztaltak, amikor Jézus nem jött el 1844-ben. Joshua Himes minden energiáját és idejét Jézus közeli eljövételének hirdetésébe fektette. Még a magánéletéről is lemondott csak azért, hogy eljuttassa ezt a sürgős üzenetet a világhoz. Nagy volt a csalódása.

Bár ez összezavarta, mégsem szűnt meg hinni Jézus második eljövételében. 1844 és 1845 nehéz télen pénzt gyűjtött a szegény adventisták számára, és gyakorlati segítséget próbált nyújtani azoknak a hívőknek, akik mindenüket feláldozták Isten ügyének előmozdítása érdekében.

A nagy csalódást követően Isten további igazságokra vezette el az adventhívókat, akik folytatták a bibliatanulmányozást. A szombat természetesen egyike volt a kulcsfontosságú bibliai tanításoknak.

A hetedik napi szombat gondolata népszerűtlen volt, és sokan hamis híreket terjesztettek a szombat-tartókról. Himes néhány barátja még meg is erősítette az alaptalan rágalmazást. Annak ellenére, hogy jó barátja, Joseph Bates megpróbált segíteni neki abban, hogy meglássa a szombat igazságát, Himes továbbra is kitartott a téves információk mellett, amelyeket a szombattartókkal kapcsolatban hallott. Ezáltal megismétlődött a korai keresztények tapasztalata.

Róm 3:8 „Amint minket rágalmaznak, és amint némelyek mondogatják, hogy mi így beszélünk, akiknek kárhozzátása igazságos.”

A hamis beszámolók megtették a hatásukat. Himes nem haladt az igazság növekvő fényében. Nem fogadta el, hogy a szombat a hetedik nap. Sok év telt el, mire megértette azt a bibliai tanítást, amely szerint

az emberek halálukkor nem a mennybe vagy a pokolba mennek, hanem egyszerűen a sírban alszanak.

Himes azonban nem mondott le abbeli hitéről, hogy Jézus hamarosan visszatér, és az Úr sem hagyta el őt.

Már nem szolgált nagy tömegeknek, mivel az emberek szétszéledtek. De a következő két évtized alatt írt és újságot szerkesztett az Advent Keresztény Egyházat (Advent Christian Church) megalapító maradék „milleriták” bátorítására.

Isten türelmes volt Himesszal. Élete végén újabb lehetőséget adott neki arra, hogy értékelje a hetednap adventista üzenetet és annak gyümölcseit.

Amikor 89 éves volt, páciensként érkezett a Battle Creek Szanatóriumba. Ott megértette a hármasság üzenet értékét és jelentőségét. Nem volt gazdag, de küldött egy kevés pénzt Ellen White-nak, aki akkor épp Ausztráliában tartózkodott. A prófétanő

azonnal egy bátorító levéllel válaszolt neki, amelyet még halála előtt megkapott.

A Battle Creek Szanatórium ápolónője, Mrs. Austin, aki elkísérte Himest a kezelésekre és beszámolt a haláláról, azt írta Ellen White-nak, hogy nagy becsben tartotta a levelét, és gyakran mondogatta, hogy a hetednap adventisták által végzett munka „a folytatása annak a munkának, amit ő és Miller atya kezdtek el”. Ha 25 évvel fiatalabb lenne, akkor ragaszkodna a Hetednap Adventista Egyházhoz, és minden tőle telhetőt megtenne a munka előbbre viteléért. – *Ellen G. White: 4. köt., 180. old.*

Himes végre megértette a csalódás okát, és Krisztus visszatérésének, valamint a szentek feltámadásának áldott reménységében hunyt el.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Olvasd el 1 Korinthus 12. fejt. Isten terve az, hogy minden keresztény munkás függjön másoktól. Miért bölcs dolog ez? _____

Nevez meg néhány példát erre a Bibliából! _____

Nevez meg néhány példát erre a saját családoból vagy a helyi gyülekezetből! _____

II. RÉSZ

2. Hogyan segítették elő végül a William Millerről szóló kedvezőtlen hírek Isten ügyét? _____

III. RÉSZ

3. Hogyan tanúsított türelmet Isten Himes iránt? _____

Milyen módon volt türelmes hozzád az Úr? _____

Elvárja-e Isten tőlünk, hogy türelmesek legyünk másokkal, mialatt tanulnak és fejlődnek? _____

Nevezd meg az említett területen való fejlődésednek néhány konkrét módját! _____

További tanulmányozásra a 40. és 41. leckéhez: *A nagy küzdelem*, 317–342, 375–408. old.



A hit fejezetei



Szemtől szemben a halállal

Nadif* muszlim volt. Tulajdonképpen az egész ország az volt, és senkinek sem állt szándékában megváltozni. Azt tanították neki, hogy más vallások, például a kereszténység, egyáltalán nem rendelkeznek világossággal vagy igazsággal. De szeretett volna jobb emberré válni, ezért hallgatni kezdte a rádiót.

Egyik nap hallott egy adást, amely különbözött a többitől. A „Reménység hangja” volt a neve, és az Adventista Világrádió (AVR) sugározta. Egy érdekes műsor volt Jézusról. Minél tovább hallgatta, annál több értelmet talált benne, sőt számos olyan kérdésre is választ talált, amelyeken mindig is töprengett. Egyre többet kívánt tanulni.

Végül több hónapos hallgatás után úgy döntött, hogy többet kell megtudnia a dologról. Mivel nem működött posta az országban, írásban nem kérhetett információt. Elhatározta, hogy útra kel. Több mint 1500 km hosszú utat tett meg – hol gyalogolt, hol rozoga buszokon utazott. Még egy országhatáron is át kellett lopakodnia.

Amikor a városba ért, nem tudta, hol fogja megtalálni, amit keres. Mivel nem tudta, mit tegyen, hívott egy taxit. „Vigyen el a templomba” – mondta a sofőrnek. A taxi vezetője bármiféle kérdés vagy megjegyzés nélkül a központba vitte Nadifot, majd hirtelen megállt egy nagy épület előtt. „Itt a templom” – mondta, és az út melletti épületre mutatott.

Nadif felfedezte, hogy a taxisofőr a Hetednapi Adventista Egyház országos székhelyén tette ki, és hogy az AVR stúdiója közvetlenül a közelben található. Nem sokkal később hozzájutott egy, a saját nyelvén írott Bibliához, és minden nap együtt tanulmányozott néhány emberrel.

Körülbelül hat hétnyi tanulás után Nadif úgy döntött, hogy hazatér. Vissza az 1500 km-es úton, át a határon és a poros utakon. Miután hazaért, minden nap korán kelt, és olvasta a Bibliáját. Sok tanulnivalója volt.

Egyik reggel, mialatt az otthonában olvasott és imádkozott, hirtelen észrevette, hogy egy magas, ragyogó arcú férfi áll előtte. A férfinak kellemes volt a megjelenése, és felé nyújtotta a kezét. Nadif először ijedten megkérdezte: „Ki vagy?”

A férfi így válaszolt: „Jézus vagyok, és azt akarom, hogy kövess engem.” A férfi ezután eltűnt.

Micsoda tapasztalat! Valóban úgy jelent meg neki Jézus, mint Saulnak a damaszkuszi úton?

Nadif nem járt többé a mecsetbe, és a szülőfalujában élő emberek közül észrevették néhányan, hogy nincs jelen. Elmentek hozzá és megkérdezték: „Miért nem vagy a mecsetben? Mi a baj? El kell jönnöd!”

Nadif azt mondta nekik, hogy otthon imádkozik, de nem hagyták annyiban. Addig zaklatták, amíg be nem ismerte, hogy Isten más úton vezeti.

„Milyen út ez?” – követelték, hogy magyarázza el.

„Úgy hiszem, Isten arra vezet engem, hogy kövessem a Messiást” – válaszolta tétován. A férfiak távoztak, de három nappal később visszatértek, kirángatták a házából és verni kezdték. Ütötték, rugdosták, vas-kos botokkal verték. Miután kiütötték az elülső fogait, és két helyen is megrepedt a koponyája, abbahagyták, mert azt gondolták, hogy meghalt.

Nadif életben maradt ugyan, de hat hónapba került, mire újra fel tudott ülni. Lassan nyerte vissza az erejét. Később újra a városba utazott, és miután még többet tanulmányozott, megkeresztelkedett a Hetednapi Adventista Egyházban. Úgy gondolja, hogy személyesen Jézus hívta el arra, hogy kövesse Őt. Egy olyan országban él, ahol az egyházi statisztikák szerint nincsenek adventisták.

Még mindig veszélyben van, de a következőt vallja: „A testem Jézusé, és azt tesz vele, amit akar.” Hozzáteszi: „Mivel a szolga nem áll fölötté az urának, szívesen szenvedek érte.”

*Álnév.

Ha szeretnél többet megtudni az Adventista Világrádióról (AVR), vagy arról, hogyan segíthetsz Isten Igéjének rádióadásokon keresztül történő terjesztésében, látogass el az awr.org oldalra, vagy hívd a következő telefonszámot: 1-301-680-6304.



Történelmi kapcsolat

Felkészülés a Jézussal való találkozásra – 2. rész

A szüleim metodisták voltak. Legtöbbször részt vettem velük az összejöveteleken. A Maine állambeli Buxtonban szervezett alkalmon, amelyen az egész család jelen volt, elhatároztam, hogy fenntartás nélkül átadom magam az Úrnak.

Ott kezdtem el teljes szívemmel keresni az Urat, és nem tudtam megelégedni semmi mással, mint a tiszta vallással. Néhány hétig nagyon szorongtam. Egy imaórán aztán megnyugodtam. Ó, milyen édes volt a lelki béke! Úgy tűnt számomra, hogy minden megváltozott.

Nem éreztem többé hajlandóságot arra, hogy úgy öltözzek, mint a világ, hanem egyszerű, józan és körültekintő akartam lenni, és kerülni akartam a könnyelmű és felületes beszédet.

A lelkész a keresztségről beszélt nekem. Elmondtam neki, hogy még nem tehetem meg ezt a lépést, és látni szeretném, hogy kiállok-e azokat a megpróbáltatásokat, amelyeket minden kereszténynek ki kell állnia, mielőtt ilyen ünnepélyes fogadalmat tennék.

12 éves koromban meg szerettem volna keresztkelteni. A lelkész vonakodva vitt a vízbe. Nagyon szeles nap volt. A hullámok magasak voltak és erővel csapódtak a partnak, de én nyugodt voltam. A békém olyan volt, mint egy folyó, és amikor kijöttem a vízből, majdnem elhagyott az erőm, mert Isten jelenléte megpihent rajtam, és a lelkem csordultig megtelt a szeretetével. Ilyen gazdag áldást korábban sohasem tapasztaltam. Halottnak éreztem magam a világ számára, és úgy éreztem, hogy minden bűnömtől megtisztítottak.

Még aznap a gyülekezetbe vittek egy testvérnővel együtt. Nyugodt és boldog voltam, amíg rá nem néztem a mellettem ülő testvérnőre, aki aranygyűrűket és nagy aranyfülbevalókat viselt. A kalapja tele volt művirággal, és drága szalagok díszítették, amelyek masnikban végződtek. Elszomorodott a szívem. Arra számítottam, hogy a lelkész majd helyteleníteni fogja a dolgot, de nem történt ilyen. Mindkettőnket bevitt a gyülekezetbe. A következő gondolataim támadtak: Ő a testvérnőm, vajon követnem kellene a példáját? Úgy kellene öltöznöm, mint neki? Ha neki illik így öltöznie, akkor nekem is. Eszembe jutott, hogy mit

mond a Biblia a test díszítéséről. (1Timótheus 2:9, 10) Egy ideig mély próbatétel alatt álltam, és végül arra a következtetésre jutottam, hogy ha olyan bűnös dolog a világhoz hasonlóan öltözködni, mint amilyennek hittem, akkor azok, akiket odaadó keresztyéneknek gondoltam, és több tapasztalatuk van, mint nekem, biztosan éreznék, hogy ez helytelen, és egyértelműen bánnának azokkal, akik ilyen formán ellenkeznek Isten szavával. De tudtam, hogy egyszerű ruhákat kell viselnem. Úgy gondoltam, hogy gonosz dolog ennyit foglalkozni a külsőnkkel, virággal és arannyal díszíteni nyomorult, halandó testünket. Úgy láttam, jobb, ha megalázzuk magunkat a porban, mivel a bűneink olyan nagyok, hogy Isten az Ő egyszülött, szeretett Fiát adta, hogy meghaljon értünk.

Nem voltam elégedett az állapottommal. Vágytam arra, hogy Istennek szentelődjem, de a megszentelődést olyan módon hirdették, hogy nem sikerült megértenem, és azt hittem, hogy sohasem érhetem el, ezért végül belenyugodtam a helyzetembe.

1841-ben William Miller újabb előadássorozatot tartott Portlandben. Elmentem az előadásokra, és rájöttem, hogy nem állok készen Jézus eljövetelére. Amikor előre hívták azokat, akik szerették volna, hogy imádkozzanak értük, előrementem a tömegben, és megkönnyebbültem, amikor felvettem ezt a keresztet.

Továbbra is könyörögtem Istenhez a tiszta vallásért, és hamarosan elém tárták az imádkozás keresztjét egy nyilvános összejövetelen. Nem voltam elég alázatos ahhoz, hogy engedelmeskedjek az Úrnak ebben a kérdésben, mert attól tartottam, hogy ha megpróbálok imádkozni, nem fog sikerülni, vagy nagyon gyenge minőségű lesz az imám. Úrrá lett rajtam a kétségbeesés, és három hétig a sötétségben tartózkodtam. Nagyon szenvedtem. Ó, milyen értékesnek tűnt számomra akkor a keresztények reménysége! És milyen nyomorúságosnak a Krisztusba vetett reménység nélküli bűnösök helyzete.

Nem találtam enyhülést mindaddig, amíg el nem határoztam, hogy engedelmeskedni fogok az Úrnak, és felveszem a keresztet. Részt vettem egy imaórán, ahol először imádkoztam hangosan. Megterhelt lelkem minden kimondott szavamban enyhülést talált, amíg teljesen szabad és boldog nem lettem. Beragyogta szívemet az Úr fénye.

Akkor megszabadultam a büszkeségtől. Isten dicsőségére szerettem volna élni és Őt szolgálni. Az öltözködéssel kapcsolatos büszkeségem is eltűnt. Az áldozat, amelyet Krisztus hozott érttem, hogy megmentsen a bűntől, olyan nagynak tűnt, hogy nem tudtam sírás nélkül gondolni rá.

Az egészségi állapotom éveken keresztül gyenge volt, és gyakran szenvedtem súlyos fizikai fájdalmakat. De most már vidáman el tudtam viselni azokat. Úgy éreztem, hogy az akaratom teljesen összhangba került Isten akaratával.

Gyakran nem tudtam aludni, mert olyan hálás voltam, hogy Isten megáldott, és jó reményt adott nekem Jézus Krisztus által. Vágytam arra, hogy Krisztus képe tükröződjön bennem. Azóta semmi kedvem elvegyülni a világban.

Drága gyermekek, teljes mértékben Istennek szentelhetitek magatokat, és örömet találhattok a teljes és ingyenes üdvösségben. Az első lépés az, hogy fenntartás nélkül átadjátok magatokat Neki. Ne gondoljátok, hogy az állapototok elég jó, és hogy nem kell erőfeszítést tennetek azért, hogy közel kerüljete az Úrhoz.

Amíg nem győzitek le az öltözködéssel kapcsolatos büszkeségeket, a szívetek felfuvalkodottságát, az önszeretetet, a haragot és minden gonosz szenvedélyt, Isten nem fog az övéiként kezelni titeket, és az eljövetelekor sem fogad majd magához. Győzhettek. Forduljatok minden nap Istenhez erőért, és győzni fogtok. Amikor kísértések támadnak, ne engedjétek, hogy győzzenek felettetek, hanem ti győzzétek le azokat, és akkor érezni fogjátok azt az édes bizonyosságot, hogy Isten szeret titeket. Legyetek alázatosak, éberek és imádkozzatok. Nézzetek Jézusra, ő a minta. Törekedjete arra, hogy az életetek egyre nagyobb mértékben hasonlítson az övéhez! Ne találjátok megelégedést és megnyugvást mindaddig, amíg nem tudjátok, hogy teljes szívetekből szeretitek Istent, és hogy az Ő akaratát ti akarjátok.

Tartsátok meg szentül a parancsolatait! Ne szóljátok a saját szavaitokat szombaton, hanem beszéljete mennyei dolgokról! Beszéljete Jézusról, az Ő kedvességéről, dicsőségéről és az irántatok való halhatatlan szeretetéről! Engedjétek, hogy a szívetek megteljen szeretettel és hálával azíránt, aki meghalt azért, hogy megmentsen titeket. Ő, készüljete békében találkozni az Úrral! Mindazok, akik készen állnak, hamarosan megkapják az élet el nem múló koronáját, és örökké Isten országában fognak élni Krisztussal, az angyalokkal és a Krisztus drága véréen megváltott szentekkel.

– *The Youth's Instructor*, 1852. december 1.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Milyen hatással volt a világi nő megjelenése a szerzőre, Ellen Harmonra? _____
Akadályozója vagy-e bármilyen módon azoknak, akik őszintén akarják követni Jézust? _____
Mennyire súlyos ez a bűn? Mt 18:6, 7 _____
2. Ellen Harmon tudta, hogy egyszerűnek kell öltözködnie. Honnan tudta ezt? _____
3. Mit kell tennünk, mielőtt részesülhetnénk a teljes és ingyenes megváltásban? _____
4. Mit kell tennünk, mielőtt Isten az Övéinek tartana minket? _____
5. A cikk azt mondja: „Győzhettek”. Majd részletezi, hogy ez hogyan lehetséges. Írd át ezeket a gondolatokat a saját szavaiddal! _____
6. Milyen témákról jó beszélni szombaton? _____



A teremtés alapjai

Nem véletlen: mosómedve

Nem véletlen, hogy a kicsi, energikus, színvak mosómedve, amely egy „bandita maszkot” visel a szeme körül, az éjszakai kalandokhoz szükséges látási képességeket kapott.

A leghalványabb zöld fényhullámokat is érzékeli, amelyek a csillagos égből származnak. Ezeket a fényhullámokat használták az elmúlt évtizedekben a „csillagfénytávcsőnek” nevezett, katonai fegyverek esetében. De ezt a képességet a huncut mosómedve sok évszázaddal ezelőtt kapta a Teremtőtől. Sőt, a mosómedve képes meghallani a föld alatt közlekedő giliszták által kiadott halk hangokat. Ez a játékos mosómedve kedvenc csemegéje, és kiássa azt a földből.

A mosómedve egyik legszembetűnőbb jellegzetesége a mancsa. Az elülső és a hátsó mancsain öt „ujj” található, amelyek egy borotvaéles és visszahúzhatatlan karomban végződnek. Ez sem véletlen. Veszély esetén szinte bárhová fel tud mászni: egy fára, egy faoszlóra vagy akár egy falra is. Kézszerű elülső mancsaival fel tudja venni a földről az élelmet és a szájához tudja vinni. „Ujjai” segítségével lenyúl a vízbe és elkap egy élő falatot, például egy kis kígyót, rákot, békát, csigát vagy kagylót. Vagy kiválaszt egy cső csemegekukoricát a szántóföldön, harap egyet-kettőt belőle, majd a következő csőből lakmározik. Gyümölcsökkel, zöldekkel vagy madarak tojásaival lakik jól. Kulcsszava az „alkalmazkodás”.

A mosómedve városban és vidéken egyaránt jól érzi magát. Egy elárvult mosómedvekölök képes életben maradni, ha visszakerül a vadonba, és akkor is jól meg tud élni, ha emberek között marad – még ha meg is rémíti őket a viselkedésével.

A mosómedve egy másik nem véletlen adottsága a kettős hűtőrendszer: képes egyszerre izzadni és lihegni. Nagy segítség ez a vastag szőrű, hideg időjárásra felkészült állatnak.



A mosómedve mentális képességei felülmúlják azt, amit első pillantásra várnánk el tőle. Egy közepes kutya méretével rendelkezik, és nagyon elragadó a megjelenése bozontos és körmintázatú farkával, így sokan szeretnék házi kedvencnek. Ez szinte mindig hibának bizonyul olyan emberek esetében, akik nem tudják, hogyan kell felnevelni egy mosómedvét. Karmaikkal sebeket okozva azokon a keze-

ken, amelyek szeretettel táplálják őket. Néhány ember könnyen elfelejti, hogy a mosómedve egy vadállat.

Ráadásul ügyessége és eltökéltsége rövid időn belül megnyilvánul: semmit sem lehet távol tartani kíváncsi elméje és keze elől. (A fogkrémtubusok, a szekrényajtók kinyitása és a mögöttük tárolt tartalom kipakolása, a befőttesüvegek, szerszámoszládák és liszteszsákok kinyitása ilyen dolgok.) Úgy tűnik, hogy a szemetek csak szórakozásból vonzzák. Kutatások bizonyítják, hogy képes – szintén nem véletlenül – kitalálni csupán néhány próbálkozást követően a bonyolult mechanikus zárok működését. Tehát Isten olyan agyat adott ennek a lénynek, amely képes rejtvényeket megoldani – és három év múltán is emlékezik arra, hogyan kell bizonyos dolgokat csinálni. Egy intelligens, de néha ártalmas lényről van szó.

Alig várjuk az új földet, ahol egyetlen állat sem fog megsérülni vagy kárt okozni másoknak! Akkor tudjuk majd igazán szeretni ezeket a kis „banditamédvéket”, amelyek már most nagyon kedvesek számunkra.

Isten, aki minden teremtményét szereti, bizonyára még jobban várja azt a napot. Egyetértesz?

A szerző, Juanita Kretschmar engedélyével.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Ha nem állunk
szilárdan a sziklán,
el fog sodorni
minket az ár.”

Elfordulni AZ IGAZSÁGTÓL

Aranyszöveg | Zsidó 3:14

„Mert részeseivé lettünk Krisztusnak,
ha ugyan az elkezdett bizodalmat
mindvégig erősen megtartjuk.”

I. RÉSZ

Ezernyolcszáznegyvennégy október 23-a volt – a nagy csalódást követő reggel, amikor több mint 100 000 komoly hívő várta Jézus eljövetelét. Hiram Edson számára ez volt élete legnagyobb csalódása.

Jézus nem tért vissza. Edson és néhány közeli barátja egész éjjel buzgón imádkoztak. Biztosak voltak benne, hogy Isten nem hagyta el őket, és egy nap meg fogják érteni, mi történt. Bátorítani akartak más adventistákat is, akiknek szintén súlyosan megpróbáltatott a hitük.

Edson akkor még nem tudta, hogy a Biblia megjövendölte ezt a csalódást. A Jelenések 10. fejezetének prófécijában úgy ábrázolják a hívőket, mint akik elfogyasztják a Dániel próféciaiban szereplő üzenetet. De az üzenet, amely olyan „édes” volt a szájukban, „keserű” lett a gyomrukban.

Jel 10:9, 10 „Elmenék azért az angyalhoz, mondván néki: Add nékem a könyvecskét. És monda nékem: Vedd el és edd meg; és megkeseríti a te gyomrod, de a te szád-ban édes lesz, mint a méz. Elvevém azért a könyvecskét az angyal kezéből, és meg-evém azt; és az én számban olyan édes vala mint a méz; és mikor megettem azt, meg-keseredék az én gyomrom.”

Edson ezt a keserű felismerést próbálta meg-emésztetni reggeli sétája közben. Hamar rájött, hogy Habakuk is megjósolta a csalódást. Amikor Dániel

“ A Krisztus iránti engedelmisség minden egyes megnyilvánulása, minden érte hozott önmegtagadás, minden békén elszenvedett fájdalom s a kísértések felett kivívott minden győzelem: a végső diadal dicsőségéhez vezető út. ”

– Gondolatok a Hegyibeszédről, 140. old.

TARTALOM | A-42 | OKTÓBER 21.

17 | Elfordulni az igazságtól

21 | Az egész világnak

22 | Határozottan állást foglalni

24 | Nem véletlen: kabóca

azt írta, hogy bár úgy tűnhet, a látomás teljesevé ké- sik, ragaszkodniuk kell a hitükhöz.

Hab 2:3 „Mert e látomás bizonyos időre szól, de vége felé siet és meg nem csál; ha késik is, bízzál benne; mert eljön, el fog jőni, nem marad el!”

A tíz szűz példázata is jelzi, hogy a Krisztus visz- szajövetelére váró emberek meglepő késést fognak ta- pasztalni. (Lásd Mt 25:5)

Amikor olyan dolgok történnek, amelyeket nem értünk, a legjobb dolog, amit tehetünk, hogy várunk az Úrra – még akkor is, ha esetleg hónapokig vagy évekig kell várunk a magyarázatra.

Zsolt 27:14 „Várjad az Urat, légy erős; báto- rodjék szíved és várjad az Urat.”

Ahogy Edson egy búzatáblán sétált, lelassított, majd megállt. Hirtelen világossá vált az elméjében né-

hány részlet a Szentírásból, amelyeket addig figyelmen kívül hagyott. Rájött, hogy Jézus valóban „eljött” előző nap, de nem a földre, ahogyan várta. Jézus az Atyá- hoz ment az ítélet idejére. Olyan volt, mintha Edson meglátta volna a mennyei szentélyt. Láta annak két helyiségét, és hogy Jézus a másodikba lépett – a szen- tek szentjébe.

Dán 7:13 „Látám éjszakai látásokban, és ímé az égnek felhőiben mint valami emberfia jőve; és méne az öreg korúhoz, és eleibe vivék őt.”

Ez a kinyilatkoztatás jelentette az adventisták az- zal kapcsolatos világosságának kezdetét, amelyet ma a szentély üzenetének nevezünk. Ez olyan izgalmas volt Edson számára, hogy azonnal megosztotta kedves tanulmányozó társaival, O. R. L. Crosier-val és egy köztisztviselő álló orvossal, Dr. F. B. Hahnnal.

II. RÉSZ

Edson, Hahn és Crosier komolyan tanulmányozták a szentély témáját. Hónapokon keresztül olvasták a Bibliát, és sok olyan igazságot fedeztek fel a szentélyről, ame- lyek az apostolok halála után feledésbe merültek.

Amikor az emberek hajlandóak bármit megtenni, amit az Úr mond, el akarnak fordulni a rossztól és meg akarnak alázkodni, Isten tanítani fogja őket.

Péld 1:23 „Térjete az én dorgálásomhoz; ímé közlöm veletek az én lelkemet, tudto- tokra adom az én beszédimet néktek.”

Jn 7:17 „Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát, megismerheti e tudományról, vajon Istentől van-e, vagy én magamtól szólok?”

Dán 12:10 „Megtisztulnak, megfehérednek és megpróbáltatnak sokan, az istentelenek pedig istentelenül cselekesznek, és az istente- lenek közül senki sem érti; de az értelmesek értik.”

Edson és barátai sok mindent tanultak, és felelős- séget éreztek azért, hogy másokkal is megosszák a rég elfeledett igazságokat. Sokszor van ez így: az új igazsá- gok izgalmasak, ezért meg akarjuk osztani őket.

A három férfi úgy döntött, hogy kiadnak egy ér- tekezést, amelyben elmagyarázzák, milyen csodálatos dolgokat fedeztek fel. A huszonöt éves Crosier, a leg- tehetségesebb író vetette papírra, és 1846-ban adta ki. Mrs. Edson eladta az ezüst készletét, hogy támogatni tudja a projektet.

Crosier-nak meg kellett ismertetnie az olvasóival néhány régóta figyelmen kívül hagyott bibliai igazsá- got. A legtöbb ember például nem tudta, hogy az Úr két ünnepkört adott Izraelnek – az egyiket tavasszal, a másikat ősszel. Crosier értésére adta a hallgatóságá- nak, hogy ezek az ünnepek jelképesek. A tavaszi kör Jézus első eljövetelekor teljesevé be. A „húsvét” pél- dául Jézus halálát jelképezte. Ő volt a bárány, akit ér- tünk öltek meg.

1Kor 5:7 „A mi húsvéti bárányunk, a Krisz- tus, megáldoztatott érettünk.”

A pünkösd ünnepe a lelkek aratására mutatott előre, amely akkor történt meg, amikor a Szentlélek kiáradt az ApCsel 2-ben leírtak szerint.

“Ne engedd, hogy bármi eltán- torítson az igazságtól! A tévelygés sohasem fog megszentelődésre vezetni.” – *The Review and Herald*, 1875. december 2.

Crosier bemutatta, hogyan teljesedett be mindkét ünnep a Mózes harmadik könyvében meghatározott napon. Jézust húsvét hétvégéjén feszítették keresztre, és a Szentlélek aktívan jelen volt a pünkösdi ünnepen.

Ahogy a csírázó növények sérülékenyek mindaddig, amíg szilárd gyökeret nem eresztenek, az új igazságokkal szembesülő embereknek is időre van szükségük ahhoz, hogy szilárdan meggyökerezzenek bennük. Az ördög pedig minden erejével azon van, hogy meg-

fosszon minket a kérdéseinkre adott válaszoktól. Üldöztetés vagy gondok idején elveszhet az Igével kapcsolatos örömünk, ha nem rendelkezünk lelki stabilitással.

Lk 8:13 „És a kősziklán valók azok, akik, mikor hallják, örömmel veszik az igét; de ezeknek nincs gyökerük, akik egy ideig hisznek, a kísértés idején pedig elszakadnak.”

III. RÉSZ

A történelem lapjai tele vannak azoknak a személyeknek a történeteivel, akik csak egy ideig követték Istent, majd elhagyták Őt, és szembeszálltak mindazzal, ami mellett egykor kiálltak. Ránk nézve az a tanulság ebből, hogy nem elég jól kezdeni: a befejezésnek is jónak kell lennie.

2Tim 4:10 „Mert Démás engem elhagyott, e jelen való világhoz ragaszkodván.”

Jn 6:66 „Ettől fogva sokan visszavonulának az ő tanítványai közül és nem járnak vala többé ő vele.”

O. R. L. Crosier is egy ilyen személy a korai adventista történelemben. Tekintsük át a történetét!

Kétéves korában árván maradt. Tizenéves korában megbarátkozott Dr. Hahnnal és Edsonnal. Részt vett egy metodisták által szervezett tábori összejövetelen és megtért. Lelkésznek tanult egy metodista egyházban, majd egyszerre tanított és prédikált. A rabszolgasággal szembeni ellenállása okán csatlakozott a Wesley-féle metodistákhoz.

Húszas évei elején elfogadta a millerita üzenetet és megkeresztelkedett, majd millerita prédikátor és egy millerita lap szerkesztője lett. Dr. Hahn az ő prédikációinak köszönhetően fogadta el Jézus közeli eljövételének igazságát. A támogatást, amit az árva fiúnak nyújtott, Crosier az általa elmondott igazsággal fizette meg.

**Péld 11:25 „A mással jóltevő ember megköv-
éredik; és aki mást felüdít, maga is üdül.”**

Bár Isten felhasználta sok ember felvilágosítására, ő maga elveszítette a nagyobb világosság hosszú távú hasznát. Jézust azt mondta:

Mt 10:22 „De aki mindvégig megáll, az megtartatik.”

Egy évvel azután, hogy megjelent az értekezés, amelyben kifejtette az általa és a barátai által felfede-

zett igazságokat, Crosier szembefordult azokkal. Egy ideig még az adventista keresztény felekezet nevében prédikált. Azután 1904-ig visszavonult. Abban az időszakban a fia cipőboltjában dolgozott a michigani Grand Rapidsben.

Egyik szombat reggel megjelent a délelőtti istentiszteleten. Egy evangélista épp „Az idők jelei, a múlt és a beteljesedés” témájában tartott előadást. Elöl ült, és figyelmesen hallgatott. Az előadás után beszélt az evangélistával. Eszébe jutottak a régi idők. Felidézte az igazságok felfedezésének izgalmas eseményeit, amelyeket már rég elhagyott. Arról az örömről beszélt, amely egykor betöltötte a szívét. De már nem rendelkezett az üzenettel.

Pál kérdése a galáciabeliekhez olyan kérdés, amelyet Crosier-nak Krisztus ítélőszéke előtt kell majd megválaszolnia egy napon:

Gal 5:7 „Jól futottatok; kicsoda gátolt meg titeket, hogy ne engedelmeskedjete az igazságnak?”

Fiatalkorában Crosier követte a világosságot a szentély igazságától kezdve a szombat igazságáig, amit el is fogadott. De nem „törekedett megismerni az Urat” (Hós 6:3). A szombat egy olyan kereszt lett, amelyet nem volt hajlandó sokáig vinni, így a kapott fény elhalványult.

Amikor elfordulunk a világosságtól, egyúttal a mesék felé fordulunk. Crosier beleszeretett a próféciaák spekulatív értelmezéseibe, amelyek felszabadították őt a szombattartás kötelezettsége alól. Ennek eredmé-

nyeként helyett, hogy haladt volna előre, megerősödött volna, és győzedelmesen ért volna élete végére, letért az ösvényről, élete homályba és sötétségbe borult.

„Isten lépésről-lépésre vezeti előre népét. Próbára tevő pontokhoz viszi őket, hogy felszínre hozza, mi lakik szívükben. Van, aki megállja helyét az egyik ponton, de elbukik a másikon.

Minden ponton megvizsgálja, és kipróbálja őket – egyre alaposabban.” – *Bizonyságtételek*, 1. köt., 187. old.

Crosier nem ment át a növekvő világosság próbáján. Nehogy mi is ugyanebbe a hibába essünk!

Hós 6:3 „Ismerjük hát el, törekedjünk megismerni az Urat.”

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Milyen hasonlóságokat fedezel fel Jézus tanítványai és a milleriták tapasztalata között? *A nagy küzdelem*, 343–354, 404–406. old. _____

2. Hogyan kellene kezelned az életedben tapasztalt csalódásokat? Zsolt. 42. fej. _____

II. RÉSZ

3. Crosier és a barátai konkordanciát használtak, amikor azt kutatták, mit mond a Biblia a szentélyről. Mikor használtál utoljára konkordanciát? _____ Sorolj fel néhány témát, amelyet tanulmányozni szeretnél a Bibliában!

Használd egy konkordanciát a személyes áhítatod során azért, hogy megtudd, mit tanít a Biblia valamelyik általad választott témáról. Ha nem tudod, hogyan kell ezt megtenni, kérj segítséget a szüleidtől vagy a lelkipásztortól!

III. RÉSZ

4. Olvasd el Mt 13:3-9 és 18-23 szakaszát! Milyen hasonlóságot látsz Crosier tapasztalata és a köves helyekre hullott mag között? _____

5. Az „egyszer megmentve, örökre megmentve” egy népszerű tanítás. Még az is lehet, hogy ismersz valakit, aki hisz benne. Foglald össze, mit mond a Biblia erről a gondolatról! Zsid 2:1-3; 4:1, 11; 6:1-6; 10:19-39; 12:1-3 _____

További tanulmányozásra: *A nagy küzdelem*, 409–432. old.



A hit fejezetei

Az egész világnak



Hol sugároz az Adventista Világrádió? Az AVR az evangélium megosztását tekinti céljának a 10/40 földrajzi ablakban található 72 országban. Az északi szélesség 10 és 40 fok közötti része Észak-Afrikát, Közel-Keletet, Ázsia és a Csendes-óceán egy részét foglalja magába. Több mint négy milliárd ember – a világ lakosságának kétharmada – él a 10/40-es ablakban, és kevesebb mint két százalékuk keresztény.

Az AVR Afrikában, Ázsia más részein, Európában és Latin-Amerikában is sugároz műsorokat, a műholdas lefedettség pedig Észak-Amerikára és Észak-Ausztráliára is kiterjed. Nehéz kiszámítani, pontosan hány országban hallgatható az AVR, mivel a jelek ingadoznak, és számos rádióállomás fogja az AVR műholdas jelét egész évben.

Mi teszi hatékonnyá az AVR műsorait? Az AVR-nek nincs központi, angol nyelvű műsorgyűjteménye, amit azután különböző nyelvekre fordítanak le. Ehelyett a világ mintegy 75 stúdiójában dolgoznak helyi gyártásvezetők azért, hogy érdekes, felemelő és fontos műsorokat készítsenek a nem keresztény hallgatók számára. A gyártásvezetőket a célközönségével megegyező nyelvi és kulturális csoportból választják ki, hogy a hallgatók valóban kapcsolódni tudjanak a témákhoz és a szemléltetésekhez.

Mi az AVR hallgatók visszajelzése? Az AVR évente több mint 100 000 levelet, telefonhívást és e-mailt kap a hallgatóktól. De sokkal több további hallgatója van, akik nem tudják felvenni a kapcsolatot a rádióval biztonsági gondok, írástudatlanság, szegénység vagy a postai szolgáltatások hiánya miatt.

A hallgatóktól érkező kérdésekre vagy üzenetekre a műsorvezető, a helyi produkciós stúdió vagy a bibliaiskola kapcsolattartója válaszol. Azok a hallgatók, akik szeretnék többet megtudni Krisztusról, ingyenes biblia tanulmányokat kapnak. Ahol lehetséges, gondoskodnak róla, hogy a hallgatók kapcsolatba kerüljenek a helyi adventista gyülekezet tagjaival, akik személyesen segítenek nekik az Úrral való járásuk során.

Ha szeretnél többet megtudni az Adventista Világrádióról (AVR), vagy arról, hogyan segíthetsz Isten Igéjének rádióadásokon keresztül történő terjesztésében, látogass el az avr.org oldalra, vagy hívd a következő telefonszámot: 1-301-680-6304.



A rádióhallgatók levelei

„Nagyon szeretem a műsoraikat. Legboldogabb óráimat az AVR-val töltöm. Mélyen érdekel a Biblia és annak tanításai. Szeretnék kérni egy Bibliát.” – Pakisztán

„Már több mint egy éve hallgatom a rádiót. Az önök rádióközvetítésének köszönhetően megismertem az Urat. 25 éves vagyok. Rengeteg segítséget kaptam az Úrtól, mióta keresztény lettem, és senki sem tud úgy támogatni ezen a világon, mint Ő.” – Kína

„Nepáli szülőfalumban attól félnek az emberek, hogy az isteneik megharagszanak rájuk, és megátkozzák őket. A békéhez vezető igazi utat keresem.” – Nepál

„Minden este hallgatom a műsoraikat. Elfogadtam Jézust, és Ő megváltoztatta az életemet az Igéje által. Nem iszom és nem dohányzom többé. Szeretnék feliratkozni a bibliai levelező tanfolyamra.” – Gabon

„Hálások vagyunk Istennek a rádióért, csodálatos ajándék! Alig várjuk a nap végét, hogy hallgathassuk a műsort, »A remény édes hangját«!” – Románia

„Minden nap hallgatom a rádiót, és elmondhatom, hogy megéri a szívemet. A rádióműsoroknak köszönhetően szeretnék megkeresztelkedni. És nem hallgatom egyedül a rádiót. Meghívom a barátaimat is!” – Peru



Történelmi kapcsolat

Határozottan állást foglalni

Sok fiatal jár világosság híján a sötétségben. Ezt az okozza, hogy nem bíznak az Úrban és nem maradnak mellette. A saját örömeiket keresik, és emberi bölcsességük alapján hoznak döntéseket.

Nehéz dolognak tűnik számukra életüket a minta, vagyis Jézus Krisztus egyszerűsége után alakítani. Bár nem akarják, hogy a hitetlenek és a gonoszok közé sorolják őket, mégsem találnak vigaszt fél szívvel végzett, megosztott szolgálatukban.

Az Úr a leggyengédebb együttérzéssel és szeretettel nyújtotta ki felénk a kezét, mégsem bíznak benne. Képesnek akarják érezni magukat arra, hogy egyedül hozzanak döntéseket és tervezzék meg az életüket. Saját szikrájuk szerint tájékozódnak, tehát sötétségben járnak, és nincs világosságuk. Halljuk, ahogyan az Úr azt mondja: „Kövess engem!” „Aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.” De Saulhoz hasonlóan ők is a maguk útját akarják járni. Isten kijelöli az utat, amelyen vezetni szeretné őket. Talentumokat kölcsönöz nekik, hogy az Ő dicsőségére használják azokat, és meghatározott munkát végezzenek a Mester számára, de Sátán azt mondja: „Érvénytelenítem a Krisztus rendje szerinti intézkedést. Találok egy másik munkát az aktív elme és a szorgos kezek számára, és engem fognak szolgálni. Elhomályosítom az örök érdekeket a fiatalság előtt, világi érdekességekkel fogom magamhoz vonzani őket, és ha csalódnak valamelyikben, más dolgokat fogok eléjük tárni. Elhomályosítom az ítélőképességüket azért, hogy az igazság ellen dolgozzanak. Világi csábítással fogom megkötözni őket, hogy nekem szolgáljanak. Oda vezetem őket, ahová akarom, és nem fogják észrevenni, hogy ellenségei lettek Krisztusnak, a riválisomnak, és hűtlenek Istenhez.”

Sokan önámításban élnek, és olyan tervekbe bocsátkoznak, melyekhez semmi köze az Úrnak, pedig az egyetlen biztonságos út az Úr Szavának való engedelmségből származik. Ahelyett, hogy ezt tennék, sokan csodálatos dolgokat javasolnak. Könnyebbnek találják, hogy valami nagyszerű dolgot tervezzenek a jövőjükre nézve, mint hogy kiüresítsék önmagukat, és átadják szívüket, elméjüket és akaratukat Istennek,

valamint alá vessék magukat annak az erőnek, amely képes alkotni és pusztítani.

A fiatalok kritikus szemmel vizsgálják meg indítékaikat, imával és a Szentírás tanulmányozásával, és figyeljék meg, hogy a saját akaratuk és hajlamaik elválasztják-e őket Isten követelményeitől. Sokan azt mondják: „ezt vagy azt fogjuk tenni. Jó munkát tudok végezni ilyen vagy olyan módon”, de vajon megfontolod-e imádságos lélekkel, hogy a világ Fényét követed vagy csak a saját szikrádat? Veszélyes dolog a saját szikrádat követni, mert Isten Igéje kijelenti azokról, akik ezt cselekszik, hogy „fájdalomban fognak fekvődni”. Ha a saját utadat követed, csalódní fogsz. Nem fogsz vigaszt találni. Te magad semmit sem fogsz nyerni, és Istent is megfosztod a Neki járó szolgálattól, mert ragaszkodtál a saját utad kipróbálásához, mondván: „Istennek fogok dolgozni, ha ezt teszem”, pedig az Úr más utat jelölt ki neked. A terveid hihetőeknek tűnnek, de ha nem Istenben gyökeresnek, akkor semmivé válnak. Isten azt akarja, hogy szolgálai vigyék véghez a tervét, mert akkor együtt tud dolgozni velük. Az Úr engedelmséget vár el. „Ímé, jobb az engedelmség a véres áldozatnál és a szófogadás a kosok kövérénél!” Isten nem tűri meg az önfejlődést és a lázadást. „Mert, mint a varázslásnak bűne, olyan az engedetlenség; és bálványozás és bálványimádás az ellenszegülés.”

Fiatal férfiak és nők, tudakozódjatok a munkátokkal kapcsolatban: ott vagyok-e, ahol Isten akar látni? Olyan helyre megyek, ahol kísértésbe eshetek? Ott vagyok-e, ahol felismerhetem a Lélek tanítását? Részem lehet-e a jelenlegi munkám során Isten áldásában? Vajon tényleg a kötelességemet végzem? Azoknak van részük Isten áldásában, akik ott tartózkodnak, ahová Ő helyezte őket. Értésedre adta-e az Úr, hogy elvárja tőled egy bizonyos munka elvégzését? Amennyiben igen, akkor veszélyes dolog engedetlennek lenned. Gondolkodj el komolyan a dolgon! Kérdezd meg

magadtól: a Mesteremet, Jézus Krisztust szolgálom? Vagy önmagam kedvében járok, nem tetszem Istennek és nem hozok dicsőséget az Ő nevére?

Szeretnél-e haladéktalanul változtatni a dolgok állásán? Istent akarod szolgálni? Ez esetben Jézus arra szólít téged, hogy higgy. Azt mondja: „Amit könyörgéseitekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek.” Fiatalok, ragadjátok meg a végtelen hatalom kezét! A hit gyakorlása által növekszik. Táplálkozz az ígéretekből, elégedj meg azzal, hogy Isten szavának egyszerű ígéretére hagyatkozol! Ne várj tovább hitetlenkedve, mert a lelked elvesztésének veszélye fenyeget! Krisztus azt mondja: „Fogja meg erősségemet, kössön békét velem, békét kössön velem!” Időnként el fogsz csüggedni, de ne szűnj meg imádkozni! Az őszinte ima mindig meghallgatásra talál, bár a válasz néha késik azért, hogy a könyörgő kitartással kérjen. Ha kitartóak vagyunk, akkor olyan jó minőségű tapasztalatot szerzünk Istennel, amelyet sohasem fogunk elfelejteni. Senki sem fog megszégyenülni azok közül, akik az Úrra várnak. Néha olyan konkrét válasz fog érkezni, hogy meg fogunk lepődni. Az áldás megörvendezteti lelkünket, és magasztalni fogjuk Istenünket. Látni fogjuk, amint beteljesül az ígélet: „Mielőtt kiáltanának, én felelek, ők még beszélnek, és én már meghallgattam.”

Fiatal férfiak és nők, foglaljatok határozott állást az Úr mellett! Istennek van egy feladata számotokra. „Mert áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent

a ti testetekben és lelketekben, amelyek az Istenéi.” Értékesek vagytok, különben Krisztus nem halt volna meg azért, hogy megváltson titeket. Kiváltság, hogy magas szintre juthattok a lelki dolgokban. „Tartóztasd meg nyelvedet a gonosztól, és ajkadat a csalárd beszédétől. Kerüld a rosszat és cselekedjél jót; keresd a békességet és kövesd azt. Az Úr szemei az igazakon vannak, és az ő fülei azoknak kiáltásán.” Hol vagytok ti, akik egykor örültetek Jézus szeretetének, könnyes szemmel és összetört szívvel tettetek bizonyosságot az Úrról? Isten szeret titeket. Azért jött a mi világunkba, hogy megkeresse és megmentse az elveszetteket. Helyreállítja bennetek az üdvösség örömét. Egyszer megvallottátok, hogy az Úréi vagytok, és betöltött titeket Jézus békéje. Megérettétek és megláttátok, hogy jó az Úr. De nem követtétek Isten elvárásait. Nem sikerült alkalmazkodnotok a fényhez, Jézus mégis szeret titeket. Jöjjetek az Úrhoz úgy, ahogyan vagytok, ne csüggedjete el, és ne gondoljátok, hogy Isten és ember egyaránt elhagyott titeket. Járjatok a menny fényében ahelyett, hogy a saját szikráitok szerint tájékozódjátok! „Ki féli közületek az Urat? és ki hallgat az ő szolgája szavára? Ő, aki sötétségben jár és nincs fényesség néki, bízzék az Úr nevében, és támaszkodjék Istenhez!” Várj az Úrra. Kövesd Jézust, a világ világosságát, mert megmondta: „Aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.”

– *The Youth's Instructor*, 1893. március 23.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Minek a megtétele tűnik nehéznek sok fiatal számára? _____
Ugyanakkor a legtöbben ezek közül a fiatalok közül nem akarják, hogy hitetlennek vagy gonosznak tartsák őket. Mennyi vigaszt találnak a fél szívvel végzett szolgálatban? _____
2. Miért dönt sok fiatal úgy, hogy nem bízik Jézusban? _____
3. Mit tervez Sátán azért, hogy szembeszálljon Isten a fiatalokkal kapcsolatos céljával? _____
4. Milyen következményekkel jár, ha a saját utadat járod? _____
5. A cikk felszólít: „Gondolkodj el komolyan a dolgon!” Szánj időt arra, hogy komolyan megfontold a felszólítást követő két kijelentést!
6. Mit nyerünk, ha kitartóan imádkozunk? _____
7. Vajon azután is szeret téged Jézus, hogy nem sikerült a kapott világosság szerint élned? _____
Mit kellene most rögtön megtenned? _____

A teremtés alapjai

Nem véletlen: kabóca

Egyes élőlények esetében évek telnek el, mire hangot adnak ki. Ez az, aminek a megtételére nem véletlenül vár néhány kabóca. A kabóca akkor jön a világra, amikor kikel a petéből, amelyet a kabóca-anyuka gondosan egy fa kérgének repedésébe helyezett több mint egy hónappal korábban.

Mit tesz tehát egy frissen kikelt kabóca? Eltaláltad – pontosan, amit te is tennél, ha frissen kikelt kabóca-baba lennél egy fán. A földre zuhan. De ne aggódj, a kabócák Teremtője úgy tervezte, hogy a fa tövében található talajra essen, és olyan nagy mellső lábakat adott neki – nem véletlenül –, hogy azok tökéletesen alkalmasak a fa gyökere körüli repedésekben való közlekedésre és a talaj fúrására.

Megtörténhet, hogy a kabóca babakorában a fű gyökeréből lakmározik. De hamarosan rátalál a jó dologra: a fák gyökerére, amely folyamatosan tápláló nedvvel látja el. A kis kabóca szája szívószál alakú, így tökéletesen alkalmas a fa nedvének elfogyasztására.

A mintegy 2 500 kabócafaj nagy részét egynyári kabócának nevezik. Néhányuk minden nyáron kikel, miután több évet tölt a föld alatt. Az időszakos kabócák hét faja különbözik egymástól. Tizenhárom-tizenhét éves életciklusuk szinkronban van, így egy bizonyos faj valamely területen található összes felnőtt egyede ugyanabban az évben bukkan elő. Gyakran több egyed is ugyanazon az éjszakán bújik elő a talajból.

A kabócák földből való kimászásának időzítése nem véletlen. A tudósok nem tudják pontosan, hogyan lehet, hogy az időszakos kabócák egy időben jelennek meg, de úgy tűnik, a felbukkanásuk összefüggésben áll a talaj felmelegedésével. A Nagyszerű Teremtő nem követ el hibát.

Amikor egy kabóca kimászik a földből, készen áll arra, hogy felnőttként éljen. Vedleni kezd, és a bőrét azon a fán vagy növényen hagyja, amelyre éppen fel-



© Magdómag; license—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.5/>

mászott. Egészen másképp néz ki tömzsi kis testével, széles fejével, nagy összetett szemeivel, rövid antennáival és átlátszó membránszárnyaival, melyeket tetőként tart a hasa fölött. Az időszakos kabóca általában fekete testtel, élénkpiros szemekkel és narancssárga szárnyerekkel rendelkezik.

Az időszakos kabóca érkezése a rovarok „hangfesztiváljának” kezdetét jelzi az Egyesült

Államok keleti részének egyes területein. A hím kabóca speciális vibráló struktúrákat, úgynevezett hanghólyagokat használ a potenciális társával való kommunikálásra. A hanghólyagok valójában fedett üregek, amelyek közvetlenül a szárnyuk mögött, a hasukon helyezkednek el. Isten programozta úgy, hogy mindannyian ugyanabban az évben érjenek felnőtté.

A kabócák megjelenésének éve valójában áldás a természetre nézve. Nagyon sok kabóca a fészkelő énekesmadarak és más vadon élő állatok tápláléka, ennek ellenére elegendő egyed marad életben belőlük ahhoz, hogy fennmaradjon a faj. A felnőtt egyedek tehát „énekelnek”, társat találnak, tojásokat raknak le, majd néhány héttel később újabb kabócák hullanak a földre, furakodnak a talajba, és nedvet szívnak ki a fák gyökeréből. Ezzel újra kezdetét veszi az élet körforgása – nem véletlenül.

Egy nap Isten majd elmagyarázza, hogyan programozta ezeket a rovarokat arra, hogy ilyen pontosan tartsák magukat az ütemtervhez. De csodálhatjuk az ügyességét és a találmányát akkor is, ha nem értjük, hogyan rendezte el ilyen szépen a dolgokat.

A szerző, Juanita Kretschmar engedélyével.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Ha nem állunk
szilárdan a sziklán,
el fog sodorni
minket az ár.”

Világosságban JÁRNI

Aranyszöveg | János 12:35

„Monda azért nékik Jézus: Még egy kevés ideig veletek van a világosság. Járjatok, amíg világosságotok van, hogy sötétség ne lepjen meg titeket: és aki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy.”

I. RÉSZ

Isten egy idősebb gazdálkodót választott ki arra, hogy felhívja a világ figyelmét a Jézus közeli eljövetelével kapcsolatos prófeciákra. A fiatalabb Joshua Himest az üzenet népszerűsítésére választotta ki. A szombati igazságot pedig egy özvegy-asszonyon keresztül adta az advent hívőknek.

2Krón 16:9 „Mert az Úr szemei forognak az egész földön, hogy hatalmát megmutassa azokhoz, akik ő hozzá teljes szívvel ragaszkodnak.”

Rachel Oakes Preston a vermonti hetednapos baptistáktól tanulta meg és fogadta el a szombat igazságát. Olyan személyként emlegették, aki „dugóhúzó alakú hajfűrtökkel és erős meggyőződéssel” rendelkezett. Férje halála után lányával, Delighttal élt együtt.

1844-ben Washingtonba, New Hampshire-be költöztek, ahol Delight tanárként dolgozott. Abban az időben volt a városban egy új és élénk gyülekezet, amelynek tagjai elfogadták Miller Krisztus közeli visszajöveteléről vallott nézetét.

Minden elfogadott igazság megnyitja az elménket további igazságok előtt. Amikor a szombattartó Rachel a gyülekezet lelkészét hallgatta, aki elmagyarázta a prófeciákat, megértette és elfogadta Krisztus közeli eljövetelének igazságát, és ez az első heted-

“ Gyermekek és fiatalok, Krisztus szerelmére kérlek benneteket, hogy járjatok a világosságban. Vessétek alá akaratotokat Isten akaratának! ”

– *The Youth's Instructor*, 1893. augusztus 10.

TARTALOM | A-43 | OKTÓBER 28.

25 | Világosságban járni

29 | Egy tengerész története

30 | Alapos bibliatanulmányozásra van szükségünk

32 | Nem véletlen: a pöttyös gekkó

napi adventistává tette őt. Később, amikor elmagyarázta Isten törvényét a vasárnapot tartó adventista gyülekezet tagjainak, megértették és elfogadták a szombatot, így ők lettek az első „hetednapos adventista” gyülekezet.

A nagy csalódást megelőző izgalmas napokon a washingtoni gyülekezet látogatottsága elérte a 150 vagy még több főt.

A csalódást követően rohamosan csökkent a látogatottság. A lelkész és mintegy 40 gyülekezeti tag azonban hűséges maradt a szombathoz és a Krisztus közeli eljövételébe vetett hithez. Isten felhasználta őket arra, hogy hirdesse a szombat igazságának fontos üzenetét, és olyan tüzet gyújtson, amely később átterjedt az egész világra.

Egy adventista lelkész, idősebb T. M. Preble megtanulta a szombat igazságát a washingtoni hívőktől, és annak terjesztése érdekében egy értekezést adott ki a témában. Összekötötte a szombatot Dániel 7. fejezetének prófécijával, és az igazság eljutott a szétszóródott adventista hívőkhöz.

Preble sajnálatos módon csak félig fogadta el a szombat igazságát. Számára a szombat inkább akadémiai törekvés volt. Bár helyesnek tartotta, úgy vélte, hogy annak megtartása nem kötelező. Fokozatosan elvesztette számára a szentségét és az értelmét. Nem „maradt meg a hitben alaposan és erősen” (Kol 1:23). Nem követte Pál példáját, aki mindig éber volt.

1Kor 9:27 „Hanem megsanyargatom testemet és szolgává teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.”

Mégis az ingadozó Preble-t használta fel Isten arra, hogy megossza az igazság fényét egy nyugalmazott tengerészkapitánnyal, Joseph Batesszel, aki megértette a szombat valódi jelentőségét. Bates érdekes személyiség volt, és a beszédein, írásain és példáján keresztül ezrekhez juttatta el az igazságot.

A szombatot eleinte elfogadó személyek hitehagyása, az egykori adventhívők többségének közönye és ellenállása, valamint a világ részéről érkező gyűlölet ellenére Isten erőt adott az igazságot hirdetőknél, és az tovább terjedt.

II. RÉSZ

A mikor a szombatról beszélünk az embereknek, gyakran a következő érvet hozzák fel: „Luther Márton nem tartotta meg a szombatot. Az én drága nagymamám sem tartotta meg a szombatot. Tudom, hogy ezek az emberek üdvözültek, hogyan függhetne tehát az én megváltásom attól, hogy megtartom-e a szombatot?”

Amikor Ellen White először járt a valdens völgyekben 1885-ben, a város egyetlen nyomdásza, J. P. Malan egy kérdést intézett hozzá. Elmeséli, mi történt a prédikációja alatt:

„Beszédemet félbeszakították egy személy kérdései, aki egy rövid ideig megtartotta a szombatot, de később felhagyott vele. Az illető felállt, és így szólt: »Ez a szombat-kérdés nagy gondot okozott számomra az elmúlt évben, és most szeretném megkérdezni: szükséges-e a szombat megtartása az üdvösségemhez? Kérem, válaszoljon igennel vagy nemmel.«

Rögtön válaszoltam. Ez egy fontos kérdés, és teljesebb választ kíván, mint hogy elintézzük egy

igennel vagy nemmel. Mindenkit a kapott világosság szerint ítélnék meg. Ha világossággal rendelkeznek a szombattal kapcsolatban, akkor nem üdvözülhetnek annak visszautasítása ellenére. Azért a világosságért viszont, amellyel sohasem rendelkezett, senki sem vonható felelősségre. Ezután idéztem Krisztus szavait: »Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna nékik, nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniük az ő

bűnöket.« De nehéz volt ki-
mondanom ezeket a megjegyzéseket, mert a kérdező folyamatosan talpra ugrott, félbeszakított, és izgatottan, heves gesztusok közepette követelte, hogy igennel vagy nemmel válaszoljak.”
– *Historical Sketches*, 234, 235. old.

“A szombat megszentelése az a külső azonosító jel, amely felfedi Isten emberben végzett megszentelő munkáját.”

Láthatjuk, hogy az üdvösséghez szükséges kérdések megválaszolásához meg kell értenünk, hogyan ad világosságot az Úr az embereknek. A felkelő nap jó szemléltetése annak, ahogy a Teremtő világosságban részesít minket.

Péld 4:18 „Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig.”

Mindig voltak néhányan, akik megértették és megtartották a szombatot, még a legsötétebb időkben is. De ezek a szombattartók olyanok voltak, mint a halvány csillagok: fényüket a legtöbb ember eltakarta. Ahogy a protestáns reformátorok lassan kiemelkedtek az őket megelőző hosszú, sötét tévedések éjszakájából, már csak az igazság kora reggeli sugarait látták. De apránként egyre előbbre jutottak az igazság megértésében, ahogy a fény is erősödik reggel a napkeltét követően. Csak 1844-ben érkezett el a szombat igazsága teljes helyreállításának ideje.

Mialatt tanulmányozták a próféciákat, az adventhívők látták, hogy Dániel 7:25-ben megjövendölték: a kis szarv megpróbálja megváltoztatni Isten törvényét. Több világosságot kaptak, mihelyt felfedezték az udvarból, a szentélyből és a szentek szentjéből álló héber szentélyt. Elérkezett az idő, amikor

Jel 11:19 „(...) „megnyilatkozik az Isten temploma a mennyben, és megláttatik az ő szövetségének ládája az ő templomában.”

A szentek szentjének ajtaját 1844-ben nyitották ki. Látták a frigyládát, azon belül pedig a tízparancso-

latot. Az adventhívők megértették Isten törvényének örökkévaló, változatlan természetét. A szombat jelenvaló igazsággá vált, amely próbára teszi Isten népét.

ApCsel 17:30 „E tudatlanságnak idejét azért elnevezén az Isten, mostan parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek.”

Az 1844-es nagy csalódás előtt viszonylag kevés keresztény hallott a hetedik napi szombatról. Ez nem jelenti azt, hogy nem használták gyakran a „szombat” szót. Ellenkezőleg! Volt „szombatiskola”, „szombati” istentisztelet, és az emberek azzal „szentelték meg a szombatot”, hogy nem dolgoztak. Csakhogy ezek a szombatnapok vasárnapok voltak.

Amikor az emberek azt mondták, „az Úr napja”, mindig a hét első napjáról beszéltek. Tehát amikor az emberek a „szombat” szót olvasták a Bibliájukban, nem gondolták, hogy rossz napon mennek a gyülekezetbe.

Napjainkban is így van. De megnyílt Isten temploma a mennyben, és hit által továbbra is látható a frigyláda, amely az Úr törvényét tartalmazza, valamint annak központi részét, amelyet maga Isten hirdetett és írt az ujjával:

2Móz 20:10 „De a hetedik nap az Úrnak a te Istenednek szombatja.”

A szombat igazságának fel kell keltenie az emberek figyelmét Krisztus visszatérése előtt. Ez az egyik fő oka annak, hogy az Úr munkára hívta a hetednapi adventistákat.

III. RÉSZ

Az 1600-as évek végén egy briliáns brit udvari orvos, Dr. Peter Chamberlen az első között teremtett kapcsolatot a fenevad bélyege és a nyugalomnap szombatról vasárnapra való megváltoztatása között.

Dr. Chamberlen megdöbbentő felfedezése egy koráért tavaszi bimbóhoz hasonlóan virágzás nélkül pusztult el a télben. A tavasz, amely lehetővé tette volna a kibontakozását, csak további 170 év múlva érkezett meg.

Az igazság megértése egy fokozatos folyamat, és a felhőkarcoló emeleteihez hasonlóan minden további igazság egy korábbi igazságra épül. Fáradságos erőfeszítést igényel, hogy megismerjük azokat az igazságokat, amelyek Isten utolsó, világhoz intézett figyelmeztető üzenetét alkotják. Jézus evangéliumát fokozatos megértése közben egy kirakós játékhoz hasonlóan

olyan igazságdarabokat fedeztek fel, amelyek összekapcsolódtak más igazságdarabokkal.

Az első hetednapi adventisták szorgalmasan kutatták a Szentírást. Különösen arra törekedtek, hogy megértsék a szentélyben és a próféciákban rejlő igazságokat. Gyakran összegyűltek imádkozni és tanulmányozni a Bibliát, és az Úr válaszolt az imáikra és megjutalmazta az erőfeszítéseiket.

Az 1848-ban tartott hat szombattal kapcsolatos konferencia során kialakult a hetednapi adventisták alapvető hitelve, és egy összhangban dolgozó csoport hirdetni kezdte a bibliai igazságokat.

Felfedezték a kapcsolatot a Jelenések 7. fejezetében szereplő pecsét és a Jelenések 14. fejezetében leírt fenevad bélyege között. Preble nem is ítélt volna meg helytelenebbül a szombat jelentőségét. A szombat nem egyszerűen holmi akadémiai apróság. A szombat megszentelése az a külső azonosító jel, amely felfedi Isten emberben végzett megszentelő munkáját.

Ez 20:12 „És adám nékik szombatjaimat is, hogy legyenek jegyül köztem és ő közöttök; hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, az ő megszentelőjük.”

Az említett felfedezések ellenére sok tanulnivaló maradt. Az évek során több, a szombatban rejlő igazság is feltárult. Minden egyes felfedezés próbára tette

a hívőket. Megtérnek-e a tévedéseikből és lépést tartanak-e az igazság fényével? Vagy inkább ragaszkodnak a korábbi kényelmes hagyományokhoz?

Továbbra is vannak feltárássra váró igazságok a szombattal kapcsolatban, és még teljesebben kell hirdetni azt.

Láthattuk ebben a leckében, hogy számos ember felfedezte és másokkal is megosztotta a szombattal kapcsolatos igazságokat. Az évek során Isten sokféle embert felhasznált a munkában: özvegyeket, orvosokat, hajóskapitányokat, fiatalokat és időseket, lelkészeket és gyülekezeti tagokat, gyengéket és erőseket. Isten országának építésére vonatkozó terve magába foglalja a szombatot, sőt még téged is.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Preble a hetedik napi szombatot „helyesnek, de nem kötelezőnek” tartotta. Más szóval helyes, de nem sokat számít. Vagy még világosabban fogalmazva: Isten megparancsolja nekünk, hogy szenteljük meg a hetedik napot, de nem kell engedelmeskednünk Neki. Igaz ez? _____

Igaz-e bármire abból, amit az Úr parancsol, hogy nem kötelező? _____

Hova helyezi ez egy személy tekintélyét az Úr tekintélyéhez képest? _____

Miért olyan veszélyes a „helyes, de nem kötelező” elgondolás? _____

II. RÉSZ

2. Hogyan vezetett a mennyei szentélyről való tanulás Isten törvénye állandó voltának megértéséhez? _____

Napjainkban sok keresztény (köztük néhány hetednapi adventista is) támadja a mennyei szentély gondolatát. Szerinted miért teszik ezt? _____

III. RÉSZ

3. 2 Móz 31:12-17 szakasza és Ez 20:12, 20 szerint minek a jele a szombat? _____

4. Isten fel akar használni téged arra, hogy a szombat igazságát hirdesd. Hogyan tudod „nagygyá és dicsőségessé” (Ésa 42:21) tenni a törvényt? _____

További tanulmányozásra: *A nagy küzdelem*, 433–450. old.



A hit fejezetei



Egy tengerész története

Zhi Ming* a tengerészetet választotta. A hajó egyik szigettől a másikig haladt, időnként hatalmas hullámok és erős szél hajtotta, máskor békésen vitorlázott a mélykék Csendes-óceánon.

Úgy tűnt, mintha megállt volna az idő, különösen, amikor az óceán nyugodt volt, és csak napok múltán érkezett meg a hajó a következő kikötőbe. Zhi Mingnek azonban volt társasága. Míg a legénység többi tagja kártyázott, ivott vagy egyéb gonosz dolgokat művelt, Zhi Ming elnyúlt az ágyán és hallgatta a rádiót.

Egyik este meglepődött, amikor meghallotta, hogy valaki mandarin nyelven, vagyis az ő anyanyelvén beszél a rádióban.

Először furcsának tűnt, amit hallott.

– Hadd mondjam el, mit tett ezután Jézus – folytatta a beszélő.

Jézus? Ki volt Jézus? Zhi Ming hallgatta a műsort és tanult. Természetesen tudott a keresztényekről, de azt tanították neki, hogy a hitük nem kínaiaknak való. Meggyőzték arról, hogy a kereszténység egy nyugati, kapitalista propagandával teletűzdelt vallás.

A műsor hallgatása közben megjegyezte a rádió hongkongi címét, ahol később Richard Liu, a kínai rádió gyártásigazgatója elolvasta Zhi Ming levelét: „Egy kereskedelmi hajóról írok önöknek... A műsoraiknak köszönhetően átadtam a szívemet Jézusnak. Tudnának segíteni abban, hogy többet tanuljak és bizonyosságot tudjak tenni a többi tengerésznek? Néha-nyan velem együtt hallgatják az AVR-t.”

Richard Liu tanulmányokat küldött Zhi Mingnek, valamint egy Bibliát és egyéb anyagokat.

Egyik nap Chong, Zhi Ming tengerésztársa oda-ment az ágyához, amikor épp keresztény énekeket hallgatott a Richard Liutól kapott felvételekről.

Egy új ének kezdődött, amikor odaért: „Kilencvenkilenc feküdt biztonságban az akolban...”

– Játssz újra! – kérte Chong. Ming így is tett.

Amikor véget ért az ének, Chong Mingre nézett.

– Tudna-e így szeretni engem Isten?

– Igen, és szeret is – válaszolta Zhi Ming, majd elkezdett mesélni Chongnak arról, hogyan találta meg Jézust.

– Gyere vissza ma este, hogy hallgassuk együtt a Remény Hangját az AVR-n. Ezen a rádión keresztül találtam meg Jézust, a Megváltómat.

Chong újra és újra meghallgatta az énekeket és a rádióműsorokat, és megváltozott az evangélium hatá-
sára. De kíváncsi volt valamire.

– Zhi Ming, úgy tűnik, hogy mindig van pénzed, amikor vásárolni kell valamit. Nekem sohasem ma-
rad semmi a fizetésemből – mesélte új barátjának. Zhi Ming elmosolyodott.

– Egyszerű a válasz. Isten segített lemondanom az alkoholról és a cigarettáról, így már nem pazar-
lom kocsmaiban a pénzem, amikor a szárazföldön vagyunk. Van elég pénzem ahhoz, hogy a családomnak is küldjek belőle, és az Úr segít plusz pénzt is keres-
nem, hogy még többet tudjak megosztani másokkal.

Chong elfogadta Jézust személyes Megváltójaként. Ezt követően a két tengerész megosztotta hitét a nyílt tengeren.

*Álnév.

Ha szeretnél többet megtudni az Adventista Világrádióról (AVR), vagy arról, hogyan segíthetsz Isten Igéjének rádióadásokon keresztül történő terjesztésében, látogass el az avr.org oldalra, vagy hívd a következő telefonszámot: 1-301-680-6304.

A világ számos részén szinte lehetetlen, hogy bárki rádiót vásároljon magának, nem beszélve a működtetéséhez szükséges elemekről. Az AVR-nak van megoldása erre: a világ számos területén rádió ajándékozási programokat hirdettek, és az eredmények nagyszerűek voltak. Ezek a rádiók a négy energiaforrás bármelyikével tudnak működni: napelemmel, árammal, elemmel és kézi hajtókarral.



Történelmi kapcsolat

*Alapos bibliatanulmányozásra
van szükségünk*

Rohamosan közeledünk az utolsó napok veszedelmeihez, amikor hatalmas intellektussal rendelkező emberek fogják bemutatni az Úr szavával ellentétes nézeteiket, és képeseknek kell lennünk arra, hogy rávilágítsunk állításaik hamis voltára. Gyermekeinknek is alaposan meg kell tanítanunk az igazságot, nehogy megingassa őket valamilyen új tanítás.

Sok szülő nem látja a szükségét annak, hogy gyermekei lelkiismeretesen megtanulják a szombatiskolai leckét, és gyakran elhanyagolják a kötelességüket, amely abban áll, hogy bátorítsák őket az igazság tanulmányozására. A Biblia alapos tanulmányozásának az a célja, hogy a gyermekek megértsék, miért hisznek úgy, ahogyan teszik, és az Úr szolgálata mellett döntsenek, amikor eljön a próba, amely a következő kérdéssel szembesíti őket: „Istennek fogsz engedelmeskedni, vagy a világnak próbálsz megfelelni?”

Szeretnénk, ha a fiatalok elmondanák: „Megismertük a Szentírást, és látjuk, hogy az a legfontosabb, hogy engedelmeskedjünk a benne található igazságnak.” Azt akarjuk, hogy a kisgyermek megértsék a Bibliát, és az igazság ismeretében nőjenek fel. Nem akarjuk, hogy szülőkként azok között találjanak minket, akik nem látják be annak szükségét, hogy gyermekeik maguk értsék meg a Szentírást, és anyagok, ezáltal pedig gyermekeikben is hanyagságot váltanak ki. Komolyan akarjuk venni ezeket a dolgokat, kutatni akarjuk a Szentírást, és látni akarjuk, hogy a gyermekeink is kutatják az írásokat. Krisztus azt mondta: „Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, amelyek bizonyóságot tesznek rólam”. Meg kell

tudnunk állni az igazságban, az Úr Szavában, amely Róla tesz bizonyóságot. Az Úrban összpontosul az örök életre vonatkozó összes reményünk. Aki tudni szeretné, hogyan kell követni Krisztus szeplőtelen életét és jellemét, szerezze meg az Ő Szavában bemutatott tudást. „A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a meg-

jobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” Ha tehát mindig készek akartok lenni arra, hogy megfeleljetek „mindenkinek, aki számot kér tőletek a benetek levő reménységről, szelídséggel és félelem-

mel”, akkor teljes szorgalommal tanulmányoznotok kell a Bibliát.

A szombatiskolában tanítók legyenek istenfélő férfiak és nők, akiket érdekel a közösségükben tanulmányozó lelkek sorsa, és gondoskodnak róla, hogy a szombatiskola minőségi alkalom legyen. Kapcsolódniuk kell az Úrhoz, kötelességüknek kell érezniük, hogy együtt imádkozzanak mindenkivel és mindenkivel, aki velük együtt tanulmányozza a Szentírást.

A kis dolgokban hűséges szombatiskolai tanító nagyobb felelősségre készül azáltal, hogy lelkiismeretesen végzi a feladatát. Mindenben hűségesnek kellene lennünk. A hanyagság és a feledékenység bűn.

“Ha szokásoddá válik a hanyagság, akkor végül rá fogsz ébredni, hogy tulajdonképpen a saját lelki üdvösségedet hanyagoltad el.”

Sokan azzal mentegetik valamely szörnyű tévedésüket, hogy megfélemeztek a feladatukról. Hát nincsenek értelmi képességeik? Nem kötelességük fegyelmezni az elméjüket és fejleszteni az emlékezőképességüket? A nemtörődomség bűn. Ha szokásoddá válik a hanyagság, akkor végül rá fogsz ébredni, hogy tulajdonképpen a saját lelki üdvösségedet hanyagoltad el.

Kedves szülők és tanítók, ébredjete rá a kötelességetek jelentőségére! Érezzétek a helyzetetekkel járó felelősséget! Végezzétek komolyabban és nagyobb buzgalommal a szombatiskolai munkát, hogy Isten megjutalmazhassa az erőfeszítéseiteket, gyermekeink megalapozott tudásra tegyenek szert, és velünk együtt készüljenek fel az eljövendő halhatatlan életre!

– *The Youth's Instructor*, 1879. február 19.

A Biblia útmutatóul szolgál nekünk. Semmi sem alkalmasabb az elme és az intellektuális képességek fejlesztésére, mint a Szentírás tanulmányozása. Sem-

milyen más tanulmány nem emeli úgy fel a lelket, nem biztosít olyan lendületet a képességek számára, mint az élő bölcsesség tanulmányozása. Az evangélium szolgái közül ezreknek marad abba az értelmi fejlődése, mert megengedik maguknak, hogy hétköznapi dolgokon elmélkedjenek, és nem gyakorolják értelmüket Isten Szava rejtett kincseinek keresésében. Mihelyt az elmét Isten Szavának tanulmányozására irányítják, az értelem fejlődni kezd, és egyre nagyobb és nemesebb igazságok megértésére lesz képes. Az értelem az általa megismert és megszokott dolgok jellege szerint fejlődik vagy romlik. Ha nem bírják fejlődésre az elmét azáltal, hogy kitartó erőfeszítésnek vetik alá az igazság megértése érdekében, amely az írások összehasonlítását feltételezi, akkor biztosan veszíteni fog a képességeiből. Arra kellene nevelnünk az elménket, hogy olyan igazságokat keressen, amelyek nem találhatók meg közvetlenül a felszínen.

– *The Review and Herald*, 1897. szeptember 28.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Mi az utolsó napok egyik veszélye? _____
2. Mi az alapos bibliatanulmányozás célja? _____
3. Mit szeretnénk, mit mondjanak el a fiatalok? _____
El tudod ezt őszintén mondani? _____
Ha nem, akkor mit kellene tenned? _____
4. Milyen embereknek kellene tanítaniuk a szombatiskolában? _____
5. „A szombatiskolai tanító” kifejezéssel kezdődő bekezdés két dologról állítja, hogy bűn. Melyek ezek?
Hogyan függ össze ez a két dolog? _____
6. Mit tehetsz az elméd megerősítéséért? _____
7. Mi gyengíti az értelmi képességeket? _____

A teremtés alapjai

Nem véletlen: a pöttyös gekkó

Az agresszív, 30 cm hosszú pöttyös gekkó a második legnagyobb a gekkófaj. Felejt-hetetlen találkozásban résünk, ha váratlanul összefutunk vele. Méretes feje van, kékesszürke testét pedig pirosas narancssárga foltok díszítik.

A gekkók Tervezője nem véletlenül ajándékozta meg őket azzal a képességgel, hogy veszély esetén csodálatos színeik halványabbá válnak, így hatékonyabban tudnak beleolvadni a környezetükbe.

Ha a gekkó megjelenése nem lenne elég ahhoz, hogy felkeltse a figyelmed, akkor azt, ahogyan párzásra hívja a társát, minden bizonnyal észrevennéd. Időnként nagyon hangosak, és úgy tűnik, mintha a saját nevüket mondanák ki: „gek-kó, gek-kó”.

Egyedülálló és nem véletlenszerű védekezési eszközök kaptak az Úrtól: egy plusz bőrrödöt, amelyet fel tudnak nyitni és szét tudnak teríteni maguk körül. Ha például így pihen egy fa közelében, a gekkónak nem lesz árnyéka, tehát észrevétlenül beleolvad a környezetébe.

Ehhez még hozzá kell tenni ezt a jól ismert képességét: amikor elkapják, el tudja dobni a teljes farkát vagy annak egy részét. Ez azonban nem jelent állandó fogyatékoságot, mert körülbelül három hét alatt újabb farkat növeszt.

De az általa kiadott hangon és a csodálatos megjelenésén túl a gekkó lába is lenyűgöző. Sima felületekhez is oda tud tapadni. Ezt annak a több millió mikroszkopikus szőrszál-nak köszönheti, amelyet a Tervező a gekkó lábujjain található ragasztópárnák hegyén helyezett el – nem véletlenül.

Körülbelül 14000 apró szőrszál található a gekkó talpának minden négyzetmilliméterén, és ezek mindegyike további 100 vagy annál is több apró szőrszállra oszlik. Amikor a mikroszkopikus

szőrszálak közel kerülnek egy másik felülethez, egy intermolekuláris erő lép fel, az úgynevezett Van der Waals-erő.

A molekuláris vonzás olyan erős, hogy lehetővé teszi a gekkó számára, hogy egyenesen felfelé szaladjon, vagy akár fejjel lefelé – akár az üvegen is.

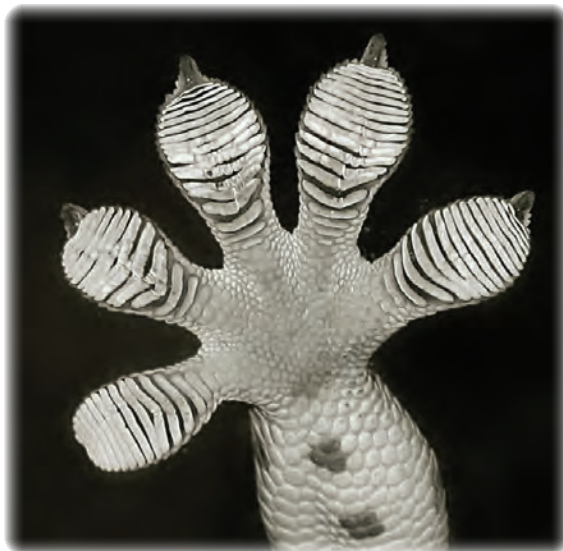
Így tud elmenekülni a ragadozók elől, vagy rovarokra vadászni ebédre. Ha akarja, a gekkó képes egyetlen lábujjánál fogva az egész testét lelógatni a mennyezetről. Ilyenkor a vonzásban lévő molekulák kiegyensúlyozatlan elektromos töltései révén kapcsolja magát a mennyezethez.

Hogyan szünteti meg a gekkó ezt a „kapcsolódást”? Egyszerűen begömbíti a lábujjait.

A nőstény gekkó szinte bármilyen felületre képes lerakni ovális alakú tojásait, még függőlegesen is. Egy olyasféle „ragasztót” képes termelni, amely a helyükön tartja a tojásokat – nem véletlenül. A Tervező kielégíti a gekkó minden szükségletét. Ugyanezt teszi velünk, emberekkel is, és szabadságot ad nekünk, hogy képesek legyünk Öt választani Urunknak.



© Nick Hobgood; License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>



A szerző, Juanita Kretschmar engedélyével.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Ha nem állunk
szilárdan a sziklán,
el fog sodorni
minket az ár.”

Válaszok A SZENTÍRÁSBÓL

Aranyszöveg | 2Timótheus 2:15

„Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, aki szégyent nem vall, aki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét.”

I. RÉSZ

Az adventizmus korai történelme tele van értékes tanulságokkal. Az egyik legfontosabb ezek közül annak a története, hogyan értették meg az adventisták a szombat kezdetének időpontját.

Ez elvileg nem lett volna olyan nehéz. A zsidók péntek napnyugtától szombat napnyugtáig tartották a szombatot. A hetednapú baptisták szintén napnyugtától napnyugtáig ünnepelték. Miért gondolkodtak az első szombatünneplő adventisták azon, mikor kezdődik a szombat?

Néhányan azt állították, hogy éjfélkor kezdődik. Egyetlen bibliai szöveg sem támasztotta alá ezt a tanítást, és nagyon kevesen gyakorolták. Mások azt a nézetet vallották, hogy a szombat napkeltekor kezdődik. Hitüket egy bibliaszöveg felületes olvasására alapozták.

Mt 28:1 „A szombat végén pedig, a hét első napjára virradólag...”

“ A Biblia az igazság nagy bányája, amelyet úgy kellene tanulmányoznunk, ahogyan a rejtett kincseket keresik a bányászok. Semmilyen esetben sem lenne szabad elterelnünk figyelmünket az Igéről. ”

– *The Upward Look*, 371. old.

Mivel egy bibliaszöveget is kapcsoltak ehhez a nézethez, egyesek úgy gondolták, hogy akkor „követik a Bibliát”, ha a nyugalomnapot szombat napfelkeltétől vasárnap napfelkeltéig tartják. Ők voltak az „újszövetségi keresztények”. Ezt a nézetet azonban gyorsan elvetették, mert egy másik bibliavers egyértelműen kijelenti, hogy a szombat este kezdődik:

3Móz 23:32 „A hónap kilencedikének estvéjén, egyik estvétől a másik estvéig ünnepeljétek a ti ünnepeketek.” [angol fordításban „a ti szombatotokat” – ford. megj.]

De mikor van este? Hogyan kell értelmezni ezt a szöveget? A nagy tiszteletnek örvendő Joseph

TARTALOM | A-44 | NOVEMBER 4.

33 | Válaszok a Szentírásból

37 | Keresőből hirdető – 1. rész

38 | A helyes irány

40 | Nem véletlen: bozótszajkó

Bates biztos volt benne, hogy az este 18 órakor kezdődik, és úgy gondolta, hogy a Biblia alátámasztja a véleményét.

Jn 11:9 „Avagy nem tizenkét órája van-e a napnak?”

Mk 13:35 „Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a háznak ura, este-e vagy éjfélkor, vagy kakasszókor, vagy reggel?”

Bates magyarázata egyszerű volt. Mivel Jézus azt mondta, hogy a nappal 12 órából áll, az éjszakának is 12 órából kell állnia. „Este” 18 órakor volt, ezt követte az éjfél, majd a reggel 6 óra, a kakasszó ideje, a déli 12 óra pedig a délelőtti végét jelentette. A sok világot látott tengerészkapitány megértette az időzónák okozta nehézségeket, ezért úgy gondolta, hogy a 18 órától kezdődő este világszerte egyesítené a hívőket.

Mivel megoszlottak a vélemények a témában, 1848. június 28-án, szombaton tartottak egy különleges imaórát. Míg a csoport imádkozott, E. L. H. Chamberlain testvér ismeretlen nyelven beszélt. A jelenlévő James White eleinte nagyon szkeptikus

volt, de kevésbé kételkedett, miután valaki értelmezte az elhangzottakat. Mire véget ért Chamberlain testvér eksztatikus élménye, James White is meggyőződött arról, hogy a 18 óra a megfelelő időpont a szombatkezdésre.

De vajon biztonságos módszer volt-e ez egy helyes tantétel meghatározására? A szombatünneplő adventisták többsége úgy gondolta, hogy igen. Még a derék Bates is ezt hitte. Két bibliai szöveghez kapcsolták, és úgy tűnt, hogy a Szentlélek is megerősítette a „nyelven szólás” által. Ez volt az „újszövetségi kereszténység”. Ki akarta volna visszautasítani a Szentlelket?

De Isten népét, amely a csalódás révén megtanulta a gondos bibliatanulmányozás fontosságát, ismét próbára kellett tenni – meg kellett tanulniuk, hogy ne hagyatkozzanak eksztatikus élményekre és a kontextusból kiragadott, egymáshoz nem kapcsolódó bibliaszövegekre.

„De Istennek lesz egy népe a földön, amely minden tanítás normájának és minden reform alapjának a Bibliát és csakis a Bibliát tartja.” – *A nagy küzdelem*, 595. old.

II. RÉSZ

Isten terve az volt, hogy a szombat igazságának minden aspektusa a Szentírásból vett, „Így szól az Úr” kijelentésen alapuljon, és ne felkavaró érzéseken, benyomásokon vagy bármely ember véleményén.

1Kor 4:6 „Annakfelette ami írva van, nem kell bölcselkedni.”

Öt mozgalmas év telt el a fejlődésben levő gyülekezett fölött. Az adventista szombatünneplők többsége 18 órakor kezdte és zárta a szombatot. Isten nyilvánvalóan megáldotta evangelizációs törekvéseiket, és ez tovább erősítette a hitüket. Úgy tűnt, senki sem aggódott amiatt, hogy Isten nem erősítette meg a gyakorlatot, és nem is fedte azt meg a prófétaság ajándékán keresztül. Az Úr hallgatását jóváhagyásnak tekintették.

1853-ban számos elégedetlen szombattartó összefogott. Egyedül a Hetednapi Adventista Egyház vezetősége iránti gyűlölet egyesítette őket. Felvették az Úr által Ellen White-nak tulajdonított címet, és „hírnököknek” nevezték magukat. Rövid ideig megjelentettek egy botrányos lapot *Messenger of Truth* néven. Egyetlen példány sem maradt fenn belőle. Valamennyi „hírnök” a homályba merült, és sokakat az elmebaj kerített hatalmába.

D. P. Hall, egy wisconsini lelkész tagja volt ennek az elégedetlen csoportnak. Úgy hitte, hogy a szombat napnyugtakor kezdődik. Amikor bírálta az egyházat amiatt, hogy 18 órakor kezdik a szombatot, James White arra kérte, hogy nyújtson be egy Biblián alapuló tanulmányt a *Szemle* számára. Hall írt is egy cikket, amelyben a naplementét jelölte ki a szombat kezdetének bibliai időpontjaként, ugyanakkor bírálta azokat, akik 18 órától kezdődően ünnepelték. Nem tudni, hogy Hall cikkét leadták-e valaha is a Szemlében, de a *Messenger of Truth* közzétette.

1855 folyamán egyre többen gondolták úgy, hogy a szombat napnyugtakor kezdődik. Az egyház egységét veszély fenyegette. Isten látta, hogy itt az ideje visszavezetni a gyülekezetet mindahhoz, ami „meg van írva”.

1855 augusztusában James White felkért egy fiatal férfit, J. N. Andrewst, hogy végezzen alapos bibliatanulmányozást, és derítse ki a szombatkezdés megfelelő időpontját. A fiatalember rögtön elkezdte tanulmá-

nyozni a kérdést. Minden szabad percét felhasználta, és három hónap múlva végzett a feladattal.

Andrews nem találta a Bibliát sem kétértelműnek, sem homályosnak, és írt egy tanulmányt, amely a bibliai tudomány és világosság mintája, és amelyben bemutatta, hogy az „este” a Bibliában napnyugtát jelent.

1855 novemberében Andrews átadta az általa írt tanulmányt James White-nak, akit az annyira lenyűgözött, hogy a következő szombaton felolvasta Battle Creekben a szombatiszkolai alkalmon. Két héttel később megjelent a Szemlében. A gondos bibliatanulmányozás befejeztét követően Isten látomást adott Ellen White-nak, amely megerősítette ezt az igazságot, és ez minden további kétséget eloszlatott. Egy angyal azt mondta neki:

III. RÉSZ

A fiatal John Andrews, a kulcsfontosságú, szombatról szóló tanulmány szerzője arról tett bizonyosságot, hogy mit tud véghez vinni Isten a teljesen elkötelezett fiatalokon keresztül. Andrews tulajdonképpen annak az ifjúsági seregnek a tagja volt, amely az egész világban hirdette Krisztus közeli visszatérésének üzenetét.

Andrews iskolai oktatása abbamaradt tizenegy éves korában. A néhány iskolában töltött év alatt megtanult írni és olvasni, és ezt követően minden szabad percét a tanulásnak szentelte – még az alvástól is megfosztotta magát.

Isten Andrewst tette az adventista tudomány atyjává. Isten Igéjének tanulmányozására való összpontosítása csodálatos példa számunkra. 54 éves korára, amikor meghalt, emlékezetébe véste a teljes Újszövetséget és az Ószövetség nagy részét.

Fiatal tizenévesként szüleivel együtt részt vett a Jézus második eljövételét övező összejöveteleken. Az erőszakos ellenállás ellenére a család elfogadta Krisztus visszaszövetelének üzenetét. Johnnak szembe kellett néznie a dühös tömeggel ahhoz, hogy eljusson a találkozókra, és számíthatott rá, hogy verést kap. A csalódást követően elolvasta a Preble által írt, szombatról szóló értekezést, alaposan áttanulmányozta a biblikus érveket, és szombattartó lett.

Az 1844. október 22-i csalódás nehéz időket hozott az adventista hívők számára. A tanítás mindenféle szele fújt, és a fanatizmus hervasztó hatása megtizedelte a hívők sorait. Az egykor virágzó nyájat megtépázták és szétszórták. De Isten nem hagyta, hogy elhervadjon az igazság. Az említett tapasztalatokon keresztül felkészített egy erős fiatalokból álló csapatot,

„Vegyétek Isten szavát, olvassátok, értsétek meg, és nem tévedhettek. Olvassátok figyelmesen, és megtaláljátok, mikor van este, mikor kezdődik.” – *Bizonyosságtételek*, 1. köt., 116. old.

Bates tanulmányozta a bibliai bizonyítékokat, meghallgatta a Prófétaság Lelke megerősítő bizonyosságtételét, és minden kétsége eloszlott. Élete hátralévő részében teljes mértékben támogatta a naplementét mint a szombat megkezdésének helyes időpontját.

A gyülekezet ismét egységes lett. Olyan világosan oldották meg a kérdést, hogy soha többé nem támadtak kétségek felőle az egyházban. Eltávolították a fanatikusok, különcök és a mellékvágányra tévedők egyik célpontját.

“Egyik íráshelyet a másikkal kell egybevetnünk. A gondos kutatás és imával teljes elmélkedés a legfőbb feltételek. Az ilyen tanulmányozás gazdagon megjutalmaz.”

akiket azzal bízott meg, hogy adják át utolsó figyelemztető üzenetét a világnak.

1849-re széteszlott az adventista csoport John Andrews szülővárosában, a Maine állambeli Párizsban. Két fiatal, James és Ellen White odautazott, hogy újra-élesszék Isten munkáját.

Ez fordulópontot jelentett. Az egykor lelkes hívek akkor már egy éve nem találkoztak. Mialatt a White testvérek bibliatanulmányozásra és imára vezették őket, Isten Lelkének ereje „ahhoz hasonlóan áradt az emberekre, mint pünkösöd napján”. A fanatizmus által megtévesztett emberek közül többen is újra képesek lettek szabadon gondolkodni. A szülők megvallották bűneiket gyermekeiknek, a gyermekek pedig

bevallották hibáikat szüleiknek. Látták, mennyire eltávolodtak Isten tervétől csüggedtségük, fanatikus elképzeléseik és szeretethiányuk miatt.

A húszéves John Andrews is jelen volt az eseményen, és „mély beleérzéssel kiáltott fel: »Ezer tévedést cserélnék el egyetlen igazságra!«” Ellen White a következő megjegyzést tette vele kapcsolatban:

„Az Úr kiválasztotta Andrews testvért, hogy alkalmassá tegye a jövőbeli szolgálatra, és olyan tapasztalatban részesítette, amely nagy értéket jelent majd számára munkája során.” – *Life Sketches*, 127. old.

Andrews szorgalmasan imádkozott és tanulmányozta a Bibliát, és rövid időn belül cikkei jelentek meg a James White által kiadott Szemlében. Sokféle témáról írt. Egyik munkája egy bibliai fejtegetés volt arról, hogy a Jelenések 13. fejezetében említett két-szarvú fenevad az Egyesült Államokat jelképezi. Egy másik cikkben, amelynek *A dohányzás az Úr ellen elkövetett bűn* a címe, felhívta néhány dohányzó szombattartó figyelmét az egészségügyi gyakorlatok bibliai normáira, összekapcsolva azokat az erkölcsi törvénnyel.

James White logikusan átgondolta a helyzetet. A szegény testvérek egy részének nem volt pénzük az egyház által kiadott lapra, dohányra viszont rendszeresen költöttek. James utalt arra, hogy ez nem valami szép dolog, és természetesen igaza volt.

Andrews tanulmányozta a Biblia tizedre vonatkozó utasításait, és be is mutatta azokat az egyháznak.

A Szentírás ismeretének és az engedelmesség iránti elkötelezettségének köszönhetően a bölcsességét, amelyben nekünk is részünk lehet.

5Móz 4:5, 6 „Lássátok, tanítottalak titeket rendelésekre és végzésekre, amint megparancsolta nékem az Úr, az én Istenem, hogy azok szerint cselekedjete az azon a földön, amelybe bementek, hogy bírjátok azt. Megtartsátok azért és megcselekedjétek! Mert ez lesz a ti bölcsességetek és értelmetek a népek előtt, akik meghallják majd mind e rendeléseket, és ezt mondják: Bizony bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet!”

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Vajon az ima szükségtelenné teszi az alapos bibliatanulmányozást? _____ Miért nem? _____
2. Az Apostolok cselekedetei több prédikációt is tartalmaz. Tanulmányozz egyet vagy többet a következők közül, különös figyelmet fordítva arra, hogy üzenetüket szilárdan a Szentírásra alapozták! ApCsel 2:14-39; 7:1-53; 13:14-41
3. Szánj időt John Andrews, szombat kezdetéről szóló tanulmányának elolvasására. Itt találod: mybiblefirst.org/resources/other/UA44_Andrews.pdf

II. RÉSZ

4. Miért fontos, hogy mi magunk is alaposan megértsük a Szentírást? 1Pt 3:15; Zsolt 119:46; Mt 10:18-20

III. RÉSZ

5. Sok mindent elérhet az ember élete során. De mi az egyetlen dolog, amelyben gyönyörködik az Úr? Jer 9:23, 24
6. Olvasd el 5Móz 4:4-10 szakaszát! Minek köszönhetően tekintették a környező népek bölcs népek az izraelitákat? _____
Mit kell tennünk azért, hogy pozitív hatást gyakoroljunk a körülöttünk élő világi emberekre? _____

További tanulmányozásra: *A nagy küzdelem*, 593–602. old.



A hit fejezetei



Keresőből hirdető – 1. rész

Daniel* egy összetartó muszlim családban nőtt fel Teheránban, Irán fővárosában. Mint a legtöbb buzgó muszlim fiataalt, őt is érdekelték a lelki dolgok. A világról alkotott elképzelése azonban a szüleitől és a tanáraitól kapott szigorú muszlim tanításokra korlátozódott. Ennek ellenére többet szeretett volna tudni.

Daniel vágyott arra, hogy többet értsen meg a világból, és gyakran keresett családjá rádióján külföldi rádióállomásokat, például a BBC-t. A rádió volt az egyetlen ablaka a külvilágra, amely egy napon nemcsak egy teljesen új horizontot nyitott meg a számára, hanem – ami ennél is fontosabb – egy jobb világ megismerésére vezette el Jézus Krisztusban.

Az AVR elnöke, Dowell Chow találkozott Daniel-lel, és hallotta a csodálatos történetét.

„Egyik nap a BBC frekvenciáit kerestem. Egy ideig nem találtam, aztán az AVR Reménység hangja műsorára bukkantam, amelyet fárszi [perzsa vagy iráni] nyelven sugároztak.”

Daniel először meglepődött, amikor az előadó a Bibliáról beszélt. Hallott a könyvről, és mindig is el szeretne volna olvasni. Gyorsan feljegyezte az előadó által megadott címet, azzal a szándékkal, hogy egyszer majd írni fog nekik.

„Egyik nap sétáltam az utcán Teheránban, és egy utcai árus kiállított néhány könyvet eladásra. Megálltam, hogy megnézzem az áruját, és megpillantottam egy kis könyvet: az Újszövetség volt!”

Azonnal megvásárolta a könyvet, és közben igyekezett leplezni óriási lelkesedését és izgatottságát. Anynyira felkeltette az érdeklődését, hogy már az utcán olvasni kezdte, és teljesen elmerült az olvasásban. Semmi más nem számított. Olyan gazdag kincset talált, hogy a lehető legtöbbet meg akarta ismerni belőle még azelőtt, hogy hazaért volna.

Danielnek volt egy kis széfje a szobájában, ebben tartotta az értékes dolgait. Beletette az Újszövetséget is, hogy a családja ne találja meg. Nem mert megmutatni a könyvet az édesanyjának, mert félt, hogy elveszíteni a szereteteit, és veszélybe sodorná a saját életét. Nagy küzdelem vette kezdetét a szívében.

Miután írt a rádiónak, azt az utasítást kapta, hogy látogasson el a helyi adventista gyülekezetbe Teheránban, ahol a lelkész segíteni fog neki a Biblia tanulmányozásában. Ez is komoly kérdés volt: míg a külföldiek szabadon gyakorolhatták a hitüket, imádkozhattak és templomba járhattak, az irániak számára ez tilos volt.

Tovább rontott a helyzeten, hogy amikor Daniel először jelent meg a gyülekezetben, nem fogadták szívesen. Bizonyos országokban – ilyen a Daniel országa is – az emberek bizalmatlanok egymással szemben. Bár Daniel indítékai tiszták voltak, a gyülekezet nem volt biztos abban, hogy valóban az igazság egyszerű keresője. Azt gondolták, hogy kém vagy talán jelent a hatóságoknak.

Ez nem volt olyan ritka eset, mint gondolná az ember. Dowell Chow magyarázta: „Emlékszem, hogy jártam néhány országban, ahol a helyi lelkész félrehívott, és arra utasított, hogy nagyon vigyázzak, kivel beszélek és mit mondok, beleértve a gyülekezeti véneket is. Mondanom sem kell, hogy megdöbbenem. Amikor megkérdeztem, miért van ez így, a lelkész elmagyarázta, hogy fennáll annak a gyanúja, hogy besúgók vannak a gyülekezeti tagok között, és jobb elkerülni a felesleges problémákat.”

Hála az Úrnak, Danielnek nem vette el a kedvét a hideg fogadtatás. Éhezte és szomjúhozta Isten Igéjét, ezért elhatározta, hogy megtalálja a módját a Biblia további tanulmányozásának.

*Álnév.

Ha szeretnél többet megtudni az Adventista Világrádióról (AVR), vagy arról, hogyan segíthetsz Isten Igéjének rádióadásokon keresztül történő terjesztésében, látogass el az awr.org oldalra, vagy hívd a következő telefonszámot: 1-301-680-6304.



Történelmi kapcsolat

A helyes irány

Isten minden szükségeset biztosított ahhoz, hogy minden lélek megmenekülhessen, de ha megtagadjuk az örök élet ajándékát, amelyet végtelen áron vásároltak számunkra, akkor eljön az idő, amikor Isten is megtagad minket a jelenlététől, akár gazdagok, akár szegények, magasak vagy alacsonyak, tanultak vagy tanulatlanok lennénk.

Isten haragjának nagy napját az örökkévaló igazságosság elvei fogják uralni. Nem az általunk elkövetett forrongó bűnök miatt fognak vádat emelni ellenünk, hanem a szeretet Istene által ránk szabott jó és nemes kötelességek elhanyagolása miatt.

Isten elvárja, hogy minden emberi ügynök fejlessze a menny biztosította kegyelem valamennyi eszközét, és egyre hatékonyabbá válják az Úr munkájában. Minden szükségeset elkövettek már azért, hogy a keresztény vallásossága, tisztasága és szeretete folyamatosan növekedjen, talentumai megkétszereződjének, képességei fejlődjenek a Mesterének végzett szolgálat során. Ennek ellenére sokan azok közül, akik azt vallják, hogy hisznek Jézusban, nem teszik nyilvánvalóvá azt növekedés által, amely az igazság életre és jellemre gyakorolt megszentelő erejéről tanúskodik. Amikor először fogadjuk be Jézust a szívünkbe, olyanok vagyunk a hitben, mint az újszülöttek, de nem maradhatunk csecsemők a tapasztalat terén. Növekednünk kell a kegyelemben és Jézus Krisztus ismeretében. El kell érniünk a férfiak és nők természetének teljes mértékét. Előre kell haladnunk, új és gazdag tapasztalatokat kell szereznünk hit által. Növekednünk kell a bizalomban és a szeretetben azáltal, hogy egyre jobban megismerjük Istent és Jézus Krisztust, akit elküldött. A fejlődésünkhöz biztosított nagyszerű lehetőségekre való tekintettel Isten el is várja tőlünk a növekedést. Egyesek azonban azért nem válnak hatékonyabbakká, mert nem használják fel az erőt, amelyet előzőleg már megkaptak az Úrtól. A rájuk bízott talentumuk megfelelő felhasználásával tapintatra és bölcsességre tehetnének szert, és ezáltal növekedhetne a hatékonyságuk. A haszontalan szolga visszaadta Urának a rá bízott talentumot, de az Úr követelte az okát annak, hogy miért nem használta fel, hiszen meghatározott célra kapta.

A talentumokról szóló példázatban kétféle emberkategóriával találkozunk. Az egyiket a szorgal-

“Egyetlen lélek sem vádolhat engem majd az ítéletkor azok közül, akikkel kapcsolatba kerülök, hogy hanyag vagy közömbös voltam az üdvössége iránt.”

mas szolga, a másikat a gonosz és lusta szolga képviseli. Mindkettejükre rábízták az Úr pénzét. Az egyik elszántan dolgozni kezdett, és kereste a lehetőségeket, hogy a rábízott ajándékot úgy használja fel, hogy az mások áldására és javára váljon. A szorgalmas szolga nemcsak azért él, hogy örömet szerezzen magának, hogy kielégítse saját önző vágyait, hogy szórakozóhelyeken mulasson, testi vágyainak kielégítését keresve, mintha ez lenne életének célja, hanem józanul gondolkodik, és tudatában van annak, hogy élete rövid. Így gondolkodik: „Csak rövid ideig dolgozhatok, és még ha a tölem telhető legtöbbet is teszem meg, az továbbra is kevés azért, aki meghalt értem. A legtöbbet kell kihoznom az értékes időmből! Észre kell vennem, ha lehetőségem nyílik a bűnből az igazságra vezetni egy bolyongó lélek lépteit, amennyiben komoly, imádságos erőfeszítést teszek annak érdekében, hogy ennek nyomán ő is az általam szeretett Mesterre fordítsa a rá bízott talentumokat. Egyetlen lélek sem vádolhat engem majd az ítéletkor azok közül, akikkel kapcsolatba kerülök, hogy hanyag vagy közömbös voltam az üdvössége iránt.”

Az ilyen munkás számára Isten angyalai utakat nyitnak, lehetőségeket kínálnak és együttműködnek az emberi ügynökkel, hogy igyekezete ne legyen hiábavaló. Aki hűséges és alapos a számára kicsinek tűnő feladatok elvégzése során, olyan képzésben részesül

a hűség területén, amely alkalmassá teszi arra, hogy később bizalmi tisztségeket töltsön be.

A másik személy, akit szintén az ügynökeként szeretett volna felhasználni az Úr, éppoly kedvező helyzetben volt, mint testvére, de mennyivel másabb eredménye lett az életének! Az ilyen ember nem tekint az Úr engedelmes szolgáljaként magára, aki a megfelelő időben és isteni befolyásra cselekszik. Nem tanulmányozza a Bibliát azért, hogy megmutassa, alkalmas az Úr szolgálatára és nem kell szégyenkeznie, hanem elhanyagolja a bölcsesség és a kegyelem keresését, pedig ha nem tenné, akkor felismerne minden kísértést, bármilyen álcába is lenne bújtatva, és ellene tudna állni annak. Nem gondolja helyénvalónak önmaga számára, hogy bűnbánó életet éljen, hogy gyakorolja a hitet, engedelmeskedjen és szent legyen a magatartásban. Nem tudatosul benne, hogy az Istenhez hűséges élet olyan jellemet eredményezne számára, amely Krisztus kegyelme által alkalmassá tenné a mennyországra. Jézus gazdagon osztogatja ezt az ajándékot mindazoknak, akik Neki dolgoznak. A rest szolga elhanyagolja Isten kegyelmének minden értékes rendelkezését, és bűnös a menny előtt. Egy olyan személy számára, aki kevés ismerettel rendelkezik Istennel és Jézussal kapcsolatban, lehetetlen, hogy helyesen képviselje az Urat, megvívja a keresztény harcot, és győzelmet arasson a közömbösség és a hanyagság kísértése felett. Nincs célja, és nem éri el azt, amit megva-

lósíthatna a talentumaival. Amikor megméri majd a szentély mérlegén, a következő ítélet fog megszületni: „Megmértetett és könnyűnek találtatott.” Felelősségre vonható mindazért, amit egy igaz keresztény megtehetett volna a rábízott talentumaival. De mivel nem ismerte fel a felelősségét, elpazarolta az idejét, szabadnapjait saját kedvtelésére szánta, és ahelyett, hogy erejét a legnemesebb célok megvalósítására fordította volna, megosztva társaival az evangéliumot, nem képviselte a Mester érdekeit, és nem fénylettek jó cselekedetei a világban. Az igazság, amely nem jut megszentelődésre az ember életében, halálra vezet. Hogyan vonhatta ki magát az Úr adta kötelességei alól, hogyan vállalkozhatott arra, hogy a saját akaratát kövesse, mintha azért kapta volna az életét, hogy úgy pazarolja el, mintha csak egy hosszú vakáció lenne? Isten nagy szeretetének figyelmen kívül hagyása és a Megváltó bölcs tervének elutasítása választotta el őt menygyei Atyjától, mert amikor Isten nem tud felhasználni egy lelket az ügynökeként, aki hozzájárulna mások megmeneküléséhez és dicsőséget hozna az Ő nevére, akkor haszontalan szolgának nevezi az illetőt. Az ilyen ember befolyása nem vezet Krisztushoz.

Fiatal barátaim, milyen irányt választottatok? A gonosz és rest szolgák közé tartoztok, vagy azok közé, akiket meghívna az Úr örömébe, mert Krisztus kegyelme által igazak és hűségesek?

– *The Youth's Instructor*, 1893. június 8.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Bár minden szükséges intézkedés megtörtént annak érdekében, hogy egyre inkább Jézusra hasonlíthassunk, miben vall mégis kudarcot sok önmagát kereszténynek valló ember? _____
Mit vár el tőlünk Isten? _____
2. Ismertesd a szorgalmas szolga által képviselt emberek gondolatait és tetteit! _____

3. Hogyan segítenek Isten angyalai egy ilyen emberen? _____
4. Miben különbözik a másik szolga, akit Isten fel akart ugyan használni, de nem tudott? _____

- Hasonlítsd össze ezt a személyt a Zsolt 10:4, 11, 13-ban szereplő személlyel! _____
5. Hogyan kellene felhasználnunk a szabadidőnket? _____

6. Minek nevezi Isten azt a személyt, akit nem tud felhasználni mások megmentésére? _____
7. Milyen irányba tartasz? _____

A teremtés alapjai

Nem véletlen: bozótszajkó

Nem véletlen, de néha úgy tűnik, mintha a bozótszajkó megszurkálná a füles amerikai szarvast, amikor a nagy állat fején és nyakán ugrál. Igazából parazitákat keres a szarvasokon, azok pedig ezt tudva mozdulatlanul állnak, sőt még a füleiket és felemelik, hogy gyönyörű kék tollas barátaik hatékonyabban tudjanak segíteni nekik.

A pinyon fenyők között élő bozótszajkó olyan hegyes csőrrel rendelkezik, amely tökéletesen alkalmas a fenyőtoboz pikkelyei között történő kutakodásra. Ennek segítségével szerzi meg az egyébként elérhetetlen magokat. A csőre végén egy kampó található, amely tökéletes eszköz a makk összezúzására és felnyitására – nem véletlenül.

A makk fáradhatatlan gyűjtése és elrejtése révén a bozótszajkó hozzájárul a felelősségteljes természetvédelemhez. Először is, bámulatos, hogy képes előre megtervezni családjá szükségleteinek kielégítését. Emlekszik rá, hogy melyik évben hol rakott le szó szerint több ezer makkot azon a 25-30 hektáros területen, amelyet egy bozótszajkó-család a saját területként tart számon. Másodszor, sokkal több makkot rejt el, mint amennyire a családjának szüksége lenne a túléléshez. Az üreges rejtekhelyeken található, használaton kívüli makk végül kicsírázik és erdővé lesz. Harmadszor, a mennyei Programozó a bozótszajkó elméjébe oltotta, hogy a makkot magas helyeken raktározza el. A makk kerek formájának köszönhetően nyilván lefelé gurul, amikor leesik a tölgyfáról, ám a bozótszajkónak és más makk-kedvelő lényeknek köszönhetően a dombok teljes felületén is fák nőnek.

De a bozótszajkó nem egy tökéletes madár. Valójában hírhedt tolvaj. Megfigyelték, hogy az a bozótszajkó, amely sohasem fosztotta ki valamely más bozótszajkó raktárát, nem figyel a többi madárra, amikor elrejt a makkokat. Viszont egy olyan szajkó, amely maga is lopott már, másképp jár el. Ha észreveszi, hogy a többi szajkó figyel, miközben elrejt a kincsét, kiássa a frissen elrejtett makkokat, és egy másik helyre hordja őket.

Egy másik egyedi és pozitívabb tény a fiókák bozótszajkó-családban betöltött szerepe. A fiatal szajkók, amelyeket már nem kell etetni vagy tanítani, mono-

gám szüleik közelében maradnak egy-két évig, hogy segítsenek nekik a következő generáció felnevelésében. Amikor az új fiókák kikelnek, az előző évben születték gondoskodó és védelmi üzemmódba kapcsolnak. Öröködnék és riadót fújnak veszély esetén, vagy épp szembeszállnak az ellenséggel. Ráadásul segítenek a frissen kikelt fiókák számára szükséges táplálék biztosításában. Egy családi projektről van szó, és az „együttműködő családok” nagyobb sikernek örvendhetnek a gyönyörű és rendkívül szelíd madarak nevelésében.

A fiatal bozótszajkókat úgy programozták, hogy együttműködjenek a szüleikkel. Nekünk tudatosan kell választanunk ezt a hozzáállást. Ránk is igaz lehet az „együttműködő család” kifejezés, amennyiben készek vagyunk segíteni szükségben élő embertársainkon. Olyankor részesülünk ebben az áldásban, amikor megengedjük, hogy Isten Szentlelke bennünk éljen. Minden ilyen alkalom során egyesül a földi és a mennyi család.

A szerző, Juanita Kretschmar engedélyével.



AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Ha nem állunk
szilárdan a sziklán,
el fog sodorni
minket az ár.”

Szüntelen veszély LESELKEDIK RÁNK

Aranyszöveg | 1Péter 5:8

„Józanok legyetek, vigyázzatok;
mert a ti ellenségeitek, az ördög,
mint ordító oroszlán szerte jár,
keresvén, kit elnyeljen.”

I. RÉSZ

A nagy csalódást követő megpróbáltatások nemcsak az idősebb hívők, hanem a fiatalok hitét is megpróbálták. Az e heti lecke középpontjában Uriah Smith áll, aki egyike az említett fiataloknak.

Uriah Smith mindössze három éves volt, amikor tévedésből kalomellel kezelték a betegségét. A mérgező anyag sajnálatos módon krónikus fekélyt okozott a bal lábán, amit négyéves korában térd fölött amputálni kellett, ráadásul érzéstelenítés nélkül! Később Smith műlábat tervezett magának, és még szabadalmat is kapott találmányára. Volt egy innovatív gomb a sarkán, amellyel hajlítani tudta a térdét. Emiatt csak úgy tudott járni, ha közben enyhén sántított.

1844-ben a Smith család elfogadta az advent üzenetet. Közvetlenül a nagy csalódás előtti napokban tömegek támadtak meg egy sátoros összejövetelt,

ahova Uriah is rendszeresen járt, majd azt a hamis pletykát terjesztették, hogy egy millerita összejövetelen szerzett sérülés miatt veszítette el a lábát.

A csalódást követően az ifjú Smith elvesztette érdeklődését a vallás iránt, és tudományos tevékenységekbe merült. Azt tervezte, hogy a Harvard Egyetemen fog tanulni, de a család pénzügyi helyzete és apja halála szertefoszlatta ebbéli reményeit.

Szüülővárosa mindössze 25 mérföldre volt Washingtontól, New Hampshire-től, itt építették az első hetednapi adventista gyülekezetet. A gyülekezet befolyása a családjára is hatással volt, és húszéves korában hallott először bibliai magyarázatot a nagy

“ Nem jutottunk ki a veszélyből még most sem. Aki a figyelmeztető üzenetet törekszik hirdetni a világnak, kegyetlenül megkísértetik, hogy olyan ösvényre lépjen, amelyen tagadja a hitét. ”

– Bizonyágtételek, 5. köt., 592. old.

TARTALOM | A-45 | NOVEMBER 11.

- 41 | Szüntelen veszély leselkedik ránk
- 45 | Keresőből hirdető – 2. rész
- 46 | Krisztus a mi példaképünk
- 48 | Nem véletlen: macskák

csalódásra. Gondos bibliatanulmányozás után úgy döntött, hogy megtartja a szombatot és hirdetni fogja a hármas angyali üzenetet.

Uriah Smith teljes szívvel belevetette magát az üzenet hirdetésébe, és csatlakozott a többi fiatal munkáshoz, akik a kiadónál dolgoztak. Mindössze két éven belül a *Szemle* állandó szerkesztője lett.

A fiatal munkások kreativitással fogadták az erőforrások hiányát. Vidámak maradtak az ijesztő megpróbáltatások és akadályok idején is. Magas volt például az élelmiszer ára, és a korlátozott ételválaszték humorforrássá vált a körükben. Smith előzékenyen mondta el egyik barátjának, hogy bár nincs kifogása a bab egymás után háromszázhatvanöt alkalommal való elfogyasztása ellen, mégis tiltakoznia kell, amennyiben rendszert csinálnak ebből az étrendből.

A nyomdagépet kézzel működtették. Egy könyv elkészítéséhez nagy nyomtatott papírlapokat kellett hajtogatniuk, vágniuk és ragasztaniuk – kézzel. Egy munkás cipészárral szúrt lyukakat a könyv különböző részeibe, hogy el tudják végezni a könyvkötést, amit

varrás révén valósítottak meg. Smith úgy fejezte be a könyveket, hogy egy színtezőléc és egy zsebkész segítségével körülvágta az oldalakat. Ezután buzgó imával szétosztották a könyveket.

Smith nehézségeit tovább fokozta, hogy tehetséges testvére, Annie, 1855-ben tuberkulózisban elhunyt. Némelyek megkeserednek egy ilyen veszteség után. De a bölcs emberek, amilyen Uriah Smith is volt, kincsként őrzik azokat a megpróbáltatásokat, amelyek közelebb vezetik őket Jézushoz. Tudatában vannak annak, hogy Krisztus seregének katonái, és nem számíthatnak arra, hogy könnyű dolguk lesz a földi életben.

2Tim 2:3 „Te azért a munkának terhére hordozzad, mint a Jézus Krisztus jó vitéze.”

1Pt 4:16 „Ha pedig mint keresztyén szenved, ne szégyelje, sőt dicsőítse azért az Istent.”

Így történt, hogy egy fiatalember, akinek nehéz élete volt, hasznos emberré lett, akit Isten arra használt fel, hogy sokak életét megváltoztassa.

Mi is kövessük a példáját!

II. RÉSZ

Sok évvel később Uriah Smith írt két könyvet. Az egyiknek *Dániel*, a másikat pedig *Jelenések könyve* volt a címe. Az 1880-as évek elején az első hetednapi adventista könyvterjesztő, George King sürgette a kiadót, hogy egyesítsék a két könyvet. Biztos volt benne, hogy így sikerebben tudja eladni az embereknek.

Így is történt. King javaslata hasznos volt, és az első adventista könyvterjesztők (napjainkban könyvevangélistáknak nevezik őket) ezresével adták el a *Dániel* és a *Jelenések könyvét*. Ennek a könyvnek köszönhetően sok lélek megtért.

„Világosságot kaptam, hogy a *Gondolatok Dánielről és a Jelenések könyvéről*, *A nagy küzdelem*, *Pátriárkák és próféták* című könyvek (...) magukba foglalják azt az üzenetet, amelyet minden embernek hallania kell, mert azt a különleges világosságot tartalmazzák, amelyet Isten nyilatkoztatott ki a népnek. Isten angyalai előkészítik az utat az emberek szívében az említett könyvek számára.”
– *Colporteur Ministry*, 123,124. old.

Hát nem volna csodálatos, ha egy próféta azt mondaná, hogy az általad írott könyv egyike annak a háromnak, amelyet árulniuk kell a könyvevangélistáknak?

Olvastad már Uriah Smith Dánielről és a Jelenések könyvéről szóló írását? Sokat tanulnál belőle! Ráadásul pontosabb elképzelésed lenne arról is, hogy milyen ember volt.

Ahogy Isten művészi képességet adott az ősi szentély készítőinek, ugyanúgy Smithnek is tehetséget biztosított az illusztrációk készítéséhez, amelyek az egyházi kiadványokban jelentek meg.

1857-ben az ifjú Smith szerszámaival fametszeteket készített a Dániel és a Jelenések könyvében szereplő fenevadakról. Ezek a Szemlében felhasznált első illusztrációk közé tartoznak. Egy ideig Smith volt a *Szemle* egyetlen művészeti szerkesztője.

Azzal a tehetséggel is megáldotta az Úr, hogy értetően és érdekesen írjon. Nemcsak illusztrációkat tudott készíteni, hanem a szavaival is tudott képeket festeni. Amikor a Iowában élők közül egyesek megtagadták a hitet és azt sajkózták, hogy az adventistáknak nem kellene sem Ellen White-ra hallgatniuk, sem

“Isten elvárja, hogy folyvást virrasszunk, imádkozzunk; mert az ördög csapdát állított ösvényünkre, s akkor bukunk belé, amikor és ahol a legkevésbé számítunk rá. Ha nem virrasztunk és imádkozunk abban az órában, az ellenség fogságba ejt, és súlyos veszteség ér bennünket.” – *Bizonyságtételek*, 2. köt., 397. old.

kizárólag a Bibliát követniük, Smith a következőket írta:

„Tegyük fel, hogy egy utazásra készülünk. A hajó tulajdonosa ad nekünk egy útikönyvet, amely a teljes utunkra elegendő útmutatást tartalmaz, és biztonságban megérkezünk a célkikötőbe, amennyiben követjük az utasításokat.

Amikor felhúzzuk a vitorlát, kinyitjuk a könyvet, hogy megismerjük a tartalmát. A szerző általános elveket fektet le, amelyek biztos irányt nyújtanak nekünk a hajóút során, és a felmerülő esetekre is kitér, a teljes utazásunkra való tekintettel, beleértve annak végállomását. De arról is tájékoztat, hogy az utunk vége különösen veszedelmes lesz. A part jellegzetességei folyamatosan változni fognak a futóhomok és a vihar miatt. »De erre az útszakaszra biztosítottam számotokra

egy kormányost, aki olyan utasításokat ad majd, amilyeneket a körülmények és a fennálló veszély megkíván, és engedelmeskedetek kell neki.«

Ezzel az útmutatással érjük meg az előre beharangozott veszélyes időt, és megjelenik a kormányos is, az ígélet szerint. De a legénység egy része fellázad ellene, amikor felajánlja a szolgálatait. »Rendelkezünk az útmutatásokkal, és ez elég nekünk. Egyedül erre támaszkodunk. Nem akarunk tőled semmit.«

Ki hallgat tehát az eredeti könyvre? Azok, akik elutasítják a kormányost, vagy azok, akik engedelmeskednek a könyvben írottaknak? Ítéljétek meg ti!”

Ez egy jó kérdés. Segítsen az Úr minket, hogy ilyen jól szemléltessük az igazságokat és tanuljunk a Smith által illusztrált leckéből!

III. RÉSZ

Jézus az elveszett bárány történetéből rajzolt szemléltető példát: „Mondom néktek, hogy ily módon nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, hogynem kilencvenkilenc igaz emberen, akinek nincs szüksége megtérésre.” (Lk 15:7)

A csapdákat mindig elrejtik, Sátán pedig úgy álcázza a kísértéseit, hogy ne ismerjük fel azokat. Smith rejtett csapdákkal szembesült.

Isten látomást adott Ellen White-nak 1889-ben azért, hogy megmentse. A próféta azonnal írt neki.

„Tegnap éjfélkor ébren voltam, és súlyos teher nehezedett a lelkemre érted. Láttam, hogy egy olyan ösvényen haladtál, amely szinte észrevétlenül, de eltért a helyes úttól. Egy nemes személyiség állt mellettem, aki ezt mondta: »Uriah Smith nem áll még a szakadék szélén, de olyan úton halad, amely ha-

marosan a szakadék szélére fogja vezetni, és ha nem figyelmeztetik még most, akkor rövid időn belül már túl késő lesz. Most még átgondolhatja a lépteit. Vakon sétál az ellenség kifeszített hálójába, de nem érez veszélyt, mert a világosság sötétséggé, a sötétség pedig világossággá válik a szemében.«” – *The Ellen G. White 1888 Materials*, 336. old.

Smith írt néhány fontos cikket és egy könyvet a Prófétaság Lelkének értékéről. Idővel azonban megváltoztak a nézetei, amit nem vett észre. Két kategóriába kezdte sorolni Ellen White írásait. Azokra az írá-

sokra, amelyekkel kapcsolatban elismerte, hogy ihletettek, illetve azokra, amelyeket csupán véleménynek és pusztán emberi nézetnek tartott.

Ez egy nagyon vonzó megtévesztés, amely minden személynek felhatalmazást ad annak eldöntésére, mit fogad el és mit utasít vissza, illetve hogy mi fontos és mi lényegtelen az ihletett írásokban. Hogyan várhatta volna el Isten, hogy népe a próféták tanításaitól függjön, ha írásaik az igazság és a tévedés keverékei lettek volna?

Smithnek időbe telt észrevennie a tévedését. De amikor észrevette, nagyon elszomorodott amiatt, hogy kételkedett Ellen White bizonyosságátelében és másokat is összezavart. Sajnos nem tudta teljesen

helyrehozni a kárt. Az egyház egyik ellensége megjelentette Smith egyik levelét, amelyben a kételyeiről írt, és belefoglalta egy adventisták ellen szóló könyvbe. Smith semmit sem tehetett azért, hogy visszavonja írását.

Sohasem szabad úgy éreznünk, hogy nem vagyunk veszélyben – olyankor sem, amikor Isten csodálatos módon használ fel minket a munkájában. Sátán szereti megtéveszteni a leghasznosabb embereket, és a leggyengébbeket is szívesen támadja. Isten tanácsa azonban megmentette Smitht. Ma is arra van szükségünk, hogy Isten tanácsoljon minket, és megmutassa nekünk a ránk leselkedő veszélyt.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Gondoljunk arra a tízen- és huszonéves fiatalokból álló csoportra, amely olyan komolyan elkötelezte magát Isten ügye mellett, hogy sok dolgot ért el! Vessük össze őket a legtöbb mai fiatallal, akik idejüket és energiájukat nagyon hétköznapi vagy rossz dolgokba fektetik (sport, számítógépes játékok, vásárlás, stb.)!

Melyikhez tartozol a két csoport közül? _____

2. Hogyan kellene kezelni az élet nehézségeit? 2Tim 2:3; 1Pt 4:12–19 _____

II. RÉSZ

3. Manapság sokan elutasítják azt a segítséget, amit Ellen White írásain keresztül akar adni nekünk az Úr. Gondolj Smith a hajóról és a hajóskapitányról szóló illusztrációjára! Ésszerű-e kijelenteni, hogy „egyedül a Bibliának fogok engedelmessé válni”, ugyanakkor megtagadni azokat a lelki ajándékokat, amelyeknek a tiszteletben tartására maga a Biblia tanítja az egyházat? _____

III. RÉSZ

4. Létezik-e olyan időszak (akár a fiatalok, akár az idősek életében), amikor nem vagyunk veszélyben? 1Kor 10:12 _____

Tartalmaz-e figyelmeztetést Salamon tapasztalata ebben a tekintetben? 1Kir 11:4 _____

5. Lehetséges, hogy Uriah Smithhez hasonlóan te is egy szakadékhoz vezető úton jársz? _____

Mit használ fel Isten arra, hogy megmutassa nekünk: rossz úton járunk? Zsolt 17:4; Péld 2:1015; 6:23; 2Tim 3:16, 17 _____

Mit kellene tennünk most, hogy válaszúton állunk? Hogyan fordulhatsz vissza a rossz útról most, amíg még van idő át gondolni a lépéseidet? Ez 33:11; 5Móz 30:11-20 _____

További tanulmányozásra: *Szemelvények Ellen White írásaiból*, 1. köt., 40–48. old.



A hit fejezetei



Keresőből hirdető – 2. rész

Miután Daniel* már egy ideje a gyülekezetbe járt, a tagok meggyőződtek róla, hogy komolyan keresi az igazságot, és nyitottabbak lettek vele szemben. De volt egy másik probléma is. A lelkész nem mehetett el hozzá Bibliát tanulmányozni, és amikor Daniel a gyülekezet felé tartott, fennállt a veszélye annak, hogy felfigyelnek rá és nagy kavarodást kelt a muszlim közösségben, sőt még az életét is veszélybe sodorja.

Daniel akkoriban a saját üzletét vezette ezermesterként. Minden elromlott készüléket meg tudott javítani, és mindenféle műszaki munkát el tudott végezni. Így hát munkaruhába öltözött, és szerszámosládájával a kezében elindult a gyülekezet felé, azt színélve, hogy meg kell javítania valamit. Ily módon elkerülhette a gyanút, és találkozhatott a lelkésszel, akivel együtt tanulmányozta a Bibliát.

Daniel egyik barátja is érdeklődni kezdett a Biblia iránt, és idővel ő is csatlakozott hozzájuk. De később a rendőrök rájöttek, hogy mivel foglalkozik, és elkapták. Daniel napokig nem tudta, hol lehet a barátja, és a legrosszabbtól tartott.

Amikor a barátja végül visszatért, megmutatta Danielnak az öt napon át tartó, folyamatos verés nyomait – zúzódások borították az egész testét a nyakától a derekáig. Daniel tudta, hogy ez vele is bármikor megtörténhet.

Mindkét férfi hitét komolyan megpróbálták. De a félelem nem tántorította el őket a Jézusban talált szeretettől. Mindketten elhatározták, hogy követik az igazságot, függetlenül attól, mi lesz az ára. Daniel barátja végül az Egyesült Államokba költözött, ahol ma is él.

Dániel számára egyértelmű volt: neki is el kell hagynia szülőhazáját, Iránt, ha előre akar lépni karrierjében, és az Urat akarja szolgálni. Törökországba utazott, ahol rátalált az adventista gyülekezetre. A Biblia további tanulmányozását követően megkeresztelkedett, és Isten családjának tagja lett egy idegen országban.

De Istennek még ennél is nagyobb terve volt Daniellel. Jelenleg egy másik országban él, és a fárszi nyelven szóló AVR hűséges producere. Házas, két gyermeke van, és családjának minden tagja az Urat szolgálja.

Amikor Dowell Chow, az AWR elnöke megkérdezte Danielt, hogy szerinté valóban hallgatják-e a honfitársai a fárszi nyelvű műsorokat, azt válaszolta, hogy a rendelkezésre álló új kommunikációs technológiák ellenére is számtalan iráni függ a rövidhullámú adásokon. Nemcsak információt, hanem lelki táplálékot is kapnak egy olyan országban, ahol szigorú iszlám törvények szerint élnek, és nagyon korlátozott hozzáférésük van a kormány által ellenőrzött hírügynökségeken keresztül kapott információkon kívüli forrásokhoz.

Daniel megtalálta Jézusban a szeretet forrását, és magányos keresőből hirdetővé vált, akit tízezrek hallgatnak naponta a honfitársai közül. Az Adventista Világrádióon keresztül osztja meg velük Isten szeretetének örömhírét.

Dowell Chow a következőket írja: „Bár még mindig nehezek a körülmények Iránban, Daniel megindító bizonyosságtételét ismerve meg vagyok győződve róla, hogy sok fársziul beszélő testvérünk fog csatlakozni a megváltottak seregéhez.”

Milyen igazak a szavak, amelyeket Ellen White írt: „Véges értelem nem bírja teljesen felfogni az üdvösség értékét. Milyen hálásan emlékeznek majd a megváltottak s megdicsőültek a megváltásukban közreműködő emberekre! Akkor majd senki sem sajnálja az áldozatot, igyekezetet, türelmet, őszinte vágyakozást a körülötte lévők megtéréséért, s kitartó munkáját mindazokért, akik elvesztek volna, ha ő elhanyagolja kötelességeit és belefárad a jó cselekedetekbe.” (*Maranatha*, 330. old.)

*Álnév.

Ha szeretnél többet megtudni az Adventista Világrádióról (AVR), vagy arról, hogyan segíthetsz Isten Igéjének rádióadásokon keresztül történő terjesztésében, látogass el az awr.org oldalra, vagy hívd a következő telefonszámot: 1-301-680-6304.



Történelmi kapcsolat

Krisztus a mi példaképünk

Milyen érdeklődöm a fiatalok sorsa iránt, és nagyon vágyom arra, hogy lássam, amint keresztény jellemük tökéletesítésére törekszenek, szorgalmas tanulással és buzgó imával igyekeznek megszerezni az Úr elfogadható szolgálatához szükséges képesítést. Szeretném látni, hogy segítenek egymásnak a keresztény tapasztalat magasabb szintjének elérésében...

Mindig lebegjen a fiatalok szeme előtt az út, amelyen Krisztus járt. Minden lépése győzelmet jelentett. Krisztus nem királyként jött a földre, hogy uralkodjon a nemzetek felett. Alázatos emberként jött el, hogy legyőzze a kísértést, ahogyan azt nekünk is meg kell tennünk, és tovább haladjon az Úr ismeretében. Életét tanulmányozva megtudhatjuk, hogy milyen sokat tesz Isten Jézus által a gyermekeiért. Meg kell tanulnunk, hogy bármilyen nagyok is lennének a megpróbáltatásaink, nem haladhatják meg azt, amit Krisztus viselt el azért, hogy megismerhessük az utat, az igazságot és az életet. Példájának megfelelő életvitelünkön keresztül kell megmutatnunk, hogy nagyra értékeljük értünk hozott áldozatát.

A fiatalokat végtelen áron vásárolták meg, méghozzá Isten Fiának vérén. Gondoljunk az Atya abban megnyilvánuló áldozatára, hogy megengedte Fia kereszthalálát! Gondoljunk csak bele, hogy miről mondott le Krisztus, amikor elhagyta a mennyet és a királyi trónt, hogy minden nap áldozatot hozzon, majd pedig életét adja az emberekért! Gyalázatban és bántalmazásban volt része. Elviselt minden sértést és gúnyt, amivel a gonoszok illeték. És amikor földi szolgálata végéhez ért, elszenvedte a kereszthalált. Gondoljunk csak a kereszten való szenvedésére – a kezébe és a lábába vert szögekre, a gúnyra és a bántalmazásra azok részéről, akiknek a megmentéséért jött a földre és Atyja arcának elrejtésére. De Krisztus mindezek által lehetővé tette mindazoknak, akik üdvözülni akarnak, hogy olyan életük legyen, amely megfelel Isten elvárásainak.

Ha odaadóbban tanulmányozzuk azokat a dolgokat, amelyeket a menny tett értünk, sokkal jobban tudjuk majd értékelni mindazt, amit Isten lehetővé tett számunkra. Túl sokba került a megváltásunk ahhoz, hogy könnyű dolognak tekintsük az üdvösséget, amellyel kapcsolatban az Ige arra utasít, hogy a tapasztalataink révén alakítsuk ki. Sohase érezd

úgy, hogy nem szükséges különösebben foglalkoznod az iránnyal, amelyet követesz, mert nem léphetsz be a mennybe addig, amíg meg nem tanulsz, hogy mit jelent Krisztus életét képviselni és amíg meg nem tanulsz Tőle függni. A sötétség hatalmai folyamatos győzelmet aratnak azok felett, akik nem szolgálják teljes szívükből az Urat, de mindazok, akik napról napra gyakorolják Krisztus erényeit, hatalmas győzelmet fognak aratni a gonosz felett.

Sokunknak van szüksége arra, hogy megértsük, mit jelent a Bárány vére és a bizonyágtétel szava által győzni. Bizonyágtételünk nagyon sokat jelent. A teljes világegyetem előtt történik. Az a lélek, amely szóval vagy tettel meggyalázza Istent, a vesztes oldalra kerül. A sátáni erők ilyenkor előnyt nyernek, a világ pedig elveszíti azt a hatalmat, amelyet az illető gyakorolhatott volna, ha tisztelte volna Istent.

Mindannyiunknak megpróbáltatásokkal kell szembenéznie. Mindenkinek van egy természet adta temperamentuma, amellyel meg kell küzdenie, de Krisztusnak kell azt alávetni. Az Úr megsegít mindenkit, aki megteszi mindazt, ami az erejében áll, és kész alázattal követni Őt. Bátorítson minket a gondolat, hogy Isten erős karjára támaszkodhatunk, és amíg az Ő erejére hagyatkozunk, nem szégyeníthetjük meg Őt.

Most próba alatt állunk, de tegyük nyilvánvalóvá minden próba során, hogy az Úr oldalán állunk. Hálas vagyok azért, hogy senki esetében nem szükség-szerű Krisztus megszégyenítése. Mindannyian elnyerhetjük a mennyországot, mindannyiunkat szívesen üdvözölné az Atya és a Fiú Isten városában, mindannyian megkaphatjuk a halhatatlanság koronáját.

Az Úr a legmélyebb érdeklődéssel tekint minden küzdő lélekre. Mindegyiküket szereti, különben sohasem adta volna oda értük egyszülött Fiát.

Amikor Krisztus felment az Atyához, nem hagyta segítség nélkül a követőit. A Szentlélek Jézus képviselőjeként, az angyalok pedig szolgáló lelkeként siet-

nek azoknak a segítségére, akik a nehézségek ellenére tovább vívják a hit jó harcát. Mindig emlékezz arra, hogy Jézus a segítő. Senki sem érti olyan jól a jellem sajátosságait, mint Ő. Vigyáz rád, és amennyiben hajlandó vagy engedni, hogy vezessen, biztosítani fogja, hogy jó befolyás vegyen körül, amely lehetővé teszi, hogy teljesítsd minden rád vonatkozó akaratát.

Földi életünk során az elkövetkező, mennyei életre készülünk. Hamarosan kezdetét veszi a vizsgálat, amelynek során minden a keresztény jellem tökéletesítésére igyekvő léleknek ki kell állnia Isten vizsgálati kérdéseit: Olyan példát mutattál, amelyet mások biztonságban követhettek? Úgy örködtél a lelkek felett, mint akinek számot kell adnia róluk? A mennyei sereg érdeklődik az ifjúság iránt, és nagyon vágnak arra, hogy sikeresen kiállj a próbát, és a következő, helyesítő szavakat mondják majd neked: „Jól vagyon jó és hű szolgám (...) menj be a te uradnak örömébe.”

Hadd emlékezzenek a fiatalok arra, hogy az örökévalóság számára kell kifejleszteniük a jellemüket, és Isten elvárja tőlük, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt ennek érdekében. Az idősebbek és tapasztaltabbak örködjének a fiatalabbak fölött, és ha látják, hogy kísértésbe esnek, hívják félre őket, és imádkozzanak velük és értük. Az Úr azt akarja, hogy felismerjük Krisztus értünk hozott nagy áldozatát és érdeklődést mutassunk azoknak az üdvössége iránt, akikért a földre jött. Ha a fiatalok keresik Krisztust, akkor Ő eredményessé fogja tenni az erőfeszítéseiket.

„Ne nyugtalankodjék a ti szívetek” – mondja a Megváltó. „Higgyetek Istenben, és higgyetek én bennem. Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek.

Elmegyek, hogy helyet készítsek néktek. És ha majd elmegyek és helyet készítek néktek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.”

Krisztus helyet készít nekünk. Vajon nekünk is helyet kellene készítenünk Számára az otthonunkban, az iskolai életünkben és az istentiszteleti összejöveteleinkben? Isten segít nekünk ebben. „Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok. És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké. Az igazságnak ama Lelkét: akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt és nem ismeri őt; de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad. (...) Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.”

Sokan túlságosan kishitűek vagyunk. Megadjuk magunkat a próba idején, és engedjük, hogy a csüggedés elszívja a lelki erőnket. Változtassunk ezen! Amikor teljes szívünkből szolgáljuk az Urat, saját és a mások tapasztalataiban is látni fogjuk Isten megmentő munkáját. Krisztus azért él, hogy közbenjárjon értünk. El akar pecsételni magának minket, és jellemünket isteni mintára szeretné átalakítani. El akar venni tőlünk mindent, ami az utunkban áll Igéje színvonalának elérésben. Azt akarja, hogy higgyünk Benne, forduljunk el a bűneinktől. A tökéletesség elérésére hív minket. Csak akkor tudjuk megvalósítani a ránk vonatkozó tervét, ha tanulmányozzuk az életét és követjük a példáját.

– *The Youth's Instructor*, 1911. november 21.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Mit fogunk tanulni, ha megfigyeljük Jézus életét? _____
2. Melyik három dolgot kell figyelembe vennünk? _____
Szánj időt arra, hogy alaposan átgondolt ezeket!
3. Mit kell megtanulnunk, mielőtt belépést nyernénk a mennybe? _____
4. Mire kellene emlékezniük a fiataloknak? _____
Mit vár el tőlük Isten? _____
5. Jézus helyet készít számunkra. Mit kellene tennünk Érte? _____

A teremtés alapjai

Nem véletlen: macskák

Körülbelül 40 macskafaj létezik, de mindössze négy képes ordítani közülük. Ez az oroszlán, a tigris, a leopárd és a jaguár. A Teremtő különleges gégével áldotta meg őket, amely lehetővé teszi, hogy nagyon erős hangokat hallassanak. Egy oroszlán ordítása akár nyolc km távolságból is hallható.

Egy ilyen nagy és erős macska több száz kg-ot is nyomhat. Robusztus válla, erős mellső végtagjai, hosszú, éles karmai és rövid, erőteljes állkapcsa van. A legnagyobb macska, a tigris csaknem 350 kg-t nyom, és akár 3 m hosszú is lehet, amelyből 1 m-t a farka tesz ki.

A házi macskák dorombolnak és gyakran lábaik dagasztó mozdulata által fejezik ki az elégedettségüket. Ez a mozgásforma már közvetlenül a cica születése után kezdetét veszi – nem véletlenül, hiszen az anya dögönyözése serkenti a tej áramlását.

Nem véletlen, hogy a macska hallásának felső tartománya megegyezik a patkányok és egerek által kiadott hangok frekvenciájával. A macska tökéletesen hallja az emberi fül hallótávolságán kívüli patkányokat és egereket, és ilyenkor vadászösztöne átveszi az irányítást.

Nem véletlen, hogy a macska füle olyan hajlékony. El tudja fordítani egy bizonyos irányba, mialatt a másikat ellenkező irányba fordítja. A zsákmány megtalálásához egy macska számára fontosabb a hallás, mint a szaglás. De minden érzékszervét használja a vadászat során.

Minden macska részesült egy másik lenyűgöző eszközben, amelyet szintén nem véletlenül adott nekik a Tervező. Késként, kanálként és fésűként szolgál. Lehet, hogy te magad is érezted, ha valaha is megnyalt egy macska. Nyelvüket apró tüskék borítják – merev, hátrafelé néző, húsos horgok, amelyek keratint tartalmaznak. A horgok fésűként működnek a tisztálkodás során. A nagy vadmacskák nyelvén található horgok nagyobbak, és arra használják, hogy leválasszák a zsákmányuk húsát a csontról.

Nem véletlenül tűnik úgy, mintha a macska állandóan tisztogatná magát. A nyalogatás eltávolítja a lehullott szőrt és a parazitákat, serkenti a bőrváladékot a szőrszálak gyökerénél, ami segít bundája vízállóságának megőrzésében, továbbá szabályozza a testhőmérsékletet azáltal, hogy hűti a testet, mialatt a nyál elpárolog. Szőrszárait ilyenkor gereblyeszerű nyelvéhez igazítja, hogy megőrizze a hőt és szükség esetén távol tartsa a hideget. Gerince hihetetlen – de nem véletlen – hajlékonyságának köszönhetően a macska végig tudja nyalni a teljes testét, leszámítva a fejét és az arcát, melyeket úgy ápol, hogy a mancsait mosdórongyként használja.

De térjünk vissza az oroszlánokhoz és az ordításukhoz! Minden oroszlánnak jellegzetes az ordítása, amelyet a többi oroszlán felismer és meg tud különböztetni. Miután egy oroszlán elhagyja a csoportját, azért ordít, hogy kapcsolatot teremtsen a többiekkel. Erre válaszul a többi oroszlán is ordítani kezd, és ez segít megtalálnia a csoportot. El tudjuk képzelni, hogy remeghet a föld, amikor az oroszlánok csoportos üvöltésbe kezdenek? Ezek a hangok arra is alkalmasak, hogy figyelmeztessék az esetleges betolakodókat arra, hogy egy büszke állat területére léptek.

Mi is kiadhatunk egy bizonyos hangot, ha elvesztettnek érezzük magunkat vagy veszélyt érzékelünk. Ez nem más, mint az imádság ahhoz a Teremtőhöz, aki sohasem hagy magunkra minket. Nem véletlen az ígéret sem, amit a Szentírásban találunk. (Lásd Zsid 13:5, 6.)

A szerző, Juanita Kretschmar engedélyével.



AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Ha nem állunk
szilárdan a sziklán,
el fog sodorni
minket az ár.”

Áldozatot hozni AZ IGAZSÁGÉRT

Aranyszöveg | 2Timótheus 4:5

„De te józan légy mindenekben,
szenedj, az evangélista munkáját
cselekedd, szolgálatodat teljesen
betöltsd.”

I. RÉSZ

Mindazok, akiket Isten felhasznált ügyének előremenetelésében, kiállták a szenvedést és megpróbáltatást. J. N. Andrews, akit az előző leckében mutattunk be, sok megpróbáltatást szenvedett el. Felesége, Angeline, pedig férjével együtt élte át azokat. De Jób feleségével ellentétben ő támogatta a férjét.

A férje legtöbbször nem tartózkodott otthon, mert sokat utazott. Angeline így írt erről a naplójában: „Nagyon hiányzik, de ez az Úr ügyéért van, ezért boldogan elviselem.”

Andrews távol volt az otthonától, amikor egyik gyermekük két hónappal előbb született, mint kellett volna, majd négy nappal később meghalt. Bár Angeline férje támogató jelenléte nélkül ment keresztül ezen a fájdalmas tapasztalaton, nem volt egyedül, mert Krisztus megtartó kegyelme vigasztalta.

Amikor a fiuk, Charles két éves volt, rokkant lett – talán gyermekbénulás következtében. En-

nek ellenére vidámak maradtak, és ezek a szomorúságok csak fokozták a Jézus eljövetele utáni vágyukat.

John Andrews 48 éves korára elveszítette két gyermekét és a feleségét, aki mindössze 54 éves volt, amikor elhunyt.

A *Szemle* bepillantást enged azokra a csapásokra, amelyek az úttörőket érték. Andrews így idézte fel a feleségével eltöltött időt:

„Minden tőle telhetőt megtett azért, hogy támogasson engem az Úrért végzett munkámban, és sohasem panaszkodott. Olyan-

“ Akadályok, nehézségek legyőzése teszi erőssé az embert. Nem a dédelgetés, hanem a küzdelmek, harcok, csalódások adják az embernek az erkölcsi erőt. ”

– *Bizonyágtételek*, 3. köt., 495. old.

TARTALOM | A-46 | NOVEMBER 18.

49 | Áldozatot hozni az igazságért

53 | Szökés

54 | Aranyat érő percek

56 | Nem véletlen: tyúkok

kor sem, amikor sokáig voltam távol. Házasságunk teljes időszaka mentes volt a barátságtalan szavaktól, és sohasem volt harag a szívünkben.” – *The Review and Herald*, 1872. április 2.

Egyedülálló szülőként Andrews nehezen tudta összeegyeztetni a családdal töltött időt az igehirdetéssel, az írással és az egyház igazgatási feladataival.

Sátán megpróbálta csüggedésbe taszítani azzal, hogy nyilait a szeretteire irányította, de nem járt sikerrel. Meggyőződéssel írta ugyanabban a cikkben:

„Ezentúl az én dolgom lesz, hogy drága gyermekeinket a mennyi város felé vezessem, és még inkább törekedjem arra, hogy Krisztust prédikáljam a pusztulásra ítélt embereknek, felajánlva nekik az Ő vallását azáltal, hogy én magam is aszerint élek.”

Az igazság ellensége képtelen ártani azoknak, akik maradéktalanul bíznak Jézusban. Nem számított, milyen problémákkal kellett szembenéznie – legyőzhetetlen volt mindaddig, amíg megőrizte Krisztusba vetett hitét. Az igazság védelmezője együtt örvendezett Pállal, amikor az apostol boldogan kijelentette:

“Látszólag nincs tehetetlenebb, de valójában legyőzhetetlenebb annál a léleknél, aki semmiségét érezve teljesen Istenre hagyatkozik.” – *Próféták és királyok*, 175. old.

2Kor 4:8-10 „Mindenütt nyomorgattatunk, de meg nem szorítottatunk; kétségesskedünk, de nem esünk kétségbe; üldöztetünk, de el nem hagyatunk; tiportatunk, de el nem veszünk; mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben.”

Az úttörők hűségese elkötelezettsége elősegítette az Úr munkájának terjedését.

II. RÉSZ

A Szemle egyik olvasója a következőt kérdezte 1859-ben: „Hirdetni kell-e a hármassangyal üzenetet, és ha igen, csak az Egyesült Államokban, vagy másutt is?” Uriah Smith, a szerkesztő azon tűnődött, hogy talán ez minden, amire szükség van, „mivel a földünket olyan emberek népesítik be, akik a legkülönbözőbb nemzetekhez tartoznak”.

Bár ma mosolyogva vetjük el ezt a kijelentést, a bevándorlók megközelítése fontos lépést jelentett Isten végső üzenetének világszéles terjesztésében.

„Ha felismernénk Isten lehetőségeket nyitó gondviselését, akkor az Úr által kijelölt eszközök között látnánk abban, hogy sok Amerikában élő külföldit el tudunk érni. Hatékony eszközök a hármassangyal üzenet gyors és a világ valamennyi nemzetének szóló terjesztésére.” – *Evangelizálás*, 570. old.

Így jutottak el az advent fényének első sugarai Európába. M. B. Czechowski lengyel katolikus pap részt vett a teljes Európán végigvonuló, 1848-as „népek tavaszaként” emlegetett forradalmi mozgalmakban. Egyházközségében az alkoholtól való tartózkodást szorgalmazta. Később Angliába költözött, áttért a protestantizmusra és lelkész lett. Ezt követően az Egyesült Államokba költözött, ahol megismerte és elfogadta a hármassangyal üzenetet.

Szívében az advent reménnyel Czechowski vágyott arra, hogy misszionáriusként térjen vissza Európába. Amikor az alig egy éve alakult Generál Konferencia nem tudta támogatni, pénzt fogadott el a vasárnapot ünneplő adventistáktól és visszatért az európai kontinensre, ahol városról városra utazott. Kis szombatünneplő gyülekezeteket alapított, és előkészítette az utat más misszionáriusok számára.

Az európai megtérteknek több útmutatásra volt szükségük, ezért egyre sürgetőbben kértek segítséget. Nemi mérlegelés és ima után a Generál Konferencia áldozatos döntést hozott, és elküldte J. N. Andrewst. Ellen White így írt erről:

„A legtehetségesebb embert küldjük nektek (...). Szükségünk lett volna itt az idősebb Andrewsra. De úgy gondoltuk, hogy körültekintése, tapasztalata és istenfélleme pont azok a dolgok, amelyekre szükségetek van.” – *Kéziratkiadások*, 16. köt.

1874. szeptember 15-én Andrews felszállt az Atlasra, és ő lett az első, hetednapos adventisták által munkába küldött misszionárius. Fiával, Charlesszal (16 éves) és lányával, Maryvel (12 éves) utazott. Szeretett minden nap velük lenni.

Andrews kezdte el a kiadói munkát Európában. Újak voltak számára az ottani szokások és a nyelv is. A munka nehéz volt, a körülmények pedig kezdetlegesek. Amikor prédikált, tolmácsa gyakran nem pontosan azt fordította le, ami elhangzott, hanem mást, amiket szerinte ki kellett mondani. A néhány ottani hívő csak korlátozott mértékben volt birtokában saját nyelve nyelvtani ismereteinek, és emiatt nem tudtak segíteni neki a francia kiadvány szerkesztésében. Andrews megértette, hogy sürgősen meg kell tanulnia franciául, ezért megegyezett a gyermekeivel, hogy napi egy órát leszámítva egész nap franciául beszélnek egymással otthon.

Mi motiválta arra, hogy előre haladjon? Ugyanaz, ami Pál apostolt is:

2Kor 5:14 „Mert a Krisztusnak szerelme szorongat minket.”

Azt írta a Szemlében, hogy arra vágyott: szabadon prédikálhassa Krisztust francia nyelven. Olyan nagy

volt a vágya a hármass angyal üzenet hirdetésére, hogy a szükséges élelem megvásárlása helyett saját korlátozott pénzforrásából áldozott a kiadói és evangelizációs munkára. Mivel nem volt felesége, aki gondoskodott volna a megfelelően táplálékról, félig-meddig éhezett. Ilyen zord körülmények között egészsége megromlott, és tüdőgyulladást kapott.

Ráadásul pont ebben a nehéz időszakban még a lánya is tuberkulózisban szenvedett. Andrews visszavitte az Egyesült Államokba, hogy kezelést kaphasson a Battle Creek-i szanatóriumban, de meghalt. Mindössze 16 éves volt. Bár édesapai szívének fájt a veszteség, a hit többi hőiséhez hasonlóan hűséges maradt.

Zsid 11:3638 „Mások pedig megcsúfoltatások és megostoroztatások próbáját állották ki, sőt még bilincseket és börtönt is; megkövezettek, kínpróbát szenvedtek, szétfűrészeltek, kardra hányattak, juhoknak és kecskéknek bőrében bujdosnak, nélkülözve, nyomorgatva, gyötörtetve, akikre nem volt méltó e világ, bujdosva pusztákon és hegyeken, meg barlangokban és a földnek hasadékaiban.

III. RÉSZ

Míg John Andrews az Egyesült Államokban tartózkodott, meghívta fiatal unokahúgát, Edithet, hogy csatlakozzon az Európában dolgozó kis csapathoz. A lányt elhivatottság motiválta, és bizonyára izgalmas is volt számára, hogy a tengerentúlra utazhat. Így hát nagybátyjával együtt felszállt az Európába tartó hajóra.

Nem sokkal azután, hogy megérkeztek a svájci Bázélbe, Andrews-nál jelentkezni kezdtek a tuberkulózis tünetei – azé a betegsége, amely nemrég elvette Mary életét. Növekvő gyengesége ellenére folytatta a munkát.

Utolsó óráiban az Úr ügynének szentelte megmaradt vagyonát. Jóbbal együtt elmondhatta:

Jób 1:21 „Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úrnak neve!”

Bár Edith a tengerentúlra utazott azért, hogy misszionárius legyen, nem tapasztalta meg az igazi megtérést. Csinos volt, nagyon kedvelték, és sokak számára úgy tűnt, hogy minden rendben van vele. De Isten, aki belelát a szívbe, tudta, hogy mire van a legnagyobb szüksége, és iránta való szeretetből látomást adott Ellen White-nak róla. Ellen White is szerette Edithet, és azonnal levelet írt neki az őt fenyegető veszélyről.

Edith problémái gyakoriak a mai fiatalok körében is. Az Ellen White által írt levél nemcsak neki, hanem a mai fiatalok számára is bölcsességet tartalmaz.

„A fiatal férfiak és nők rendkívül hanyagok az egészségüket illetően. Százan halnak meg fiatalon, nem azért, mert a Gondviselés dönt úgy, hanem pusztán gondatlanság okán.”
– *Manuscript Releases*, 10. köt., 56, 57. old.

Ezután bemutatta, ahogyan egyes lányok elhanyagolták az egészségüket.

„Sok lány csak félig öltözik fel hideg időben. Mások úgy döntenek, hogy inkább leülnek írni és olvasni, amikor testmozgást kellene végezniük.”

Mivel Edith ülő munkát végzett, Ellen White felhívta a figyelmét a testmozgás fontosságára.

Bázélben 1885-ben számos lehetőség volt a testmozgásra. Lehetett vizet hordani, kézzel mosni, fát és

szenet hordani, mosogatni, vasalni, ételt főzni, padlót és ablakot mosni. Akkoriban nem voltak házi munkákat segítő eszközök.

De Edith nem élvezte ezt a fajta testmozgást. Napi munkája végén túl fáradtnak érezte magát. Amikor kétkezi munkát végzett, panaszkodott, hogy fájnak az izmai, ezért elkerülte azt, amire a legnagyobb szüksége volt: a fizikai erőfeszítést.

Nagybátyjához hasonlóan Edith is szeretett tanulni és írni. Amikor befejezte a munkáját, ahelyett, hogy egy kicsit mozgott volna és vidáman segített volna az otthoni feladatokban, felment a szobájába és leveleket írt az Egyesült Államokban élő barátainak a missziómunkáról és a svájci lehetőségekről. Ellen White a következő megfontolt és komoly kérdéseket intézte hozzá:

„Vajon nem a saját örömödre cselekedtél, amikor elhanyagoltad azokat a kötelességeket, amelyeket mindenkinek meg kell tennie,

visszavonultál a szobádba, és lelkesen papírra vetted az Úr és az igazság iránti odaadást vagy elmeséltél valamilyen megtörtént eseményt? (...) Vajon nem lett volna kötelességed segíteni azoknak, akik fáradtságosan dolgoztak azért, hogy biztosítsák a család általános kényelmét?” – *Manuscript Releases*, 10. köt., 55. old.

Ellen White tudatta vele, hogy amennyiben nem változtat önző szokásain és az ülő munkán, súlyos testi következményeket fog tapasztalni, és saját hanyagsága miatt meg fog rövidülni a szolgálattal töltött élete.

Edith sajnálatos módon nem fogadta meg a próféta tanácsát. Néhány hónappal később nála is kialakult a tuberkulózis, és az év végén elhunyt.

Nyomorúsága mégis ráébresztette arra, hogy szüksége van Jézusra. A fiatal misszionárius halála előtt átadta magát Istennek.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Olvasd el a második oldalon szereplő idézetet! Nevez meg néhány bibliai szereplőt, és mondd el, hogyan szemléltetik az igazságot! _____
2. Sok hívő ember megtapasztalta már a csüggedést és a kudarcot. Miért történhetett ez meg olyan férfakkal, akiknek legyőzhetetleneknek kellett volna lenniük? _____

II. RÉSZ

3. Mi a probléma akkor, ha nem vágyunk arra, hogy másokkal is megosszuk Krisztust? 2Kor 5:9-11, 14-21 _____

III. RÉSZ

4. Vajon a fiatalok Edithhez hasonlóan elkerülik a házimunkát, és a Facebookon, illetve e-mailekkel és telefonozással töltik az időt annak elvégzése helyett? _____ Önzés ez akkor is, ha lelki dolgokról írunk másoknak? _____ Milyen önző kifogásod van arra, hogy nem vállalod az élet terheiből rád eső részt? _____
5. Az irgalmas samaritánusról szóló történetben kiraboltak és megverték egy embert, majd az út szélén hagyták sebesülten. Egy pap és egy lévita látta, hogy segítségre van szüksége, de nem tettek semmit érte. Milyen tekintetben járt el Edith a paphoz és a lévítához hasonlóan, amikor nem segített a házimunkában? _____



A hit fejezetei



Szökés

Aesun* kétségbeesetten szeretne volna elnyerni a szabadságát és elmenekülni Észak-Koreából. Miután az édesapja és a bátyja meghalt, hosszú órákat töltött munkával egy szénbányában. Az akkori súlyos éhínség idején minden igyekezete ellenére sokat éhezett.

Sok belső vita és tervezés után végül úgy döntött, hogy meg fog szökni. Veszélyes utazást kísérelt meg a Tumen folyón keresztül, amely a kínai határon fekszik. Nagy örömeire sikeresen elkerülte a keresőlámpákat és az őrzőjáratot, és bejutott Kínába. Egy csoport koreai ember fogadta be, akik a kínai oldalon éltek.

Személyazonosító okmányok nélkül Aesun nem tudott munkát szerezni. Ha a kínai hatóságok felfedezték volna, visszaküldték volna Koreába, ezért nagyon korlátozott élete volt.

Véletlenül meghallott egy AVR-műsort, amely egy Észak-Koreába irányított rövidhullámú adásból származott. Az Észak-Koreában gyártott rádiók és televíziók hivatalos rádióállomásokra vannak hangolva, és tilos más forrásból érkező adásokat hallgatni. Fennáll a veszély, hogy azok az emberek, akik csempésztett rádióadásokat hallgatnak, a számos fogolytábor valamelyikébe kerülnek. Aesun álnéven írt levelet az AVR dél-koreai stúdiójának, és az ottani munkatársak olvasnivalót küldtek neki és annak a protestáns párnak, akik a védelmükbe vették.

De a kínai rendőrség rövid időn belül megtalálta. Visszaküldték Észak-Koreába, ahol azonnal bebörtönözték. Egy idő után kiengedték, és visszament az édesanyjához és a lánytestvéréhez. Mesélt nekik az AVR-ról, de túlságosan féltek ahhoz, hogy az adásra kapcsoljanak.

Aesun csalódott volt amiatt, hogy ugyanoda jutott, ahonnan elindult. Szabadságra vágyott, arra, hogy dolgozhasson és megfelelő élelemhez jusson, hogy segíteni tudjon a családján, de leginkább arra, hogy többet tudjon meg Jézusról és kövesse Őt. Újra összeszedte a bátorságát, és átkelt ugyanazon a folyón. Megkereste a családot, amely korábban befogadta, és folytatta rejtett életét. De egy idő után a kínai hatóságok sajnos újra megtalálták. Visszament Észak-Koreába, ezúttal

sokkal hosszabb időt töltött a börtönben sanyarú körülmények között.

Nem tudni, hogy elszántságból vagy elkeseredésből, de miután kiengedték a börtönből, Aesun harmadszor is átkelt a folyón, csodával határos módon ismét anélkül, hogy baja esett volna. Az AVR dél-koreai munkatársaival való további kapcsolatfelvétel után meglátogatta Lee lelkes, a stúdió igazgatója. A lány örömeire hozott neki egy számítógépet, amelynek tárhelye bibliatanulmányokat tartalmazott, valamint a Prófétaság Lelkének könyveit.

Aesun kapcsolatba lépett egy adventista házaspárral Mongóliában, akik felajánlották, hogy segítenek neki eljutni az országba, ahol biztonságban lesz. (Mongólia nem küldi vissza hazájukba az észak-koreaiakat.) Közvetlenül Mongóliába indulása előtt egy különleges, titkos keresztséget terveztek a számára. Hetednapi adventistaként örömet talált új hitében. Továbbra is Mongóliában él, de azon dolgozik, hogy Dél-Koreába költözhessen. Az elmúlt évek történései után egy dolgot állandó maradt Aesun életében: az AVR adásai továbbra is a remény hangját jelentik számára.

Megjegyzés: A missziós szervezetek Észak-Koreát tartják a világ legnehezebben megközelíthető országának, és itt folyik a legkövetkezetesebb és legsúlyosabb keresztényüldözés. Az AVR azonban bizonyítékkal rendelkezik arra vonatkozóan, hogy érdemes ott is folytatni a rádió sugárzását. Imádkozzatok egy olyan áttörésért, amely lehetővé tudná tenni, hogy az ország lakossága nagyobb számban örvendezhessen az evangélium reményének!

*Álnév.

Ha szeretnél többet megtudni az Adventista Világrádióról (AVR), vagy arról, hogyan segíthetsz Isten Igéjének rádióadásokon keresztül történő terjesztésében, látogass el az avr.org oldalra, vagy hívd a következő telefonszámot: 1-301-680-6304.



Történelmi kapcsolat

Aranyat érő percek

Mivel töltöd értékes perceidet? Arra szánod-e a próbaidő óráit, hogy Isten Igéjét tanulmányozod és megtanulod, hogyan állhatsz meg becsületesen Isten előtt? Vagy izgalmas történetek és mesék olvasása foglalkoztatja az elmédet, amelyet pedig arra kellene fordítanod, hogy tökéletesen szolgálj az Urat és megtartsd a parancsolatait?

Vajon nem használod helytelenül az aranyat érő percekét, amelyeket azért adott Isten neked, hogy felkészülj a mennyországra? Nem élsz vissza velük, amikor elmédet értéktelen történetekkel töltöd meg, amelyek nem fognak Megváltóhoz hasonlóan tisztává és szentté tenni, hanem arra szolgálnak, hogy megrontsák az elmédet és hiúsággal és önzéssel töltsék azt meg?

Kedves Barátaim, vajon nem vettétek semmibe Isten Szavát, nem hanyagoltátok el az igazságot és nem tettétek azt félre? Gondolkodj el komolyan azon, milyen utat követsz, mialatt hiú és ostoba életet élsz, gyászolva a Megváltót, aki meghalt, hogy élhess!

Hogyan lehetsz nyugodt, amikor tudod, hogy Jézus nem mosolyog rád? Nem nézel Rá irgalommal, mert elutasítod a felajánlott kegyelmet, és minden órában vétkezel ellene.

Fennáll a veszélye annak, hogy túl hosszú ideig mellőzöd Őt. A világ hiúságai elveszik az idődet, és ritkán gondolsz arra, hogy az örök élet vagy az örök pusztulás forog kockán. Hát elfelejtetted, hogy van Valaki, akit megsebesítettek a vétkeidért, és megtörtek a te romlottságod miatt? Aki most könyörög az Atyához, bemutatja megsebzett kezét és lábát, átszúrt oldalát és kiontott vérét, és arra kéri, hogy kíméljen még meg egy ideig téged, mert a kereszten függött azért, hogy megváltson. Ó, micsoda szeretet! Milyen határtalan szeretetet és leereszkedést tanúsított irántunk Isten Fia! Meghalt azért, hogy életet adjon mindazoknak, akik az ellenségei voltak!

Most még hallható a kegyelmi hívás, de hamarosan elhal. A próbaidő hamarosan véget ér. Megva-

lósul az utolsó hét csapás, és azok, akik a világ örömeit választották és felláztak Isten ellen, irgalomért kiáltanak majd, de már nem lesz, aki válaszoljon az imáikra. A következők szavak fognak elhangzani: „megmérettél a mérlegen és híjával találtattál.” Mihelyt rájönnek, hogy nincs menedékük Isten haragjának rettenetes vihara előtt, esedezni fognak egy kevés próbaidőért, hogy újra hallhassák az édes hangot: „mindnyájan, kik szomjúhoztok, jertek e vizekre.” Hallani fogják abban a rettenetes órában, hogy: „Túl késő! Túl késő!” „Mivelhogy hívtalak titeket, és vonakodtatok, kiterjesztém az én kezemet, és senki eszébe nem vette; és elhagytátok minden én tanácsomat, és az én feddésemmel nem gondoltatok: én is a ti nyomorúságtokon nevetek, megcsúfollak, mikor eljő az, amitől féltek.”

Kedves Fiatal Barátom, még nem reménytelen az eseted! Jézus annyira szeretett téged, hogy meghalt a bűneidért, és ezért a nagy áldozatért cserébe elvárja, hogy szeresd Őt. Mindig készen áll meghallgatni az imáidat, elfogadni megtört szívedet és befogadni téged a nyájába.

“Élj elhívásod szerint, kövesd kedves Példaképet, és egy jól rendezett élettel eszköz lehetsz arra, hogy megnyerd őket Krisztusnak.”

Lehet, hogy a társaid megvetnek, de van ennek bármi jelentősége? Ne feledd, hogy hozzád hasonló, gyenge halandók, és a halál pillanatok alatt végezhet velük. Ne állj ellen Isten Szentlelkének egy ilyen társaságért! Nem fognak tudni megmenteni téged azon a napon, amikor majd Isten haragja a gonoszokra száll.

Ha elhagyod a bűnösök útját és a keskeny ösvényt választod, amely a mennybe visz, az meg tudja győzni fiatal társaidat saját ostobaságukról és arról, hogy veszélyes a Megváltó nélkül élniük. Lehet, hogy először kinevetnek majd, de légy türelmes. Szelíden vezesd őket Isten Szavához. Mondd el nekik, hogy az utolsó napon mindenkit megítélnék majd. Mondd el, hogy az Ige az alap, amelyre a mennyországgal kapcsolatos reményedet építed, és azt imádságos lélekkel kutatva rájöttél, hogyan tehetsz szert tartós gazdagságra. Élj elhívásod szerint, kövesd szelíden a kedves Példaképet,

és egy jól rendezett étellel eszköz lehetsz arra, hogy megnyerd őket Krisztusnak.

Amikor Jézus arra készült, hogy elváljon szomorú tanítványaitól és felmenjen az Atyához, azzal a bizonyossággal vigasztalta őket, hogy Atyja házában sok lakóhely van, és elmegy, hogy helyet készítsen nekik, majd visszajön értük, és magával viszi őket, hogy együtt legyenek vele. Szeretnél egy Jézussal közös otthon? Alázatos gyermeke leszel Istennek, hogy részed lehessen a szentek halhatatlan örökségében?

Ha szereted Istent és megtartod a parancsolatait, Jézus olyan koronát fog adni neked, amelynek fénye sohasem fog elhomályosodni, és szabadon ehetsz majd az élet fájának gyümölcséből. Soha többé nem lesz részed betegségben vagy bánatban. Boldogságod teljes lesz, és zengeni fogod a megváltás énekét.

– *The Youth's Instructor*, 1854. január 1.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Írd le a saját szavaiddal az idő rövid voltát és a túl hosszú várakozás veszélyét! _____

2. Miért nem reménytelen most még az eseted? _____

3. „Lehet, hogy a társaid megvetnek”, írja a cikk. Keresd meg a szótárban a „megvetni” szót, és írd le a jelentését! _____

4. Megvetettek-e már téged amiatt, hogy azt tetted, ami helyes? _____ Mit tegyél, amikor ilyesmi történik? _____

5. Mit tartunk fontosabbnak Isten dicsőítésénél olyankor, amikor a megvetés következtében úgy döntünk, hogy inkább rosszat cselekszünk? Jn 12:42, 43 _____
6. Mi a hatékony módja annak, hogy ráébredszük az embereket a rájuk leselkedő veszélyre? _____

7. Írd le, hogy milyen jövő vár azokra, akik szeretik Istent és megtartják a parancsolatait! _____

A teremtés alapjai

Nem véletlen: tyúkok

Bizonyos becslések szerint 24 milliárd tyúk él a világon, tehát nem tekinthető veszélyeztetett fajnak. Gyakori látvány például Key West utcáin és a Big Pine Key-i bevásárlóközpontok parkolójában. A jogi védelmét biztosító törvényekre már régóta nincs szükség Key Westben, amely csupán egy része a 2/4 mérföldes sziget egyedülálló látványosságának és hangjainak.

Bár a tyúkok gyakori teremtmények, érdemes megfigyelni őket. Például a fejük tetején lévő tarajt és a csőrük alatt lógó bőrdarabot, az ún. szakállt. Ezek minden bizonnyal nem véletlenül alkotott tartozékok.



A Teremtő arra tervezte őket, hogy elősegítsék a tyúk optimális hőmérsékletét azáltal, hogy a bőr felé irányítják a véráramlást.

A csirke tojásból való kikelését is alaposan eltervezték. Ahogy a tojás lefelé halad a tyúk petevezetékén, folyamatosan forog, mialatt két fehér „jégzsinór” képződik benne,

melyek a héjon belül tartják a tojássárgáját. Így az embrió szabadon növekedhet, sohasem ragad a tojás egyik vagy másik oldalára.

Miután lerakják a tojásokat, a kikelést megelőző 21 napon belül többször meg kell fordítani azokat. Hogyan történik ez? Figyelj meg egy kotlóst! Napi három vagy öt alkalommal feláll, és csőrével megfordítja a tojásokat. Ez sem véletlen. Az emberek készülékeket terveznek a tojások melegen tartására, és arra programozzák az inkubátorokat, hogy napi három-öt alkalommal fordítsák meg a tojásokat. Honnan tudták a feltalálók, hogy hányszor kell ennek megtörténnie? Onnan, hogy megfigyelték a tyúkokat. A tyúkok azonban nem tanulták meg senkitől. Szándékosan programozta így őket a Te-

remtő, aki semmit sem bízott a véletlenre. Ha a tojásokat nem fordítanák meg, a benne található csibék a tojás héjához tapadnának, és fizikai fogyatékossgal születnének. Ez pedig minden bizonnyal nem szerepel a Teremtő velük kapcsolatos tervében.

A tyúkoknak a legtöbb madárhoz hasonlóan nincs foguk. Akkor hogyan emésztik meg a földből kapirgált és a csőrükbe vett magokat? Erre is egy nem véletlenül kigondolt terv szolgál. A nyelöcsővük alján van egy zsák, abban tárolják egy ideig a frissen felcsipegetett táplálékot, hogy megpuhuljon (zúza). A táplálék ezután a gyomruk felé halad, amely az étel kisebb da-



rabokra való őrlésére szolgál. A folyamatot segítik a tyúk által felcsipegetett kövek és kavicsok. A tyúk gyomra egy erős fehérjéből és keratinból álló réteget tartalmaz, amely megvédi annak falait a sérüléstől, mialatt emészthetővé válnak a tyúk táplálásához szükséges magvak.

A tyúk nincs tudatában Teremtője létezésének. Mi emberek nem véletlenül

kaptunk olyan elmét, hogy megismerjük Öt. Így képesek vagyunk felkészülni arra, hogy hamarosan személyesen is dicsőítsük.



A szerző, Juanita Kretschmar engedélyével.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Ha nem állunk
szilárdan a sziklán,
el fog sodorni
minket az ár.”

LECKÉK 1888-BÓL (1.)

Aranyszöveg | 2Timótheus 2:24, 25

„Az Úr szolgájának pedig nem kell torzsalkodni, hanem legyen mindenkihez nyájas, tanításra alkalmas, türelmes. Aki szelíden fenyíti az ellenszegülőket.”

I. RÉSZ

Mikor fog véget érni a világ? Egyes emberek úgy gondolják, hogy matematikai számításokkal és a próféciaák spekulatív értelmezésével megválaszolhatják a kérdést. Természetesen tévednek. A Biblia nem tartalmaz olyan profetikus üzenetet, amely az 1844. október 22-én letelt 2300 nap utáni időn alapulna. (Lásd Jel 10:6)

Mivel Jézus nem vár arra, hogy bármilyen jövőbeli prófécia beteljesüljön, miért nem jött még el? Mi az, amire mégis vár?

Arra vár, hogy beérjen az aratnivaló.

Jel 14:15 „És más angyal jöve ki a templomból, nagy szóval kiáltván annak, aki a felhőn ül vala: Indítsd a sarlódat és arass; mert a földnek aratni valója megszáradt.”

De mikor érik be a termés? Akkor, amikor úgy fogják hirdetni az evangéliumot, hogy bárki megért-

hesse, és amikor megdönthetetlen tanúságtétel fogja kísérni – egy átalakult élet, amelynek mindenki tanúja lehet.

Mt 24:14 „És az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek; és akkor jó el a vég.”

De mi bizonyítja, hogy valóban megváltozott az életünk? Ha a szívünk megtelik Jézus önfeláldozó szeretetével, akkor segítünk a körülöttünk élő szük-

“ Tanuljuk meg Krisztustól összekapcsolni a tisztaság és a feddhetetlenség magas mércéjét a vidám lelkülettel. Egy kedves, udvarias keresztény a legjobb érv az evangélium mellett. ”

– *In Heavenly Places*, 181. old.

TARTALOM | A-47 | NOVEMBER 25.

57 | Leckék 1888-ból – 1. rész

61 | Isten vezetésének csodája

62 | Keresztény lelkület – 1. rész

64 | Nem véletlen: rétisas

ségben lévőeknek. Ezt az önfeláldozó szeretetet akkor tudjuk elültetni, táplálni és érlelni, ha időt töltünk Jézussal, és megkapjuk a Szentlélek erejét. Erőt ad az evangéliumi üzenetnek azért, hogy átalakítsa az életünket.

Mivel a valódi, hirdetett és megélt evangélium véget vet Sátán uralmának, ő szorgalmasan dolgozik azért, hogy megakadályozzon minket Krisztus megismerésében és elvonjon megmentő irgalmától. Megpróbálja mindezeket néhány tantételbeli „korrektséggel” helyettesíteni, amelyet gyakran teológiai „ortodoxiának” neveznek, és rendszerint vitát vált ki.

Pontosan ez történt 1888-ban is. A Szentlélek arra törekedett, hogy Jézusra vonja az emberek tekintetét, de Sátán sikeresen elterelte azt.

Egyrészt a lelkészek vitába keveredtek a Gal 3. fejezetének egyik versével kapcsolatban. Másrészt nem értettek egyet abban, hogy a Dán 7. részében szereplő negyedik fenevad tíz szarva mely királyságokat jelképezik.

Ezek a viták két ellenséges tábort szültek, és sokan versengőkké és harciasokká váltak. Bizalmatlanság, sőt gyűlölet alakult ki egyes emberek szívében. Amikor Isten új üzenetet küldött Jézussal kapcsolatban, túl sokan hasonlítottak a thesszalonikabeliekhez, és kevesen a béreabeliekhez.

ApCsel 17:11 „Ezek pedig nemesebb lelkűek valának a Thessalonikabelieknél, úgymint kik bevévék az ígét teljes készséggel, naponként tudakozva az írásokat, ha úgy vannak-e ezek.”

Ellen White a béreabeliek csoportjához tartozott. Figyelmesen hallgatta az igehirdetést. Bár nem volt

biztos benne, hogy mindennel egyetérthet, gondosan összevetett minden ígét más igékkel, és boldogan vette tudomásul, hogy erős befolyással bíró üzenetet hirdetnek Jézusról. Mivel szívesen hallgatta a Krisztus-központú, bibliai előadásokat, elkerülték és titokban gúnyolták azok az emberek, akik arra sem voltak hajlandók, hogy meghallgassák a prédikációkat.

Néha Isten a vitát is felhasználja a saját céljaira. Amikor az emberek szép igazságok ellen küzdenek, végleg eloszlatja a kételyeiket.

„Isten az emberek elé tárja az igazságot, hogy kutatás és viták tárgya legyen, még akkor is, ha megvetést vált ki. Fel kell rázni az emberek gondolkodását. Isten eszközként használ fel minden vitát, minden szidalmazást és rágalmat, hogy ébredésre és tudakozódásra készítse azokat, akik különben szunnyadnának.” – *Bizonyságtételek*, 5. köt., 453. old.

De a mellékes kérdésekről és kis részletekről szóló viták Sátán céljait is szolgálják. 1888-ban lényegtelen dolgokról vitáztak ahelyett, hogy alaposan tanulmányozták volna Krisztust és a hármasság üzenetét. Ha odafigyeltek volna az üzenetre, a Szentlélek korai frissítő harmata a késői esővé nőtte volna ki magát, és Jézus eljött volna.

De túl sok volt az olyan ember, aki nem értékelte az üzenetet. Ennek eredményeként Isten tovább várt, és mi is megszülettünk. Nekünk most lehetőségünk van elkerülni az egykori hívek hibáit.

2Krón 30:8 „Most azért meg ne keményítsetek nyakatokat, mint a ti atyáitok; adjatok kezet az Úrnak (...) szolgáljatok az Úrnak, a ti Isteneteknek, és elfordul rólatok haragja.”

II. RÉSZ

Néhány dolog fontosabb más dolgoknál. Például sokkal fontosabb a mennybe jutni, mint megérkezni nagymama karácsonyi vacsorájára. Néhány dolgot fontosabb megérteni, mint másokat. Sokkal fontosabb megértenünk az evangéliumot, mint a kémiát vagy egy idegen nyelvet.

1888-ban Isten különleges ajándékot adott az egyháznak: az evangélium teljesebb megértését.

Tit 3:5 „Nem az igazságnak cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmasságából tartott meg minket.”

Isten két férfit választott ki a munka elvégzésére. Mindketten energikus emberek voltak, akik szerették az igazságot. Az Úr megáldotta őket a tanítás képességével.

Családi életüket és az egyházban végzett szolgálatukat illetően egyaránt jó hírű emberek voltak. Isten általában ilyen embereket választ vezetőkkül.

1Tim 3:2-4 „Józan, mértékletes, illedelmes, vendégszerető, a tanításra alkalmas; nem borozó, nem verekedő, nem rút nyereségre vágyó; hanem szelíd, versengéstől ment, nem pénzsóvárgó; ki a maga házáat jól igazgatja,

gyermekait engedelmisségben tartja, minden tisztességgel.”

Alonzo T. Jonesnak és Ellet J. Waggonernek hívták őket. Jones autodidakta, dr. Waggoner pedig jól képzett orvos volt. Waggoner életében egy esős tábor-találkozón következett be a fordulópont. Így idézte fel a történeteket:

„Hirtelen fény vett körül, és úgy tűnt, mintha kivilágították volna a sátrat és sütött volna a nap. Láttam Krisztust, akit értem feszítettek keresztre, és életemben először tárult fel előttem a tény, hogy Isten szeret engem, és Krisztus önmagát adta személyesen értem. Mindezek értem történtek.”

Waggoner felfedezte az igaz hitet.

„Az igazi hit az, amely személyes Megváltó-jaként fogadja el Krisztust. Isten azért adta egyszülött Fiát, hogy mivel hiszek, el ne veszszek, hanem örök életem legyen (Jn 3:16). Amikor Krisztushoz fordulok, ahogy Igéje javasolja, hinnem kell, hogy megmentő kegyelmében részesít. Azt az életet, amelyet most élek, »az Isten Fiában való hitben« kell élnem, »aki szeretett engem, és önmagát adta érettem«” (Gal 2:20). – *A nagy Orvos lábnyomán*, 62. old.

Ezt az élményt követően Waggoner egyszerű prédikációi sok éven át bemutatták Krisztus áldozatának valóságát – természetesen a Szentírás alapján. Amikor

Gal 1:4-ről írt, amelyben az áll, hogy Krisztus önmagát adta a bűneinkért, azokhoz szólt, akik túlságosan értékteleneknek érezték magukat ahhoz, hogy Krisztushoz jöjjenek.

Semmi feladatod nincs az értékedre vonatkozóan. Amikor Krisztus a földön járt, hogy megvásároljon téged, „nem szorult rá, hogy valaki bizonyóságot tegyen az emberről; mert magától is tudta, mi volt az emberben” Jn 2:25. Nyitott szemmel valósította meg az adásvételt, mert pontosan tudta, hogy mekkora értéke van annak, amit vásárol. Egyáltalán nem csalódik benned, amikor Hozzá fordulsz, és értéktelennek találod magad. Nem kell aggódnod, értékes vagy-e. Ha Ő az áru ismeretében is elégedett volt az árral, akkor neked kell az utolsónak lenned, aki panaszkodik.

A legcsodálatosabb igazság az, hogy épp azért vásárolt meg, mert nem voltál méltó rá. Hozzáértő szeme nagy lehetőséget látott benned, és nem azért vásárolt meg téged, amit akkor értél vagy amit most érsz, hanem azért, amit ki tudott hozni belőled. Azt mondja: „Én, én vagyok, aki eltörölöm álnokságaidat önmagamért.” Ésa 43:25

Értékünk nem abban áll, amilyennek látjuk magunkat, hanem abban az árban, amit Jézus hajlandó volt kifizetni értünk. Valóban értékesek vagyunk!

III. RÉSZ

Egy pletyka események egész láncolatát indította el, amely sok lélek veszét okozta. Isten szemében a pletyka és a rágalmazás nagy bűn, ezért figyelmeztet minket arra, hogy ne tegyünk ilyet.

3Móz 19:16 „Ne járj rágalmazóként a te néped között.”

1Tim 5:13 „Nemcsak dologkerülő, hanem fecsegők is és más dolgába avatkozók, olyanokat szólván, amiket nem kellene.”

A következőképpen történt az eset: egy Ellen White közelében élő férfi megfigyelte, hogy a próféta Jonesszal és Waggonerrel beszélgetett, két lelkeséssel, akik egyesek szerint veszélyes eretnekséget tanítottak.

Ez az ember megengedte, hogy Sátán munkálkodjon a képzeletében. Azt gondolta, hogy mivel Ellen

White öregszik, ezek a férfiak biztosan befolyásolják őt. „Ha befolyásolható” – érvelt magában – „akkor bizonyágtételei nem lehetnek megbízhatóak. Ha pedig nem megbízható, akkor figyelmeztetni kell az egyházat, hogy ne bízzanak benne túlságosan a Generál Konferencia következő ülésén.”

Levelet írt idősebb Butlernek, a Generál Konferencia elnökének. Butler úgy fogadta a levélben írottakat, mintha igazak lettek volna. Hogy mi lett az eredménye? Az elnök figyelmeztette a munkatársakat, hogy legyenek éberek, és ne engedjék, hogy megtevéssze őket a két fiatal lelkész. Ennek nyomán sok munkás zárkózott el tőlük.

„Nem tudták, hogy Isten küldte ezeket a fiatal férfiakat, idősebb Jonest és Waggonert, akiknek különleges üzenetet kellett átadniuk. Gúnnal és megvetéssel fogadták az Úr üzenetét anélkül, hogy tudatában lettek volna: az égiek feljegyezik szavaikat a mennyei könyvekbe.” – *Manuscript Releases*, 15. köt., 83. old.

Így történt, hogy a találkozót, amely hatalmas lelki ébredést eredményezhetett volna, pletykák és kétkedés hatástalanították. Bár néhányan nagy áldásban részesültek, sokan még nagyobb sötétséggel távoztak, mint amilyennel érkeztek.

Ne ismételjük meg szörnyű tévedésüket!

“A pletykálkodás szelleme az ördög egyik igen hathatós eszköze, fegyvere, hogy elégedetlenséget és civakodást szítson, hogy elidegenítse egymástól a jó barátokat, hogy aláássa sokak álláspontunk igazába vetett hitét.” – *Bizonyságtételek*, 4. köt., 195. old.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Az átalakult élet milyen bizonyítékait írja le János? 1Jn 2:4, 9-11 _____

Mit értek el a vitában részt vevő és a kritikus lelkületet ápoló lelkészek? _____

Most gondolj a másokhoz való hozzáállásodra! Mit szokott eredményezni? _____

2. Ha Isten különleges üzenettel küldene valakit a gyülekezetedbe, hogyan tudnád elkerülni, hogy Sátán megtévesszen, és arra bírjon, hogy kigúnyold a hírnököt? ApCsel 17:11 _____

Ha Sátán különleges üzenettel küldene valakit helyi gyülekezetedbe, hogyan tudnád elkerülni a megtévesztést? ApCsel 17:11 _____

II. RÉSZ

3. Milyen irányelveket kellene követnie a gyülekezetnek a vének és a diakónusok kiválasztásakor? 1Tim 3:1-7; Tit 1:5-9 _____

III. RÉSZ

4. Mit mond a Biblia a pletykáról és a rágalmozásról? 2Móz 23:1; 3Móz 19:16; Jak 4:11; Zsolt 15:1-3; 101:5-8 _____

5. Szánj időt arra, hogy átgondold, mit mondasz és gondolsz másokról! Elérik-e szavaid a Fil 4:8-ban megadott mércét? _____



A hit fejezetei



Isten vezetésének csodája

Vietnám, ahol a következő történet játszódik, egy kommunista ország, amely nagymértékben korlátozza a keresztény hívők szabadságát. Mégis ez az egyik olyan hely, ahonnan a legtöbb válasz érkezik az AVR adásaira.

Egyik nap az AVR stúdiója levelet kapott egy hölgytől, aki jelezte, hogy sok más személlyel együtt hűségesen hallgatják a műsorokat, és többet szeretnének megtudni a Szentírás tanításaiból.

Egy An* nevű laikus lelkipásztort küldtek a környékre abban a reményben, hogy meg fogja találni a levél íróját. Egy segédmotoros kerékpárral közlekedett, mint sokan mások az ottaniak közül. De nem volt könnyű megtalálnia az adott házat, mert a vietnámi kisvárosokban és falvakban nincsenek utcanévek és házsíszámok.

An napokig kereste a hölgyet. Nagyon óvatosnak kellett lennie, nehogy letartóztassák. Minél tovább tartott a keresés, annál jobban elkeseredett. Megkérdezte az Urat, hogy vajon adja-e fel és térjen vissza az otthonába? Úgy érezte, hogy csak pazarolja az idejét és az értékes erőforrásait.

Aznapi imája után ismét elindult a kerékpárjával, hogy egy másik nyomot kutasson fel. Egész nap úton volt, és nem sokkal sötétedés után épp egy vidéki úton járt, amikor esni kezdett. Hirtelen leállt a motor. Gondosan ellenőrizte. Volt benne üzemanyag, és valamilyen tömlő csatlakoztatva volt. Működnie kellett volna.

An egy házat pillantott meg az egyik közeli dombon, és úgy döntött, megnézi, hogy ott hagyhatja-e a motorját, amíg segítséget kap. Egy hölgy nyitott

ajtót neki. Nem tudta, hogy jó ötlet volna-e beengedni az idegent. De An elmagyarázta a helyzetét és megkérdezte, hogy a házban maradhatna-e, amíg eláll az eső. Hét férfi tartózkodott a házban. Meghívták Ant, hogy maradjon vacsorára, de nem árulták el az estére vonatkozó tervüket.

Az AVR adásának idején a férfiak bekapcsolták a rádiót, és nagy figyelemmel kezdték el hallgatni a műsort. Még jegyzeteltek is. Ant lenyűgözte az odaadásuk, és nagyon örült. A műsor végén felfedte, hogy a rádiótól küldték. A házban tartózkodók nem hittek neki. Attól tartottak, hogy rendőr.

An ekkor a táskájába nyúlt, elővett egy kis könyvet, amelyet az AVR vietnámi stúdiója adott ki, és megmutatta nekik. Miután alaposan megnézték, mindannyian mosolyogni kezdtek – nagy volt az örömük! Elmagyarázták, hogy több napig böjtöltek és imádkoztak azért, hogy az Úr gondoskodjon arról, hogy többet tudhassanak meg a rádióműsorban hallott tanításokról. Már a szombatot is ünnepelték, és többet szerettek volna megtudni.

An és ezek az igazságot kereső emberek nagyon jól érezték magukat együtt. Amikor elérkezett a távozás ideje, An beindította a motorját, és az újra gond nélkül működött!

Biztosak voltak abban, hogy az Úr csodát tett azért, hogy találkozhassanak, és mindkét fél imáira válaszolt. Ma több mint 10 000 tag hallgatja hűségesen a rádiót az említett területen.

Segíts az AVR-nak kapcsolatba kerülni olyan emberekkel, akiket nehezen lehet elérni!



*Álnév.

Ha szeretnél többet megtudni az Adventista Világrádióról (AVR), vagy arról, hogyan segíthetsz Isten Igéjének rádióadásokon keresztül történő terjesztésében, látogass el az awr.org oldalra, vagy hívd a következő telefonszámot: 1-301-680-6304.



Történelmi kapcsolat

Keresztény lelkiület – 1. rész

Szenteld meg őket a te igazsággoddal: A te igéd igazság.” Minden pillanat értékes a próbaidőnkéből, mert ez alatt alakíthatjuk ki a jellemünket. Lelkiismeretesen oda kellene figyelniük lelki természetünk fejlesztésére. Vigyáznunk kell a szívünkre és óvnunk kell a gondolatainkat, nehogy beszennyezzük a lelkünket. Törekednünk kell arra, hogy elménket a legjobb állapotban tartsuk, hogy a legjobb képességeink szerint szolgálhassuk az Urat.

Nem szabad megengednünk, hogy bármi is meg hiúsítsa az Úrral való közösségünket. Ha helyet adunk a romlott gondolatoknak, akkor azok romlott cselekedetekhez fognak vezetni. Adjunk az ég, hogy a tisztaság angyalai vigyázzanak ránk, és ne találják rajtunk egyetlen foltját sem az erkölcstelenségnek! Isten minden munkásának legyenek tiszták a gondolatai! Elmélkedjen a legnagyobb témákon, rendelkezzen a legnemesebb készetekkel és a legtisztább elképzelésekkel, mert Istennek fia!

Van egy fontos feladatunk ezen a világon, és nem szabad megengednünk magunknak, hogy önmagunkkal legyünk elfoglalva, és így elfeledkezzünk az Úrral és az emberiséggel szembeni kötelességünkről. Ha komolyan keressük Istent, akkor Szentlelke hatást fog gyakorolni ránk. Tudja, mire van szükségünk, mert ismeri minden gyengeségünket, és azt akarja, hogy szorgalmasan dolgozzunk, jóságosak legyünk gondolatban, szóban és tettben egyaránt. Abba kellene hagynunk az önmagunkról való gondolkodást és beszédet, fel kellene hagynunk azzal, hogy szükségleteinket és vágyainkat gondolataink egyetlen tárgyává tegyük. Isten azt akarja, hogy a menny tulajdonságait ápoljuk magunkban. Kereszténynek lenni azt jelenti: Krisztushoz hasonlóvá lenni. Aki sikeres a lelkek megnyerésében, tele van kedvességből, együttérzésből és szeretetből fakadó tapintattal. Egyesek vágnak arra, hogy mások hasznára legyenek, de hibás modoruk miatt kudarcot vallanak. Nem veszik észre, hogy mielőtt

“A keresztény ember nemes voltának legerősebb bizonyítéka az önuralom.”

mások megváltoztatására törekednének, előbb nekik maguknak kell megváltozniuk. Akik másokért dolgoznak, ne feledjék, hogy Krisztus kicsinyeiért, testének tagjaiért végzik a munkát.

Alaposan át kellene gondolnunk az Úrral és az em-

bertársainkkal ápoltságunkat. Bár folyamatosan vétkezünk Isten ellen, nagy irgalmában továbbra is elviseli romlottságunkat, hanyagságunkat, hálátlanságunkat, engedetlenségünket. Sohasem türelmetlen velünk. Megsértjük az irgalmát, megszorítjuk Szentlelkét, meggyalázzuk az emberek és az angyalok előtt, mégis kitart a könyörűlete. Isten irántunk tanúsított hosszútűrése gondolatának elnézővé kellene tennie minket egymás iránt. Milyen nagy türelmet kellene tanúsítanunk testvéreink hibái iránt, emlékezve a saját, Isten előtti tévedéseinkre! Hogyan imádkozhatjuk „bocsásd meg a mi vétkeinket, amiképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek”, ha vádaskodók, haragosak és követelőzők vagyunk másokkal szemben? Isten azt szeretné, hogy kedvesebbek, szeretetteljesebbek és szerethetőbbek legyünk, és kevésbé kritikusak és gyanakvók. Ő, bár csak rendelkezniék Krisztus lelkiületével, és tudnánk, hogyan bánjunk a testvéreinkkel és a felebarátainkkal!

Nagy tapintattal kellene bánnunk azokkal, akik tévednek. Arra kellene törekednünk, hogy a szeretet és a szelídség lelkiületével visszahívjuk őket Krisztus nyájába, de a botladozó iránti együttérzés helyett gyakran bíráljuk az illetőt. Akik nem követték el a hi-

bát, amit másokban elítélnék, megközelíthetetlenek, és úgy tesznek, mintha tévedhetetlenek lennének. De aki azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essen. Ha azok, akik elítélnék másokat, úgy szeretnék az embereket, ahogyan Jézus szerette az elveszett és lázadó emberi fajt, akkor minden lehetségeset megtennének azért, hogy a tévelygő újra jó útra térjen. Nem lennének örömeiket abban, hogy nyilvánosságra hozzák a másik ügyét, hogy hibáját a lehető legrosszabb színben tüntessék fel, hanem megfogadnák a Szentírásban található tanácsot: „ti lelkiek, igazítsátok útba az olyant szelídségnek lelkével”. Amennyiben ezt tesszük, nagy valószínűséggel sikerül újra közösségbe hozni tévelygő testvérünket az egyházzal anélkül, hogy tévedéseiről tudna a gyülekezet, vagy bármilyen módon ismertetnénk a hibáját.

Túl sok olyan személy van Krisztus követői között, aki mások tévedéseinek hangsúlyozásával igyekszik mentegetni a saját hibáit. A keresztény ember nemes voltának legerősebb bizonyítéka az önuralom. Jézus példáját kellene követnünk, aki nem szidalma-

zott viszont, amikor szidalmazták, hanem az igazságos Ítéltre bízta magát. Megváltónk panasz és szó nélkül fogadta a sértést és a gúnyt. A gyilkos tömeg kegyetlensége nem tudott kicsikarni belőle sem haragot, sem rosszálló pillantást vagy türelmetlen megnyilvánulást. Ő volt a mennyei felség, és tiszta szívében nem volt helye a megtorlás lelkületének, csak a sajnálatnak és a szeretetnek. Bizonyos alkalmakkor a csend aranyat ér. Mindig Jézus életét kellene tekintenünk példának, mert Hozzá hasonlókká kell válnunk. Hibáink és hiányosságaink ellenére szeret minket. Ne gondoljuk, hogy Krisztus bármely kegyelmi megnyilvánulása nem tartalmaz tanulságot számunkra. A tiszta szeretet nem gondol rosszra. Ha folyamatosan azt képzeljük, hogy nem becsülnék meg minket, és keressük ennek minden apró jelét, akkor nagy kárt okozunk magunknak és másoknak. El kell feledkeznünk önmagunkról a másokért végzett szeretetteljes szolgálatban.

– *The Review and Herald*, 1912. október 31. és november 7.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Melyek azok a dolgok, amelyeket meg kellene tennünk az első két bekezdés szerint? _____

2. Mit teszünk olyankor, amikor romlott gondolatokat táplálunk magunkban? _____
3. Mit kellene mindenképp abbahagynunk? _____
4. Mit jelent kereszténynek lenni? _____
5. Hogyan lehetünk sikeresek a lelkek megnyerésében? _____
6. Mit tegyünk, mielőtt megpróbálunk megváltoztatni másokat? _____
7. Mi az, aminek arra kellene ösztönöznie minket, hogy elnézőek legyünk egymással? _____
8. Tegyük fel, hogy tudomást szerzel valakinek a vétkeiről. Mit tehetsz, amivel meg tudod oldani a problémát anélkül, hogy bárki másnak a tudomására jutna? _____

9. Hogyan próbálják sokan mentegetni a saját hibáikat? _____
10. Mi a keresztény ember nemes voltának legerősebb bizonyítéka? _____
11. Mivel okozunk nagy kárt magunknak és másoknak egyaránt? _____

12. Hogyan feledkezhetünk meg önmagunkról? _____

A teremtés alapjai

Nem véletlen: rétisas

A csonttörő sasként is emlegetett rétisas egy ragadozó madár, amely nappal vadászik, és élő hallal táplálkozik. A rétisas magasra és a vízhez közel építi otthonát, hogy közel legyen a táplálékforráshoz.

Az Egyesült Államok északi részén élő rétisas áprilisban kezd fészket építeni. Ősszel egészen Dél-Amerikáig vándorol. De a déli rész legmelegebb területein élő rétisas tudja, hogy lakóhelyén sohasem lesz túl hideg, így nem szükséges helyet változtatnia. Nem véletlenül rendelkezik ezzel a tudással. A Teremtő, aki úgy tervezte, hogy a világ minden táján éljenek rétisasok, mindegyiknek biztosított egy arra vonatkozó érzéket, mikor, hol kell tartózkodnia a túlélés érdekében.

A rétisas a víz felett repülve vadászik, halakat keresve a víz felszíne alatt. Mihelyt megpillantja a zsákmányát, szorosan összecsucolja a szárnyait, gyorsan leereszkedik, és lábával a vízbe csap, olykor teljesen elmerülve benne.

A rétisas hosszú, éles, ívelt karmos lábaival megmarkolja a zsákmányt, majd egy másik, szintén nem véletlen adottságát használja. Mivel a madarat egyedüli, kifordítható külső lábujjal teremtették, képes úgy fordítani a kifogott halat, hogy az előre nézzen – ez egy aerodinamikai szempontból jó elrendezés, és megkönnyíti a szállítás, ezután ugyanis a rétisas a fészkekhez repül, ahol először a hal fejét fogyasztja el.



A költési időszak elején a rétisas-család hónapokig együtt dolgozik a fiókák felnevelése érdekében. Általában a nőstény költi ki a fiókákat és védi a fészket, míg a hím halat fog nekik. Így amikor a hím elrepül halászni, a nőstény, amely jóval súlyosabb nála, várja a hím által beszerzett táplálék érkezését. Miután visszatér a fészekbe, a hím a nőstény gondjaira bízva a zsákmányt, ő pedig megosztja azt a fiókákkal.

Két másik nem véletlen részlet a rétisasról: az időnként vízbe repülő madár nemcsak sűrű, olajos tollazattal rendelkezik, hanem egyedi, hajlékony orrbillentyűkkel is, amelyek merüléskor elzáródnak, így nem kerül víz az orrába. Alkotója és Tervezője mindenre gondolt, amire csak szüksége lehet, és ellátta a halászathoz, az étkezéshez és a repüléshez szükséges valamennyi felszereléssel.

Vajon rólunk kevésbé gondoskodott, amikor megteremtett minket?

A szerző, Juanita Kretschmar engedélyével.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Ha nem állunk
szilárdan a sziklán,
el fog sodorni
minket az ár.”

LECKÉK 1888-BÓL (2.)

Aranyszöveg | 1Korinthus 10:11-12

„Mindezek pedig példaképpen estek rajtok; megíratlak pedig a mi tanulásunkra, akikhez az időnek vége elérkezett. Azért aki azt hiszi, hogy áll, meglássa, hogy el ne essék.”

I. RÉSZ

Ezernyolcszáznyolcvannyolcban volt néhány kellemes időszak az egyház történelmében, de túlnyomórészt szomorú dolgok történtek. Amikor Ellen White megérkezett Minneapolisba a Generál Konferencia ülésére, alig várta, hogy találkózzon régi Battle Creek-i barátaival és ismerőseivel, mivel korábban évekig ott élt. De meglepetten tapasztalta, hogy ezek a barátságok véget értek.

Ezt tartotta a legnagyobbnak a megpróbáltatások közül, amelyekben része volt. Valósággal gýaszolt, de nem a személyes elutasítás miatt, hanem amiatt, hogy sokan veszélyes útra tértek. Ahelyett, hogy a küldöttek elfogadták volna a mennyei utasítást, sokan semmibe vették azt. Inkább bíztak az emberek véleményében, mint Isten Igéjében.

„Látom, hogy nem tekintik mindig az Urat tanácsadójuknak, hanem inkább azokra az emberekre hagyatkoznak, akiket Isten

helyébe állítottak.” – *Manuscript Releases*, 11. köt., 229. old.

Szomorú volt amiatt, hogy néhány tapasztalt egyházi vezető nem ismerte fel és nem fogadta el a Szentlélek munkáját. Vakok voltak, és még csak nem is tudták ezt. Bár a mennyből érkező üzenetet utasították el, azt hitték, hogy az emberek téves elképzeléseit vagy egyenesen Sátán megtévesztését utasítják vissza. Bántotta, hogy egyesek talán sohasem fogják visszanyerni lelki erejüket.

“ A bűnös szívére Krisztus gyakorol vonzást, mégpedig a megfeszített Krisztus. A Golgota keresztyén Jézus páratlan szeretetében nyilatkozott meg a világ felé. ”

– *Maranatha*, 99. old.

TARTALOM | A-48 | DECEMBER 2.

65 | Leckék 1888-ból – 2. rész

69 | Isten után szomjazni

70 | Keresztény lelkiület – 2. rész

72 | Nem véletlen: lajhár

Ebben a döntő időszakban Isten megerősítette afelől, hogy feddésben kell részesítenie azokat, akik visszautasították az igazságot. De továbbra is erősen ellenálltak Isten szeretettel küldött üzeneteinek, mivel emberi véleménynek tekintették azokat, amelyeket szerintük Jones és Waggoner „napirendje” befolyásolt. A kulcsfontosságú egyházi vezetők azt hitték, hogy az igazság védelmében cselekszenek, mialatt valójában visszautasították a világosságot.

Sajnos sokszor megismétlődött ez a tévedés. Amikor a próféták megfeddik az embereket, azok elutasítják őket. Ezzel szemben azok, akik tévútra vezetik Isten népét, dicséretben részesülnek. Miután maga Isten rendelkezett úgy, hogy a föld elnyelje Kórét, Dátánt és Abirámot (4Móz 16. fej.), az emberek Mózeszt hibáztatták a lázadó férfiak haláláért.

II. RÉSZ

Milyen üzenetet küldött Isten az embereknek a Generál Konferencia 1888-as ülésén? Melyik igazság volt olyan fontos, hogy Sátán minden igyekezetével azon volt, hogy kisebb problémákra terelje az emberek figyelmét? Ellen White a következő szavakkal foglalja össze az esetet:

„Az Úr nagy kegyelmében a legdrágább üzenetet küldte népének Waggoner és Jones testvérek által. Ennek az üzenetnek még feltűnőbbben kell a világ elé tárnia a felemelt Megváltót, az egész világ bűnéért hozott áldozatát. A hit általi megigazulást mutatja be a Kezesben; meghívja az embereket, nyerjék el Krisztus igazságosságát, ami nyilvánvalóvá lesz Isten összes törvénye iránti engedelmisségben.” – *Az utolsó napok eseményei*, 200. old.

A Biblia a „kezes” szót használja Jézus szerepének leírására (lásd Zsid 7:22). A kezes az a személy, aki felelősséget vállal valaki más adósságáért. Milyen csodálatos a gondolat, hogy Jézus a kezesünk! Amikor befogadjuk Őt a szívünkbe, biztosítja a mi tisztaságunkat azáltal, hogy saját feddhetetlenségét adja nekünk.

Talán hallottak az emberek Jézus feddhetetlenségéről. Talán hisznek benne, és azt remélik, hogy ők is részesülni fognak belőle. De ez az üzenet arra szólít minket, hogy fogadjuk el, legyen a miénk Jézus feddhetetlensége. Amikor személyesen fogadjuk el az Ő tisztaságát, Krisztus az engedelmisség csodálatos aján-

4Móz 16:41 „És másnap felzúdula Izráel fiainak egész gyülekezete Mózes ellen és Áron ellen, mondván: Ti öltétek meg az Úrnak népét!”

Pálnak szembe kellett szállnia a galáciabeliekkel, és meg kellett kérdeznie tőlük:

Gal 4:16 „Tehát ellenségeitek lettem-é, megmondván néktek az igazat?”

Isten egyházának szomorú történeteit azok az esetek okozták, amikor a nép nem volt hajlandó hallgatni a prófétákra. Ez a lecke nekünk és a mindenkori egyháznak szól. Milyen más lett volna az egyház történelme, ha Isten utasításai szerint cselekedtek volna 1888-ban!

2Krón 20:20 „Bízzatok az Úrban a ti Istenetekben, és megerősítettetek; bízzatok az ő prófétaiban, és szerencsések lesztek!”

dékát adja nekünk. Amit a legnagyobb erőfeszítéseink által sem tudunk elérni, azt Isten ajándékba adja nekünk!

Nézzük meg újra a múlt heti igeverset:

Gal 2:20 „Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta érettem.”

A minneapolis-i találkozót követően Isten időt hagyott az embereknek a gondolkodásra. Néhányan azok közül, akik először megkérdőjelezték az üzenetet, felismerték a tévedésüket. Mások egyre növekvő sötétség és keserűség közepette folytatják útjukat.

Néhány híres adventistát, mint például Uriah Smitht és Ellen White unokaöccsét, Frank Beldent (ő szerezte számos énekünket) úgy megtévesztették a találkozón, hogy évekig szembeszegültek Ellen White-tal. Egyesek burkoltan tették, mások pedig nyíltan. Smith végül belátta és megbánta tévedését, bár lelki szempontból továbbra is gyenge maradt. Belden talán sohasem bánta még a tévelygését.

Miután a vezetők megkapták a lehetőséget, hogy elsőként fogadják a mennyi üzenetét, Ellen White

közvetlenül a gyülekezet tagjaival osztotta azt meg, és ez sokak életében ébredést eredményezett. Figyeld meg, mit mondott a következő Generál Konferencia gyűlésről!

„Kiválóak a találkozóink. Nincs jelen az a lel-
kület, amely a minneapolis-i ülést jellemezte.
Minden harmonikusan történik. A küldöttek
nagy számban jelentek meg. A reggel 5 órá-
tól kezdődő találkozókra sokan eljönnek,
és a későbbi találkozókra is nagy a látoga-
tottságuk. Minden tanúságtétel, amit hal-
lottam, felemelő volt. Az emberek azt állít-
ják, hogy az elmúlt év volt életük legjobb
éve. Az Isten Igéjéből származó világosság
tiszt és egyértelmű – a hit általi megigazu-
lás, Krisztus a mi igazságunk. A megosztott
tapasztalatok nagyon
érdekeseek voltak.”

– *Selected Messages*,
1. köt., 361. old.

Néhány kulcsfontosságú
vezető életében azonban, akik
bár elfogadták a hit általi
megigazulás üzenetét, csupán
felületes változás ment végbe.
Sohasem engedték meg, hogy
az valóban átalakítsa az éle-

“Ha elképzeléseink jobbak
más személyek elképzeléseinél,
akkor az különösebb erőfeszítés
nélkül is meglátszik.”

tüket. Megmaradt bennük a kétely és az ellenállás.
Isten mégis irgalmas volt a népéhez, mint hajdanán
Izraelhez.

Neh 9:17 „És vonakodának engedelmesked-
ni, és meg nem emlékezének a te csudatete-
leidről, amelyeket velők cselekedtél, hanem
megkeményíték nyakukat, és arra adák fejü-
ket, hogy visszatérnek rabságukba az ő ma-
kacskodásukban; de te bűnbocsánatnak Iste-
ne vagy, könyörülő és irgalmas, hosszútűró és
nagy kegyelmességű, és el nem hagytad őket.”

Egy dolgot szögezzünk le: nem Isten hibája, hogy
késik Jézus eljövetele. Szeretettel várja, hogy népe fel-
készüljön a visszatérésére.

„Lehet, hogy azért kell még hosszabb ideig itt
a Földön maradnunk, mert fegyelmezetlenek

vagyunk, mint Izráel fiai;
de Krisztusért kérlek, ne
tetézzétek bűneiteket azzal,
hogy Istent vádoljátok saját
helytelen életetek következ-
ményeiért.” – *Evangelizálás*,
696. old.

Itt az ideje eldöntenünk,
hogy megfogadjuk Isten
utasításait, és haladéktala-
nul keressük a megigazulást!

III. RÉSZ

Waggoner és Jones történetének legszomorúbb része az, hogy nem maradtak életük
végéig hűségesek Jézushoz. Nem meglepő, hogy az ellenségeik felhasználták a hi-
tegyaságukat arra, hogy aláássák az általuk korábban hirdetett üzenet igazságát.

Az 1900-as évek elején ki kellett zárni Waggonert
az egyházból, mert elhagyta a feleségét, majd össze-
házasodott a titkárnőjével. Jonest azért kellett kizár-
ni, mert nagyon keserű volt az egyház vezetőségével
szemben.

Hogyan történhettek meg ezek a dolgok?

Először is, fel kell ismernünk, hogy minket is
ugyanaz a veszély fenyeget.

**1Kor 10:12 „Azért aki azt hiszi, hogy áll,
meglássa, hogy el ne essék.”**

Másodszor, fel kell ismernünk, hogy amikor a szí-
vünkben él Jézus, és győzelmet ad a bűn felett, az ör-
dög arra csábít minket, hogy azt gondoljuk, erősek
vagyunk. Elkezdünk bízni önmagunkban, és egyre
kevésbé imádkozunk Isten erejéért és segítségéért.

Ez 33:13 „Mikor ezt mondom az igazról:
Élvén éljen; és ő bízván igazságában, gonosz-
ságot cselekszik: semmi igazsága emlékeztetbe
nem jó, és gonoszsága miatt, melyet cseleke-
dett, meghal.”

Harmadszor, nem szabad megfeledkeznünk arról,
hogy az ellenség semmivel nem árthat annyit az álta-
lunk hirdetett üzenetnek, mint mi magunk a hűtlen-
ségünkkel. Mindennapi imádságunk legyen a követ-
kező:

**Zsolt 17:5 „Ragaszkodtak lépteim a te ösvé-
nyeidhez, nem ingadoztak lábaim.”**

Bár szomorúak vagyunk Jones és Waggoner ku-
darca miatt, nem mondhatjuk, hogy meglepetésként
ért minket. Az emberi természet nagyon gyenge.

Amikor levesszük a tekintetünket Jézusról, megfosztjuk magunkat Isten kegyelmétől (lásd Zsid 12:2, 15).

Ellen White látta, hogy Jones és Waggoner bármely más emberhez hasonlóan letérhet az útról.

„Nagy a valószínűsége annak, hogy az idősebb Jonest és Waggonert meg fogják dönteni az ellenség kísértései. De ha ez be is következne, nem bizonyítaná, hogy nem Istentől kapták az általuk hirdetett üzenetet, vagy hogy az általuk végzett munka tévedés lett volna. Viszont ennek

bekövetkeztekor sokan végzetes tévedésbe esnének, amennyiben nem maradnak meg Isten Lelkének irányítása alatt.” – *Manuscript Releases*, 3. köt., 201. old.

Isten minket is hajlandó felhasználni ugyanúgy, ahogy a múltban is mások által munkálkodott. Tanuljuk meg Jones és Waggoner esetéből, hogy milyen esendők és gyengék vagyunk, és milyen nagy szükségünk van a Krisztus általi megigazulásra. Nekünk magunknak is szükségünk van arra az üzenetre, amelyet másokkal osztunk meg.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Mit tett Pál, ami miatt a galáciabeliek az ellenségüknek tartották? Gal 1:1-10; 4:16 _____

Dávid joggal tekinthette volna ellenségének Nátánt. De mit tett ehelyett? 2Sám 12:7-13 _____

Vannak-e olyan emberek az életedben, akiket az ellenségeidnek tartasz, de akik valójában nagyon is törődnek veled? _____

Hogyan reagál egy bölcs ember a feddésre és a tanításra? Zsolt 141:5; Péld 15:5; 27:6; Zsid 12:5-11; Jel 3:19-21 _____

II. RÉSZ

2. Foglald össze a saját szavaiddal az üzenetet, amelyet 1888-ban küldött Isten az egyháznak! _____

3. Azt mondják azokról az emberekről, akik jól látnak, hogy 20/20-as a látásuk. A prófétákat néha „látnokoknak” nevezték az Ószövetségben. Talán ez a két gondolat segíteni fog emlékezned a 2Krón 20:20 bibliai hivatkozásra. Hogyan menthette volna meg ez az ígevers sok bajtól az egyházat 1888-ban? Lásd még 2Krón 36:15, 16! _____

III. RÉSZ

4. Ez 18:24 és 33:13 szerint milyen veszély fenyeget azután, hogy győztes keresztényekké leszünk? _____

5. Jonest és Waggonert legyőzte az ellenség. Mit nem mond el ez nekünk arról az üzenetről, amit rajtuk keresztül adott az Úr az egyháznak 1888-ban? _____

6. Olvasd el a 2Krón 24. részében található Joás történetét! Hasonlítsd össze az ő tapasztalatát Jones és Waggoner tapasztalatával! Milyen hasonlóságokat találsz? _____



A hit fejezetei



Isten után szomjazni

A levelek és a telefonhívások, amelyeket naponta eljutnak az AVR-hoz, arról tanúskodnak, hogy a rádión keresztül végzett csodálatos munka több ezer ember életét változtatja meg. Az alábbiakban Gemechis Jafe gyártásvezető osztja meg velünk az örömét, amely abból fakad, hogy tanúja volt a rádió által végzett munka eredményének Etiópia távoli részén.

„Nemrég kaptam egy különleges telefonhívást, amelyről szeretnék mesélni nektek. Egy körzetvezető telefonált Ambóból, és azért hívott, hogy megosszon velem néhány örömhírt. Közölte velem, hogy a Meta Robi nevű helyen már két csoport is készen áll a keresztségre. Azt is elmondta, hogy ezeknek az embereknek a többsége az AVR-ből értesült az igazságról, és engem is meghívott a keresztségre.

Alig vártam, hogy részt vegyek ezen a különleges istentiszteleten. Busszal mentem egy darabig, majd találkoztam néhány emberrel, akik szintén a keresztségre mentek, és csatlakoztam hozzájuk. Miután leszálltam a buszról, közölték velem, hogy a hátralévő utat gyalog kell megtennünk. Mivel fogalmam sem volt, hogy ez mekkora távolság, ugyanolyan lelkesem indultam el, mint amikor felszálltam a buszra.

Az út nem volt kikövezve, és senki sem gondolt semmiféle modern közlekedési eszközre. Még lovakkal vagy más megszokott járművel sem lehetett volna megtenni. Több mint három és fél órán át gyalogoltunk. Amikor épp lefelé tartottunk egy dombról, a táj szép volt, de nem tűnt elég barátságos helynek ahhoz, hogy emberek éljenek ott. Nem volt ott sem út, sem modern kommunikációs eszközök, és nyoma sem volt semmilyen kényelemnek. Teljesen távoli és elszigetelt hely volt.

Mindezek ellenére az Úr felhasználta az AVR-t a remény továbbítására ott, ahol egyébként senki sem léphetett volna kapcsolatba az emberekkel. Amikor megérkeztünk, rövid pihenő után csatlakoztunk a bérelt sátorban tartott eseményhez. A sátrat maguk a keresztesítők rendezték be és díszítették, mivel nem volt templom a környéken. Nem voltak ülőhelyek a sátorban, így mindenki „kényelmesen” helyet foglalhatott a zöld fűvön. Az emberek olyan figyelmesen hallgat-

tak Isten Igéjét, hogy rögtön felfigyeltem az Ige iránti szomjúságukra.

Másnap egy nagyon emlékezetes keresztségen vetünk részt. A jelenlévők énekeltek, mialatt a patakhoz mentek. Útközben sok ember kijött az otthonából és csatlakozott a csoporthoz. Nagyon tetszett nekik az istentisztelet. Mindazok, akik hallottak a keresztyénségről, nagyon korlátozott ismeretekkel rendelkeztek róla, és senki sem hallott közülük a bemerítés általi keresztségről, így ez nagy figyelmet kapott.”

Mialatt Jafe az újonnan megkeresztelt tagokkal beszélgetett, megtudta, hogy sokan közülük bálványimádók voltak, és nem tudtak Istenről mindaddig, amíg nem hallottak Róla a rádióban. Néhányan az új tagok közül korábban egy másik protestáns gyülekezetbe jártak.

Egy fiatal férfi, aki rendszeresen hallgatta az AVR-t, kapott egy szombatáról szóló röpiratot. Miután elolvasta, szerette volna, hogy az édesapja is megtudja az igazságot, ezért a Bibliájába rejtette azt. Az édesapja nyugtalan lett és összezavarodott, miután elolvasta.

Ahogy telt az idő, az édesapa folytatta a szombat kérdésének tanulmányozását mindaddig, amíg egy nap hallott róla az AVR-ban. A fia már korábban eldöntötte, hogy adventista lesz, de ekkor az édesapa arra kérte a család valamennyi tagját, hogy találkozzanak, és beszéljék meg az új igazságot.

A kérdés bemutatását követően az édesapa kijelentette, hogy új világosságot kapott, és meg van győződve róla, hogy a szombat az igazi nyugalomnap. Ma a család minden tagja hetedik napot ünneplő adventista.

Jafe az alábbi következtetésre jutott: „Elszigeteltségük miatt az AVR-n kívül semmilyen más evangélikációs eszköz nem érhetne volna el ezt az embercsoportot.”



Történelmi kapcsolat

Keresztény lelkiület – 2. rész

A mennyiben azt gondolod, hogy a testvéred megbántott téged, kedvességgel és szeretettel fordulj felé, hogy megértésre és megbékélésre juthass. Amikor tévedő emberekkel találod szembe magad, mindig tartsd szem előtt a tényt, hogy magával Krisztussal van dolgod az Ő szentjei személyében.

Menj el a testvéredhez, akiről úgy gondolod, hogy rossz úton jár, és beszélj vele szeretettel, négy szemközt. Ha sikerül rendbe hoznod a dolgokat, akkor azt jelenti, hogy megnyerted a testvéredet anélkül, hogy gyengeségeit mások tudomására hoztad volna. Másoknak nem kell tudniuk a köztetek felmerülő nehézségekről, hogy gyanakodva figyeljék a szóban forgó személy minden tettét, és rossz indítékot képzeljenek azok mögé.

“Amikor a szívünkben él Jézus, és győzelmet ad a bűn felett, az ördög arra csábít minket, hogy azt gondoljuk, erősek vagyunk.”

„Mondom néktek, hogy ily módon nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, hogynem kilencvenkilenc igaz emberen, akinek nincs szüksége megtérésre.” Ha a bűnös megtér kedves és szeretetteljes figyelmeztetésednek köszönhetően, akkor az örökkévalóság érdekében cselekedtél. Nagy szükség van arra, hogy határozottan és megfelelően engedelmeskedjünk Krisztus utasításainak. Ez jelenti Isten törvényének megélését. Ha így bánunk testvéreinkkel, olyan benyomást kelthetünk másokban, amelyet nem fognak egykönnyen elfelejteni. Előfordulhat, hogy nem emlékszünk néhány általunk végrehajtott kedves cselekedetre, de az örökkévalóság teljes pompájában fog kiemelni minden a lelkek üdvösségért végrehajtott

cselekedetet, minden szót, amelyet Isten gyermekeinek vigasztalása érdekében mondtak, és ezek a Krisztusért végzett tettek örömet fognak jelenteni a teljes örökkévalóságra nézve. Amikor olyan utat követünk testvéreinkkel szemben, amely nem tükröz kedveséget és udvariasságot, akkor nem a keresztény utat követjük. Cselekedeteinknek udvariasságról kellene tanúskodniuk úgy otthon, mint a gyülekezetben és minden emberrel való kapcsolatunkban. De különösen azok iránt kellene együttérzést és tiszteletet tanúsítanunk, akik életüket adják Isten ügyéért. Gyakorolnunk kellene azt a szeretetet, amely hosszan tűr és kegyes, nem irigykedik, nem magasztalja fel magát, nem fuvalkodik fel, nem viselkedik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt. Isten azt akarja, hogy szolgálói mindig a legjobb formájukat adják otthon és a társadalomban egyaránt. Ahol Jézus uralkodik a szívben, ott érezhető lesz a szeretet, és gyengédek és hűségesek lesznek az emberek egymáshoz. Különös éberségre van szükség ahhoz, hogy életben tartsuk a szeretetet, és megőrizzük a mások szívében található jószág iránti érzékenységet. Ha nem figyelünk erre, akkor Sátán féltékenységet fog helyezni a szívünkbe, és olyan szemüveget ad ránk, amely torz fényben mutatja testvéreink cselekedeteit. Ahelyett, hogy kritikus szemmel figyelnénk a testvéreinket, nézzünk inkább magunkba, és álljunk készen arra, hogy felfedezzük saját jellemünk kifogásolható vonásait. Mihelyt felismerjük saját hibáinkat és kudarcainkat, mások hibái eltörpülnek.

Sátán a hittestvérek vádolója. Folyamatosan keresi a hibákat, legyenek azok bármilyen aprók, hogy legyen valami, ami alapján vádat emelhet az emberek ellen. Tartsd távol magad Sától! Igaz, hogy

nem szabad alkalmat adni a hibák keresésére. Egy pillanatnyi ingerlékenység, egyetlen mogorva válasz, a keresztény udvariasság és előzékenység hiánya valami apróságban a barátok és a jó befolyás elvesztését eredményezheti. Isten azt akarja, hogy minden körülményben önmagad legjobb változata legyél, úgy a nálad alacsonyabb rendűek, mint az egyenrangúak és a nálad felsőbbrendűek körében. Mindenkor Krisztus követőinek kell lennünk. Igyekezzünk kifejezni a tiszteletünket iránta! Törekednünk kell arra, hogy minden körülményben helyesen képviseljük Őt, hogy világossága lehessünk a világnak, és dicsőségére legyünk annak, aki elhívott minket a sötétségből az Ő csodálatos világosságára. Nem szükséges, hogy a saját véleményünket mások véleménye fölé emeljük. Ha elképzeléseink jobbak más személyek elképzeléseinél, akkor az különösebb erőfeszítés nélkül is meglátszik. A tisztán látó emberek nem mulasztják el észrevenni és értékelni ezt a tényt, és meg fogjuk kapni azt az elismerést, amelyre jogosultak vagyunk. Isten felajánlja, hogy jöjjünk Hozzá bölcsességért, hogy másoknak is

tovább tudjuk adni a Szentlélek befolyását, nem pedig a saját személyünkről alkotott jó véleményt. Istenhez kell fordulnunk kegyelemért, hogy magasztalni és tisztelni tudjuk Őt, és ne magunkat dicsérjük, hanem új és nemes dolgokra készítsük a körülöttünk élőket is. Isten figyelembe veszi mindazt, amit olyankor teszünk és mondunk, amikor arra akarjuk tanítani az embereket, hogy hálával és dicsérrel emeljék szívüket az Úrhoz. Hadd szoruljon háttérbe a mi személyünk, hogy megjelenhessen Jézus, aki teljesen mértékben szeretetre méltó! Arra kellene törekednünk, hogy egyedül az Ő dicsőségére éljünk, nem pedig azért, hogy az emberek dicsérjenek minket. Törekednünk kell arra, hogy teljes alázattal, szelídséggel és érdemtelenségünk tudatában végezzük Isten munkáját, úgy cselekedve, ahogyan Krisztus szolgált. Akkor angyalok fognak vigyázni ránk, és elviszik hűségünk hírét Istenhez és az emberekhez, sőt még a világosság udvarába is.

– *The Review and Herald*, 1912. november 7.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Mit kell tenned, amikor úgy gondolod, hogy megbántott téged valaki? _____
2. Mi történik, amikor tudjuk (vagy gyanítjuk), hogy valakinek van egy problémája? _____
- Miért jobb, ha nem ismerjük meg mások (valós vagy képzelt) hibáit, amennyiben lehetséges? _____
3. Mit jelent Isten törvénye szerint élni? _____
4. Talán nem emlékszünk minden kedves cselekedetünkre. De mi lesz később azokkal? _____
5. Kivel szemben kell udvariasoknak lennünk? _____
- Kit illet különösen meg az együttérzés és a tisztelet? _____
6. Mit kellene tennünk testvéreink kritizálása helyett? _____
7. Miért akarja Isten azt, hogy mindig a legjobb változatunk szerint cselekedjünk? _____
8. Hogyan kellene megnyilvánulnia annak, ha a mi elképzeléseink felette állnak mások véleményének? Lásd még Péld 27:2! _____

A teremtés alapjai

Nem véletlen: lajhár

Isten az életet fenntartó mechanizmusokat helyezett minden teremtményébe – még a lajhárba is, amely a leglassúbb emlős a földön. Nem véletlenül tette képessé a Közép- és Dél-Amerika trópusi erdőiben élő állatot arra, hogy akár harminc évig is életben maradjon fejjel lefelé lógva.

A lajhárok „kézről kézre” adják a fákat egymásnak, mialatt ágról ágra másznak kedvenc ételeiket keresve. Minden lajhárnak három, hosszú karmokkal felszerelt ujjja van a hátsó lábain. Két családra osztják őket attól függően, hogy két vagy három ujjuk van a mellső lábakon. A kétujjúak családjába tartozó lajhárok kicsivel nagyobbak, mint háromujjú társaik. Nincs farkuk, hosszabb a szőrük, és valamivel gyorsabban mozognak, mint a háromujjúak, akiknek rövid farkuk van.

Nagyon tudnak élni! Ez magában foglalja az evést, az alvást, a párzási időszakot, a szülést és még a halált is – mindezeket aközben teszik, hogy fejjel lefelé lógnak a fán. A fejjel lefelé leélt életre való tervezésük azt is feltételezi, hogy a szőrük növekedési iránya ellentétes a többi emlős szőrének növekedési irányával. A hasuk irányából a hátuk felé növekvő szőr megvédi őket az időjárás viszontagságaitól, és hatékonyan elvezeti az esővizet.

A lajhár egy különleges eszközt kapott Teremtőtől az önvédelemre: a színváltoztató képességét. Nem véletlen, hogy a zöld alga a lajhár üreges szőrszála között talál otthonra. Az egész nap alig mozgó lajhár szürkésbarna szőrével keveredő zöld színű alga szinte lehetetlenné teszi a ragadozók számára, hogy észrevegyék. Úgy néz ki, mint egy szürkészöld labda, amely része a fának.

A lajhárok anyagcseréje nagyon lassú, és körülbelül egy hónapba telik, hogy az emésztőrendszerük feldolgozza a leveleket és más növényi eredetű táplálé-



© Brian Gratwick; License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

kot, amit magukhoz vesznek. Az Alkotó úgy tervezte, hogy heti egy alkalommal tegyenek meg egy lassú, nem véletlen utat. Ilyenkor a fa aljára másznak üríteni. A Teremtő azért gondoskodott arról, hogy ezt ne kelljen gyakran megtenniük, mert a földön ki vannak szolgáltatva a ragadozóknak. Azt leszámítva, hogy karmaikkal ideiglenesen távol tudják tartani a támadót, egyetlen

védekezési képességük abban áll, hogy jól el tudnak rejtőzni. A lajhár újra felmászik a fára, és hosszú, ívelt karmaival az ágakba kapaszkodik, mialatt folytatja kedvenc ételeinek keresését.

A lajhár lassú mozdulatai valóságos áldást jelentenek a többi élőlény számára, a bogaraktól a lepkékig, mivel a lajhár szőrében keresnek otthont maguknak. A molylepke életciklusa például teljes mértékben a lajhártól függ. A lajhár szőrében él és algával táplálkozik. Amikor a lajhár lemászik a földre, a moly a lajhár hátrahagyott ürülékébe helyezi a petéit. Amikor a lepkék bebábozódnak, a molyok elrepülnek, hogy egy másik lajhárt keressenek otthonteremtés céljából.

Semmi sem utal arra, hogy a lajhárnak sietnie kellene, mivel az étrendje kevés energiát szolgáltat számára. A Teremtő tehát a saját védelme érdekében programozta lassúnak. Ez az Ő terve számára.

Nekünk, embereknek lehetőségünk van arra, hogy Teremtőnk és a Megváltónk tervét válasszuk. Ez pedig belső békét és védelmet eredményez.

A szerző, Juanita Kretschmar engedélyével.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Ha nem állunk
szilárdan a sziklán,
el fog sodorni
minket az ár.”

Kezdjük A LÉNYEGGEL

Aranyszöveg | Zsoltárok 5:4

„Uram, jó reggel hallgasd meg az én
szómat; jó reggel készülök hozzád
és vigyázok.”

I. RÉSZ

Jézus példát adott az imával és a személyes áhítattal kapcsolatban. Meghatározott időpontban, azaz kora reggel tanulmányozta a Bibliát és imádkozott. Első dolga ébredés után az volt, hogy időt töltsön az Atyával. Visszavonult egy olyan helyre, ahol egyedül lehetett.

Mk 1:35 „Kora reggel pedig, még szürkületkor, fölkelvén, kiméne, és elméne egy puszta helyre és ott imádkozék.”

Még fiatal korában kialakította ezt a szokást. „Szorgalmasan tanulmányozta a Bibliát, mert tudta, hogy tele van felbecsülhetetlen értékű tanításokkal. Hűségesen elvégezte otthoni feladatait, és a kora reggeli órák nem az ágyban találták, hanem egy elhagyatott helyen, ahol a Szentírást kutatta és mennyei Atyjával találkozott.” – *Lift Him Up*, 166. old.

Jézus nem használta az áhítattal töltött időt ürügyként arra, hogy ne segítsen a házban, vagy hogy elkéssen a munkából. Nagyon korán kiment találkozni az Atyával, és így tudott segíteni a reggeli teendőkben.

Dávid megjövendölte, hogy Jézusnak szokása lesz minden reggel találkozni a mennyei Atyával.

Zsolt 5:4 „Uram, jó reggel hallgasd meg az én szómat; jó reggel készülök hozzád és vigyázok.”

Jézus szokásai az izraelitáknak adott pusztai tanítást követte.

“ A lélek első levegővétele
ébredés után történjen
Jézus jelenlétéért. ”

– *The Signs of the Times*, 1892. február 8.

TARTALOM | A-49 | DECEMBER 9.

73 | Kezdjük a lényeggel

77 | Szeretni egy terroristát

78 | Erő a mennyből

80 | Nem véletlen: kanadai lúd

1Kor 10:11 „Mindezek pedig példaképpen estek rajtok [az izraelitákon]; megírtak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időknél vége elérkezett.”

Ha ellátogattál volna a táborukba egy átlagos hétköznapi reggelen, már kora reggel azt láttad volna, hogy a családok a sátruk előtt térdelnek és friss manna-t szednek. Mivel nem fogyasztották mindig nyersen, több száz kisebb füstfelhőt láthattál volna a tábor fölészállni, mivel megsütötték vagy megfőzték reggelire.

A napi mannára emlékezünk minden alkalommal, amikor a Miatyánkot imádkozva a következő szavakat mondjuk: „Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.” Ez az egyszerű kérés rengeteg információt tartalmaz. Azt sugallja, hogy imádkoznunk kell a reggeli előtt. A mindennapi kenyér mellett ez a kérés a mindennapi lelki táplálékot is feltételezi. Kora reg-

gel kell összegyűjteni, mielőtt még elpárologna a napi teendők hevében.

A manna tanítása olyan fontos volt, hogy a pusztai vándorlás után, a nagy engesztelés napján is emlékeztették rá az izraelitákat.

2Móz 16:33 „Áronnak pedig monda Mózes: Végy egy edényt és tégy bele egy teljes ómer Mánt és tedd azt az Úr eleibe, hogy megtartsák maradékaitok számára.”

A főpap minden évben bement egyszer a szentek szentjébe. A frigylárában tároltak egy aranyból készült edényt, amely egy napra elégséges manna-t tartalmazott, valamint a tízparancsolatot és Áron rügyező faágát (lásd Zsid 9:4).

Jó lenne, ha gondosan megőriznénk és frissen tartanánk az emlékezetünkben azt a sok leckét, amit a mannán keresztül tanított Isten.

II. RÉSZ

Az a legfontosabb dolog az életünkben, amire először gondolunk ébredés után. Ebből megtudhatjuk, ki vagy mi a mi Istenünk valójában. Egyedül az Úrnak köszönhetjük, hogy minden reggel felébredünk. Rá kellene elsőként gondolnunk, mivel a következő parancsot kaptuk:

2Móz 20:3 „Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem.”

Jézus arra is adott tanítást, hogyan osszuk be az időnket.

Mt 6:33 „Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.”

Először keresni valamit annyit tesz, mint elsőbbséget adni az adott dolognak. Amikor a napirendünkről van szó, az igazán fontos dolgoknak szenteljük elsőként a figyelmünket. Logikus tehát, hogy minden nap Isten országát és az Ő igazságát keressük először.

Az első adventisták, akik szorgalmasan készültek a Megváltó eljövételére, megértették, mit jelent ez.

„Minden reggel annak tudatával nyitottuk ki szemünket, hogy legfőbb dolgunk megbizonyosodni, hogy életünk Isten szemében kifogástalan.” – *Bizonyágtételek*, 1. köt., 55. old.

Őszintén imádkoztak, gondosan tanulmányozták a Bibliát, és lelkiismeretesen megvallották bűneiket. Nekünk is erre van a legnagyobb szükségünk.

„Azoknak, akik ismerik az igazságot, az az első dolguk, hogy azzal a határozott céllal nyissák ki a Bibliát, hogy megfeleljenek az

Igében támasztott követelményeknek, és arra alapozzák a hitüket, ami »meg van írva«.”

– *The Review and Herald*, 1902. március 25.

Mi készítette az izraelitákat korán reggel arra, hogy manna-t gyűjtsenek? Természetesen az éhség. Isten olyan lelki éhséget akar adni nekünk, ami minden reggel arra készítet, hogy lelki eledellel táplálkozzunk.

Mt 5:6 „Boldogok, akik éheznek és szomjúhoznak az igazságot: mert ők megelégtetnek.”

Isten fizikai éhséget ad nekünk, hogy megelégedhessünk az általa biztosított jó ételekkel. Egy sikeres nap alapja a jó reggeli, amely biztosítja a munka elvégzéséhez szükséges energiát. A gyakorlat pedig, amit munka közben nyerünk, segít jó erőnlétben tartani magunkat.

Mindez a lelki életünkre nézve is érvényes. Reggeli áhítataink egész napra energiát biztosítanak számunkra. Miközben igyekszünk a lehető legjobban végezni teendőinket, szívünket Istenhez emeljük imában. Amikor lehetőségünk van másokkal is megosztani a reggeli bibliatanulmányozás során nyert gondolatokat, nemcsak a másik ember részesül áldásban, hanem a mi emlékezetünkbe is jobban beágya-

zódna a tanultak, így sokkal tovább fogunk emlékezni rájuk. Az emlékezetünk ilyen módon való megerősítését gyakran meg kellene tennünk, mert segít odafigyelnünk arra, mit Isten mond.

2Pt 3:1, 2 „Ez immár második levélírásom néktek, szerettem, amellyel a ti tiszta gondolkozásokat emlékeztetés által serkentgetem; hogy megemlékezzetek a szent prófétaktól ezelőtt mondott beszédekről, és az Úr-

nak és Megtartónak általunk, az apostolok által közölt parancsolatjáról.”

A bölcs keresztények tehát megtanulják Jézus és Dávid példáját követni. Megtanulnak korán kelni, hogy elég időt tudjanak tölteni Istennel imában és bibliatanulmányozásban. Éhesek az igazságra, és azt keresik először.

Csak azoknak adatik meg minden más, akik Isten országát keresik először.

És csak azok elégíttetnek meg, akik éheznek.

III. RÉSZ

Isten azt akarja, hogy az imával és bibliatanulmányozással töltött időnk olyan erőteljes legyen, hogy megváltoztassa az életünket. De észrevetted-e már, hogy a reggeli áhítat nem jár minden alkalommal változással az életedben? Mi lehet a gond?

Először is, ha a bibliatanulmányozás és az ima pusztán egy mechanikus rituálé, akkor nem válhat hasznunkra.

„A Biblia ismételt átolvasása vagy versről versre történő magyarázása nem használ sem nekünk, sem azoknak, akik hallgatnak minket, ha a Biblia igazságait nem visszük bele személyes életünkbe.” – *A nagy Orvos lábnyomán*, 514. old.

Másodszor, Isten Igéje nem tud megváltoztatni minket, ha úgy olvassuk, mint egy mesekönyvet vagy egy történelemkönyvet. Teljes mértékben hajlandóknak kell lennünk engedelmeskedni a benne foglalt utasításoknak. Mielőtt fellelőznánk, el kell mondanunk az imát: „Ne az én akaratom, hanem a tied legyen meg!” (Lukács 22:42) Pálhoz hasonlóan kérdezzük meg mi is az Urat bibliaolvasás közben: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?” (ApCsel 9:6).

„Az értelmi képességeket, az akaratot, az érzelmeket Isten Igéjének irányítása alá kell rendelni.” – *A nagy Orvos lábnyomán*, 514. old.

Harmadszor, amikor a Bibliához közeledünk, teljes mértékben át kell adnunk a bűneinket és életünk irányítását az Úrnak. Például amikor úgy érezzük, hogy valaki megbántott minket, haragot tartunk, mert azt gondoljuk, hogy ez jó büntetés az illető számára. Nem akarjuk az Úrnak adni a haragot, mert nem érezzük úgy, hogy a másik eléggé megszenvedett

azért, amit tett. De amíg nem adjuk át az akaratunkat Jézusnak, abban a hitben, hogy Ő majd igazságot tesz a megfelelő időben és módon, addig nem fogjuk hallani Isten hangját a Biblián keresztül, és az imáink sem fognak meghallgatásra találni.

Zsolt 66:18 „Ha hamisságra néztem volna szívemben, meg nem hallgatott volna az én Uram.”

Negyedszer, ha olyan tevékenységekben veszünk részt, amelyek mesterséges izgalmat váltanak ki és függőséget okoznak (videójátékok, fiktív irodalom és filmek), akkor azok magukkal ragadják a figyelmünket,

és csökkentik a lelki dolgok iránti éhségünket. Ezért int Pál óvva attól, hogy:

2Tim 3:4 „Inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői [legyünk].”

Ötödszor, óvakodj a lustaságtól! Ne feledd, hogy keményen kell dolgoznod, ha bölcsességet szeretnél nyerni a Bibliából! A bá-

nyász is elszántan és kitartóan kutat a nemesfémek után.

Péld 2:4, 5 „Ha keresed azt, mint az ezüstöt, és mint a kincseket kutatod azt: akkor megérted az Úrnak félelmét, és az Istennek ismeretére jutsz.”

A szorgalmas tanulmányozás önmagában is erősíti szellemi képességeinket, a Bibliában található utasításoknak való engedelmesség pedig még a testi egészségünkhez is hozzájárul.

“Kívánsággal felindul, de hiába, a restnek lelke; a gyorsak lelke pedig megkövéredik.”

– *Példabeszédek 13:4*

„Ha elfogadjuk, hisszük és követjük, jellemünk átalakításának eszközévé lesz. Ez az a hatalmas ösztönző, kényszerítő erő, amely élénkíti testi, szellemi és lelki képességeinket, és helyes mederbe tereli az életet.” – *A nagy Orvos lányomán*, 458. old.

Íme, néhány ajánlat azok számára, akik Istennel és tartalmasan szeretnék eltölteni a reggeleiket:

1. Keresd egy csendes helyet, ahol nyugodtan imádkozhatsz és olvashatsz. Bátran fejezd ki magad Isten előtt!

2. Kezdd a Biblia egy olyan könyvével, amelyet részben értesz, például Jakab vagy János első levelével!

3. Jegyzetelj!

4. Adj elég időt magadnak! 5 perc nem elég.

A legtöbb embernek 30 vagy 60 percre van szüksége.

Figyeld meg, hogyan változik meg az életed, ha valóban Istent teszed az első helyre!

Zsolt 34:9 „Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki ő benne bíz.”

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Fontold meg az „először” szót! Nevezd meg több különböző módját annak, hogy Isten igazságának keresése kerüljön az első helyre az életedben! _____

II. RÉSZ

2. Azt olvassuk Mt 5:6-ban, hogy akik éheznek az igazságra, megelégtetnek. De mi történik akkor, ha nem éhezel az igazságra? Ha nem akarsz olyan lenni, mint Jézus? Isten tudja, hogy nem tudjuk életre kelteni ezt a vágyat magunkban, ezért különböző eszközöket használ arra, hogy éhessé tegyen minket. Hogyan tette ezt meg Néró esetében? *Az apostolok története*, 494–496. old. _____

Milyen más módon szokta még felkelteni Isten az igazság iránti étvágyunkat? Zsolt 107:10-16 _____

Ha van már akár egy kismértékű étvágyunk, hogyan segíthetjük elő a növekedését? *Gondolatok a Hegyibeszéd-ről*, 19. old. _____

III. RÉSZ

3. Ez a rész a minőségi és életet átalakító áhítat öt akadályát vázolta fel. Melyik vonatkozik a leginkább rád ezek közül? _____

Mit tehetnél azért, hogy fejlődj ezen a területen? _____

További tanulmányozásra: *Gondolatok a Hegyibeszéd-ről*, 18–21. old.; *A nagy küzdelem*, 94. old.



A hit fejezetei



Szeretni egy terroristát

Biztos volt benne, hogy működni fog a terve. Néhány megfontoltan elhelyezett dinamitrúd darabokra robbantaná az egész épületet. Egy a hátsó ablak alatt, egy másik a déli oldalon, a párkány alatt és egy harmadik a bejárati ajtónál. Ez megmenté. De ha nem, még mindig ott a rakétavető.

„Magnum” Benavides gondosan megfigyelte legújabb robbantásra előkészített munkáját. Mivel hivatalos terrorista volt, sok megbízást kapott. Azokban az években sok pénzt kerestek azok a férfiak Közép-Amerikában, akik titkos szervezetek megbízásait hajtották végre – ezek néha a kormány mellett, néha pedig ellene irányultak. A rádió, amelyet az égbe akart repíteni, a kormány propagandaállomása volt.

De nem így kellett történnie. Magnumot „szerződéses” terroristaként ismerték. A rendőrség felvette a legkeresettebb bűnözők listájára. Figyelték. Amikor azon volt, hogy befejezze a munkáját, a rendőrség letartóztatta.

A rendőrkapitányságon számos erőszakos bűncselekmény elkövetőjeként azonosították. Börtönbüntetése sok évig fog tartani, talán egész hátralévő életét ott kell töltenie.

Ahogy a cellában ült, fejét a kezei között tartva, úgy érezte, véget ért az élete. Fogalma sem volt arról, mit tartogat számára az Úr.

A hetek szörnyű hónapokká nyúltak, és Magnum mindent gyűlölt. Az életet, az embereket, Istent. A lehető leggonoszabbul bánt a cellatársaival. Arról is gon-

doskodott, hogy Isten tudja, mit gondol Róla: elégett egy Bibliát a cellatársai szeme láttára.

De amikor elérte a mélypontot, Isten lehajolt hozzá. Egyik nap hallott egy rádióműsort a szomszédos cellából. Az előadó minden hallgatót arra kért, írja meg az AVR-nak a kérdéseit és a megjegyzéseit.

Magnum hirtelen felindulásból úgy döntött, hogy megírja nekik, mit gondol az életről és Istenről. Azután már azért hallgatta a rádiót, hogy lássa, megemlíti-e a levelét.

Megemlítették. A bemondó nemcsak olvasott belőle, hanem arra biztatta a hallgatókat, hogy írjanak ennek a börtönben élő férfinak, akinek nagy szüksége van barátokra.

Magnum meghatódott. Több száz levelet írtak neki olyan emberek, akiket érdekelt a sorsa. Közltek vele, hogy imádkoznak érte, és bátorították, hogy ne adja fel a reményt. Magnumnak könnyek csorogtak az arcán, és elhatározta, hogy új életet kezd.

Később döbbenten fedezte fel, hogy az AVR rádióállomása, amelyet majdnem felrobbantott, most „a legjobb barátja”. A kormány ugyanis eladta a rádiófelszerelést az AVR-nek.

Magnum a hetednapos adventista egyház tagja lett, és egy Bibliát tanulmányozó csoport vezetője a börtön kápolnájában. Nagy örömét leli az új feladatban, amit Istentől kapott, és amely abban áll, hogy más rabokat is a kereszt lábához vezet.

**Ahogy
a cellában ült,
fejét a kezei
között tartva,
úgy érezte,
véget ért
az élete.**

Segíts az AVR-nak olyan nyelven megszerezni az evangéliumot, amelyet ő is megért.



Ha szeretnél többet megtudni az Adventista Világrádióról (AVR), vagy arról, hogyan segíthetsz Isten Igéjének rádióadásokon keresztül történő terjesztésében, látogass el az avr.org oldalra, vagy hívd a következő telefonszámot: 1-301-680-6304.



Történelmi kapcsolat

Erő a mennyből

Aki alázatos és buzgó imában kér segítséget az Úrtól, megkapja az erőt és a kegyelmet, amelyre szüksége van a kísértésekkel való küzdelemhez és a megpróbáltatásokban való kitartáshoz. Az Istenhez folyamodónak Krisztust kell tekintélyként bemutatnia, és az Ő érdemére kell hivatkoznia. Az Úr megígérte, hogy amennyiben teljesülnek ezek a feltételek, a mennyország nyitva áll a bűnbánó és alázatos lélek kiáltása előtt.

Jézus megtanította, hogy minden gyermekének imádkoznia kell, mert szükségben vannak, bűnösök és Tőle függenek, és mert az ellenség folyamatosan arra törekszik, hogy romlást okozzon az emberi lelkekben.

Sátán és az angyalai folyamatosan azok nyomában vannak, akik szeretnék Isten akaratát cselekedni. Megkísértik őket, hogy boldogtalan legyen a földi életük, és elveszítsék az örök életet is, amelyet Jézus a vére árán vásárolt meg számukra. Sátán mindig arra törekszik, hogy rávegye az embereket a rosszra, akik másokat is az ellenség csapdájába vezessenek és romlást idézzenek elő a lelkekben, hogy olyan dolgokat tegyenek, amelyek nem tetszenek Krisztusnak. Sátán azáltal foszt meg minket a jelen élet örömeitől és az örök élettől, hogy arra kísért: engedjünk a kísértéseknek.

Nagy szükségünk van az imára ahhoz, hogy legyen erőnk észrevenni a kísértéseket és ellenállni azoknak. Sátán minden erejével azon van, hogy megakadályozza az embereket abban, hogy imádkozzanak. Munkával vagy örömmel tölti meg az életüket, vagy a romlottság olyan szintjére vezeti el őket, ahol már nem vágyunk imádkozni. Jézus minden hozzá forduló számára elérhetővé tette a mennyet, aki hozzá fordul. Magához hívja a gyermekeket és a fiatalokat: „Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket és ne tiltsátok el őket; mert ilyenek az Istennek országa.” Jézus azt akarja, hogy a gyermekek és a fiatalok ugyanolyan bizalommal jöjjenek Hozzá, mint a szüleikhez. Ahogy a gyermek kenyeret kér az édesanyjától vagy az édesapjától, amikor éhes, szeretné, hogy mi is Hozzá forduljunk a szükségleteinkkel. Ha a bűneid elnehezítik a szíved, menj Istenhez, és kérd meg, hogy Krisztus érdemeiért bocsássa meg azokat. Minden őszinte imát meghall-

gatnak a mennyben, és válasz érkezik minden őszinte kegyelemért és erőért való könyörgésre.

Jézus ismeri a gyermekek szükségleteit, és örömet leli az imáik meghallgatásában. A gyermekek forduljanak el a világtól és minden olyan dologtól, amely elvonná a gondolataikat Istenről. Hadd érezzék, hogy egyedül vannak az Úrral, hogy szeme egyenesen a szívéükbe lát, és ismeri a vágyaikat. Hadd beszéljenek

“ Kérd meg Istent, hogy tegye meg érted azokat a dolgokat, amelyeket te nem tudsz megtenni magadért! Mondj el mindent Jézusnak! ”

Vele! Alázatos hittel kérheted Isten ígéreteinek beteljesülését, és Krisztus érdemeinek és feddhetetlenségének köszönhetően akkor is bátran mehetsz a kegyelem trónja elé és segítséget találhatsz a szükség idején, ha úgy érzed, hogy nincs benned semmi, amivel kiérdekelhetné ezt a kegyelmet. Semmi sem teheti olyan erőssé a lelket, mint az, ha alázattal keresi Istent, elé tárva lelkét és teljes tehetetlenségét, kérve, hogy segítője és védelmezője legyen. Akkor sikeresen ellen tud majd állni a kísértéseknek.

Kérd meg Istent, hogy tegye meg érted azokat a dolgokat, amelyeket te nem tudsz megtenni magadért. Mondj el mindent Jézusnak! Oszd meg vele a szíved

titkait, mert szeme belelát a lelked legbelső rétegeibe, és nyitott könyvként olvas a gondolataidban. Amikor olyan dolgokat kérsz, amelyek szükségesek lelked jó állapotához, hidd, hogy megkapod azokat, és úgy lesz. Fogadd el teljes szíveddel az Úr ajándékait! Jézus azért halt meg, hogy részed lehessen az értékes mennyei dolgokban, és a mennyei angyalokkal együtt otthonra lelj Isten országában.

– *The Youth's Instructor*, 1892. július 7.

Az a vágyam, hogy minél többet lássunk meg azokból a lehetőségekből, amelyeket megvalósíthatunk keresztény életünk során. Úgy kell járnunk, ahogyan Krisztus tette, különben a Szentírás nem írná le olyan pontosan Krisztus követőinek útját: „Azért, amiképpen vették a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Ő benne.”

Ahhoz, hogy elnyerjük Isten Jézus Krisztusban való elhívását, a Megváltóval kell kezdenünk a napot. A lélek első levegővétele ébredés után történjen Jézus jelenléteért. „Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek” – mondta Jézus. Szükségünk van Rá minden órában – a világosságára, az életére, a Lelkére. Minden reggel imádkoznunk kell azért, hogy ahogyan a nap megvilágítja a tájat és fénnel tölti be a világot, az

Igazság Napja is világítson be az elménk és a szívünk kamráiba, és tegyen minket világossággá az Úrban. Egy percig sem nélkülözhetjük Őt. Az ellenség tudja, mikor döntünk úgy, hogy kilépünk az Úr jelenlétéből, és készen áll arra, hogy megtöltse az elménket gonosz javaslataival, és ne tudjunk állhatatosak maradni. De az Úr vágya az, hogy minden percben Benne maradjunk, és teljesek legyünk azáltal, hogy elfogadnak minket a Szeretett Fiú áldozatáért. Isten úgy tervezte, hogy mindannyian tökéletesek legyünk Benne, és képviseljük a világ előtt makulátlan jellemét. Azt akarja, hogy megszabaduljunk a bűntől, ne okozzunk csalódást a mennyben élő intelligens lényeknek, és ne okozzunk szomorúságot a Megváltónak. Nem akarja, hogy keresztényeknek valljuk magunkat, de mégse éljünk a kegyelemmel, amely tökéletessé tud tenni minket, el tudja venni hiányosságainkat, hogy kifogástalanok legyünk előtte szeretetben és szentségben...

Ő az, aki végtelen áldozatot hozott értünk, az örökre szóló megváltás lehetőségét kínálja fel nekünk. Ha meglátnánk Benne mindazt, amit nekünk jelent, örömmel adnánk át Neki a szívünket, szeretnénk Őt és engedelmeskednénk Neki! Adjuk át Neki a szívünket még most!

– *The Signs of the Times*, 1892. február 8.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Miért fontos, hogy imádkozzunk? _____
2. Miért csábít minket Sátán arra, hogy rosszat tegyünk? Nevez meg több okot erre! _____
3. Miért akar Sátán megakadályozni abban, hogy imádkozzunk? _____
Hogyan éri ezt el? _____
4. Melyik a leghatékonyabb eszköz a lélek megerősítésére, hogy ellene tudjon állni a kísértéseknek? _____
5. Mit kell kérnünk Istentől, amikor imádkozunk? _____
Mit tegyünk azután, hogy kértünk valamit? _____
6. Hogyan kezdjük el a napunkat? _____
7. Meddig tudunk kitartani Isten jelenléte nélkül? _____
8. Mi teszi könnyebbé számunkra azt, hogy szeressük Jézust és engedelmeskedjünk Neki? _____

A teremtés alapjai

Nem véletlen: kanadai lúd

Lehetetlen, hogy ne ismerje fel az ember a fekete-fehér kanadai ludat, amely a legnagyobb a ludak között. Felnőttként elérheti a 20 kilogrammot is, jellegzetes fehér arcfoltjai vannak, amelyek kiemelik a feje fekete részét, a lába úszóhártyás.

A kanadai ludak magukra hívják a figyelmet repülés közben, vagy amikor épp mocsaras területeken gázolnak át, vagy a repülőtér mellé épített fészkeik felé haladva. Könnyen alkalmazkodnak az emberekhez, a repülőgép viszont nem alkalmazkodik hozzájuk. Talán emlékszel arra az esetre, amikor a kanadai ludak egy csoportja szembetalálta magát egy repülőgéppel New York fölött. De az Isten vezette a pilótát, aki a Hudson folyó fölé irányította a gépet, és egyetlen ember sem veszett oda.

A kanadai ludak korábban raknak tojást, mint a legtöbb madár, és ez az év eleji időzítés nem véletlen. Így a fiókák akkor kelnek ki, amikor a vízi növényekből, füvekből, gyökerekből és fiatal hajtásokból álló növény alapú táplálék teljes pompájában nő. A párzást követően a hím nagy szerepet vállal: egész életében vigyáz a párjára és születendő utódaikra. A nősténynek is komoly feladata van, hiszen fészket kell építenie, öt-hét tojást kell leraknia, és körülbelül egy hónap alatt kell kikölnötenie őket.

Amikor a kis ludak kikelnek, az egyik szülő a legközelebbi víztócsához vezeti őket. A másik a csoport hátul haladó tagjairól gondoskodik. A kanadai lúd az egyik leginkább családorientált vízimadár. Mindkét szülő agresszíven sziszeg, ha veszély fenyegeti a családjukat.

Mire kéthetéseket lesznek, a kis ludak ügyetlen, bolyhos-szürke madarakká cseperednek, szinte folyamatosan esznek a súlygyarapodás, valamint tollaik növesztése és erejük növekedése érdekében – így készen állnak az első déli vándorlásukra. A nyár folyamán a ludak rendszerint vedlenek, lecserélve megviselt, repülésre szolgáló tollaikat. A vedlés időpontja nem véletlen. Mire a kis ludak elérik a kilenc hetet, teljesen kifejlődik az első repülésre szükséges tollkészletük, és ettől pontosan úgy néznek ki, mint a szüleik, akiknek addigra visszazönnék a tollaik.



Ekkor a család készen áll az időnként napi 900 km-es repülésre V alakban. A vándorlás során úgy repülnek, hogy a légáramlatokat az előnyükre tudják felhasználni, és ezáltal jelzik az embereknek az évszakok változását.

Kevesen tudják, milyen fejlett kommunikációs rendszerük van ezeknek a madaraknak. A kutatók szerint tizenhárom különböző hangot használnak az egymás közötti beszélgetésre. Már akkor elkezdnek beszélgetni, amikor a kis ludak még a tojásban vannak – talán azokban az utolsó napokban, amikor a kis lúd elkezdi utat törni magának azzal a csőre végén elhelyezkedő eszközzel, amit erre a célra kapott a Teremtőtől. Ki tudja? Talán kifejezik izgatottságukat, hogy hamarosan szabadok lehetnek, de arról nem is álmodnak, hogy életük legelső, tojáson kívüli napjaiban elviszik őket a szüleik úszni!

Olyan sok kaland vár rájuk! Ránk, emberekre is. Mi is izgatottak lehetünk és beszélhetünk arról a sok csodálatos meglepetésről, amelyeket mennyei Atyánk és Teremtőnk ígért nekünk. Nem feledkezett meg rólunk, gondol ránk!

A szerző, Juanita Kretschmar engedélyével.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Ha nem állunk
szilárdan a sziklán,
el fog sodorni
minket az ár.”

Kenyér A MENNYBŐL

Aranyszöveg | János 6:35

„Jézus pedig monda nékik: Én vagyok az életnek ama kenyere; aki hozzám jó, semmiképpen meg nem éhezik, és aki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha.”

I. RÉSZ

A kenyeret az élet szimbólumaként is emlegetik. A Biblia a kenyérrel szemlélteti a lényeges igazságokat, így az sok bibliai szakaszban szerepel. Egy súlyos éhínségre utalva például kijelenti, hogy „a kenyérnek minden botja” eltört (Zsolt 105:16), mintha a nép egy idős ember lett volna, aki a fő élelemforrására támaszkodik. Továbbá Jézus arra utasított, hogy így imádkozzunk: „Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.”

A kenyér megoldást jelent az éhségre. Energiát ad, így amikor Jézus nagyon éhes volt, az ördög megkísértette, hogy teremtsen kenyeret.

Mt 4:3 „És hozzámenvén a kísértő, monda néki: Ha Isten fia vagy, mondd, hogy e kövek változzanak kenyerekké.”

Jézus válaszul egy ószövetségi igeverset idézett.

Mt 4:4 „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden ígéssel, amely Istennek szájából származik.”

Akár több ezer embert, akár csak néhányat etetett meg Jézus, minden esetben a kenyér képezte a fő táplálékot. Még a mannát is kenyérnek nevezték, amelyet az angyalok küldtek a mennyből.

“ A zsidó szertartásokon keresztül Isten alapvető lelki igazságokat mutatott be nemcsak az izraelitáknak, hanem nekünk is. ”

TARTALOM | A-50 | DECEMBER 16.

81 | Kenyér a mennyből

85 | A vicsoloknak nyújtott segítség

86 | A Szentírás értéke

88 | Nem véletlen: a kék marlin

Zsolt 105:40 „Mennyei kenyérrel elégítette meg őket.”

A kenyér olyan fontos jelkép, hogy Isten arra utasította az izraelitákat, hogy a szentélyben és a szentek szentjében egyaránt tartsanak belőle. A szentélyben található kenyeret „szent kenyérnek” nevezték, és egy aranyasztalra helyezték. A szentek szentjében található mannát, „a mennyei kenyeret” a frigylárában tárolták. Jézus elmagyarázta a fontos igazságot, amelyet Isten a mannával szemléltetett:

Jn 6:31-33 „A mi atyáink a mannát ették a pusztában; amint meg van írva: Mennyei kenyeret adott vala enniök. Monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: nem Mózes adta néktek a mennyei kenyeret, hanem az én Atyám adja majd néktek az igazi mennyei kenyeret. Mert az az Istennek kenyere, amely mennyből száll alá, és életet ad a világnak.”

A kenyér Jézust jelképezi. Össze kell törni a búzát és meg kell sütni ahhoz, hogy kenyér legyen belőle.

Ezután magát a kenyeret kell megtörni ahhoz, hogy enni tudjuk, és még tovább aprítjuk a fogunkkal, amikor magunkhoz vesszük. Mindez azért van így, hogy emlékeztessen minket a zúzdásokra és a megpróbáltatásokra, melyeket azért szenvedett el Jézus, hogy életet adjon nekünk.

A manna és a szent kenyér egyaránt arra emlékeztet minket, hogy mindennapi táplálékunk Isten ajándéka.

„A kenyeret, amit megeszünk, az ő megtört testének köszönhetjük. Azt a vizet, amit megiszunk, kiontott vérével vásároltuk meg. Egyetlen ember: sem szent, sem bűnös, nem eszi úgy meg mindennapi ételét, hogy ne Krisztus testével és vérével táplálkozna. A Golgota keresztyén minden falat kenyérre, amit megeszünk, rányomták.” – Jézus élete, 660. old.

Segít-e ez a mély igazság megértenünk, miért szükséges őszintén hálát adnunk Istennek étkezés előtt?

II. RÉSZ

A szent kenyér héber jelentése szó szerint „a jelenlét tápláléka”. Az Úrral és másokkal eltöltött társasági időt jelképezte, amikor az emberek Istennel és családjával együtt étkeztek. Úgy is lehet hívni, hogy „az arc tápláléka”. Azt jelentette, hogy az ember szemtől szemben evett Istennel.

Az Úr arra utasította a papokat, hogy a szent kenyeret kizárólag a szentélyben fogyasszák el (lásd 3Móz 24:9). Arra tanította ezáltal őket, hogy ne hanyagolják el az Úr házában tartott nyilvános istentiszteletet, és azt is kifejezte, hogy bizonyos lelki áldásokat csak a szent gyülekezetben ad meg népének.

Egyesek úgy döntenek, hogy inkább a tengerpartra mennek a gyülekezet helyett, de ők nem részesülnek a szent kenyér szombati áldásában. Mások talán úgy döntenek, hogy túrázni mennek a hegyekbe, azt gondolván, hogy ez több áldást nyújt nekik, mint a gyülekezetbe járás, de a jelenlét kenyere kizárólag a szentélyben érhető el.

3Móz 23:3 „Hat napon át munkálkodjatok, a hetedik napon nyugalomnak, szent gyülekezésnek szombatja van, semmi dolgot ne végezzetek: az Úrnak szombatja legyen az minden lakhelyeteken.”

Pál figyelmeztet minket:

Zsid 10:25 „El nem hagyván a magunk gyülekezetét, amiképpen szokásuk néme-lyeknek.”

A szent kenyérnek más héber nevei is voltak. Állandó kenyérnek nevezték, mert folyamatosan szükségünk van a benne található táplálékra. A tizenkét darabból álló szent kenyeret, melyeket két sorba rendeztek, a sor kenyérének is nevezték. A két sor szent kenyér „az Úr jelenlétének asztalára” került, és ennek is különös jelentősége volt. Nagy megtiszteltetés volt a király asztalánál és a király jelenlétében ülni.

Dávid Mefibósetet részesítette ebben a megtiszteltetésben, aki barátja, Jonathán fia volt, és mindig a király asztalánál evett (lásd 2Sám 9:10).

Erre hivatkozott Dávid a jól ismert huszonharmadik zsoltárban: „Asztalt terítesz nekem.” Isten szombatáról szombatra megteríti számunkra az asztalt, és

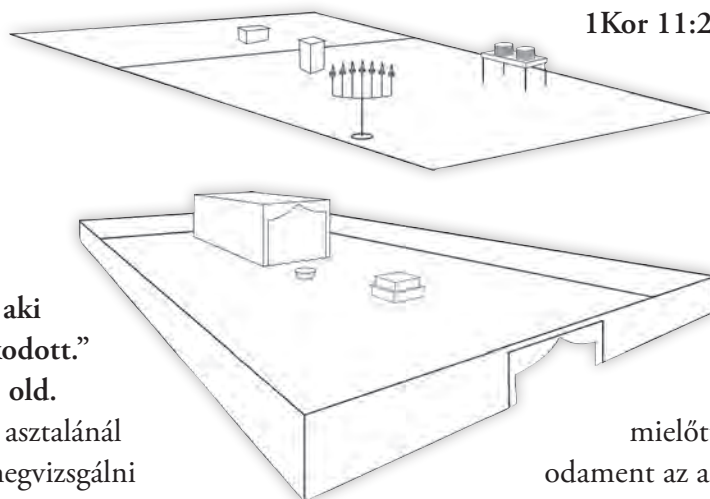
meghív bennünket a lakomára.

Ráadásul az arany asztal tükörként is szolgál.

„A helyiség minden bútora a legtisztább aranynak tűnt, és annak a képét tükrözte, aki azon a helyen tartózkodott.”

– *Early Writings*, 251. old.

Amikor Isten jelenlétének asztalánál ülünk, az arany felület segít megvizsgálni magunkat a gyertyák fényében. Isten úgy tervezte, hogy amikor a lelkész megtöri az élet kenyere a gyülekezet előtt, az a gondolkodás és az önvizsgálat ideje legyen a tagok számára. A gondos önvizsgálatot és megalázkodást az Úrvacsora előtt kell elvégezni, a lábmosás szertartása során.



1Kor 11:28 „Próbálja meg azért az ember magát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból.”

Ezt az igazságot az a tény is szemlélteti, hogy a pap minden alkalommal megmosta a lábát az udvaron, mielőtt belépett a szent helyre és odament az asztalhoz, amelyen a szent kenyeret tartották.

Ugye látod, hogy az Izrael gyermekei számára meghatározott szertartások a keresztyének számára elrendelt szertartásokhoz hasonlóan alapvető lelki igazságok tanítására szolgálnak?

III. RÉSZ

Tudtad, hogy a Biblia recepteket is tartalmaz? Igen, Isten azt is elmondta az izraelitáknak, hogyan készítsék el a szent kenyeret:

3Móz 24:5 „És végy lisztlángot, és süss abból tizenkét lepényt; két tized efából legyen egy lepény.”

Ennek alapján lehet egy elképzelés az egyes lepények méretéről. 2Móz 29 és 3Mózes 2 további utasításokat tartalmaz. A lepényeket meg kellett sózni, majd kovász (élesztő) nélkül kisütni, végül pedig olajjal megkenni.

A lévíták gondosan követték ezeket az utasításokat, és minden pénteken elkészítették szombatra a tizenkét darabból álló kenyeret. (Lásd 1Krónikák 9:32) Ezután a papok minden szombaton friss kenyeret vittek a szentélybe, és az aranyasztalra helyezték azokat, az előző heti kenyér helyére. A következő utasítást kapták:

3Móz 24:6 „És helyheztesd el azokat két rendben; hatot egy rendbe, a tiszta arany asztalra az Úr elé.”

Nem volt semmi véletlenszerű az istenimádatban. Újításokat sem vezettek be a régi szokások elkerülése végett.

A zsidó szertartásokon keresztül Isten alapvető lelki igazságokat mutatott be nemcsak az izraeliták-

nak, hanem nekünk is. Nézzünk meg néhányat ezek közül!

A pusztában eltöltött negyven év alatt a manna a szombat fontosságára emlékeztette az izraelitákat. Isten arra utasította őket, hogy pénteken készítsék el a mannát, amit szombaton fogyasztottak el.

A szent kenyér is a szombat jelentőségét hangsúlyozta: az egy különleges időszak, amikor Isten szolgálja a friss üzenetet (kenyeret) szolgálatnak Isten Igéjéből a gyülekezet táplálására.

A szent kenyérrel kapcsolatos részletes utasítások is rámutatnak az előkészületek fontosságára, melyeket Isten nyilvános imádata során kell elvégezni. A lelkész még a hét folyamán átgondolja és elkészíti a prédikációt, a tanítók gondosan előkészítik a szombatiskolai leckét, és minden tanuló gondosan tanulmányozza azt.

Az alábbi kiegészítő útmutatás a lelki igazság egy másik gyakorlati oldalát emeli ki:

3Móz 24:7 „És tégy mindenik rendhez tiszta tömjént.”

Mit jelképez a tömjén?

Zsolt 141:2 „Mint jóillatú füst jusson elődbe imádságom.”

A Biblia tanulmányozását mindig imának kell kísérnie. Mielőtt fellapozzuk a Bibliát, kérjük meg alázattal Istent, hogy legyen a Tanítónk.

Mk 11:24 „Amit könyörgétekben kértetek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek.”

„Kérésünk Isten akarata szerint való legyen. Azt kell kérnünk, amit Ő megígért, és amit kapunk, azt az ő akarata szerint kell felhasználnunk. Ha ezek a feltételek teljesülnek, az ígéret biztos.” – *Nevelés*, 258. old.

Amikor így táplálkozunk az Ő Igéjéből, lelki életet és erőt nyerünk.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Gondolkodj el a bekezdésen, amely így kezdődik: „Az a kenyér, amelyet megeszünk...”, majd foglald össze a saját szavaiddal! _____

Milyen hatással van ez az étkezést megelőző imáinkra? _____

II. RÉSZ

2. Írd le több módját annak, ahogyan a keresztyén úrvacsorai szolgálat folytatta, illetve kiegészítette a szentélyben található szent kenyér aranyasztaláról felragyogó igazságokat! _____

További tanulmányozásra: *Jézus élete*, 642–661. old.

III. RÉSZ

3. Isten velünk kapcsolatos akaratát a Biblia nyilatkoztatja ki. Így valahányszor egy parancsot vagy egy figyelmeztetést olvasunk, nyugodtan imádkozhatunk azért, hogy segítsen az Úr betartanunk az adott parancsot vagy elkerülnünk azt, amitől óvva int. Gyakorold ennek megtételét úgy, hogy miután elolvasod a következő bibliai szakaszokat, leírod, hogy miért tudnál imádkozni!

2Móz 20:12 _____

Zsolt 15. fej. _____

Fil 4:8 _____

Mt 5:5 _____

További tanulmányozásra: *Jézus élete*, 388–391.; *Nevelés*, 257, 258. old.



A hit fejezetei



A vicsoloknak nyújtott segítség

Dagoberto Cirilo Sanchez lelkész, egy misszionárius pilóta, aki a vicsolok népét szolgálja a mexikói hegyekben. Kedvességéről és abbeli hajlandóságáról ismert, hogy a guadalajarai kórházba szállítja a betegeket és eljuttatja az emberekhez mindazt, amire szükségük van. A vicsolok 10 órányi buszozást spórolnak meg neki köszönhetően.

A vicsolok a világ egyik legjobban megőrzött népcsoportja, akik továbbra is gyakorolják ősi hagyományait. Mexikó nyugati részén élnek kis családi közösségekben, amelyek távol esnek egymástól. A meredek és sziklás terep miatt ezek a területek csak repülővel közelíthetők meg. Nem engedik, hogy kívülállók vagy akár más vicsolok éljenek a földjükön – a vízhiány és a gazdálkodásra és legeltetésre alkalmas földterület miatt. Többnyire animisták, akik szent teremtményeknek tekintik a szarvast, a skorpiót és más állatokat. Rendszerint sámánhoz vagy gyógyítóhoz fordulnak a betegeikkel és a sérüléseikkel.

Egyik nap Sanchez lelkész felvette a kapcsolatot az Adventista Világrádióval azért, hogy küldjenek néhány MegaVoice Ambassador audioeszközt (Godpodot) a vicsol népnek. Az AVR 12 Godpodra tett szert, amelyeken az Újszövetség és a Jézus hite bibliatanulmány-sorozatok szerepeltek vicsol nyelven, valamint az egyházi énekeskönyv spanyol nyelven.

Dowell Chow, az AVR elnöke Mexikóba repült, hogy segítsen Sanchez lelkésznek kiosztani a Godpodokat. Amikor megérkeztek a vicsolok földjére, találkoztak egy csapat férfival, akiket a főnökük, Porfirio vezetett. A két férfi elmondta a törzsfőnöknek, hogyan fognak segíteni a Godpodok a népén. Porfirio bekapcsolta az egyik Godpodot, és felragyogott az arca, amikor a saját nyelvén hallotta a Bibliát. Három audioeszközt fogadott el a faluja számára. Egy negyediket egy másik férfi kapott a csapatból, aki megígérte, hogy a családjával együtt fogja azt hallgatni.

Egy másik alkalommal megálltak egy Angelina nevű nő házánál, aki épp téglát készített sárból. San-

A Godpodok olyan kompakt, digitális, napenergiával működő audiorejátszók, amelyek 160 órányi AVR-műsort tartalmaznak. A Jézushoz vezető út, valamint bibliatanulmányok, a Szentírás és egészségügyi előadások töltődnek folyamatosan a készülékre, és ezek többször is újrahallgathatók. Akár egy nagy tömeg is hallgathatja falusi környezetben. Kapcsold be, és gyorsan összegyűlik a tömeg!

Minden Godpod 40 dollárba kerül. Hányat tudnál biztosítani te, illetve a családod és a barátaid az elszigetelt helyeken élő emberek számára?

chez lelkész felajánlott neki egy Godpodot, de ő visszautasította, mert a férje távol volt, és tudta, hogy ha elfogadná, akkor a férje veréssel büntetné meg érte. Sanchez lelkész megígérte, hogy újra meglátogatja, miután hazatér a férje, és ad neki egy audiorejátszót. A csoport más falvakba is ellátogatott. Mindenütt, ahol Godpodokat hagytak, megígérték az embereknek, hogy Sanchez lelkész két hónap múlva visszatér, és válaszol minden kérdésükre.

A mexikói kormány nem engedélyezi a vallási szervezeteknek, hogy rádióműsorokat sugározzanak. Emiatt Mexikóban nem hallgathatók az AVR adásai. A Godpodok azonban lehetővé teszik, hogy egy nagyon elszigetelt kultúra is hallgasson Jézusról és a jó hírről, ahol éppen tartózkodik.

Ha szeretnél többet megtudni az Adventista Világrádióról (AVR), vagy arról, hogyan segíthetsz Isten Igéjének rádióadásokon keresztül történő terjesztésében, látogass el az awr.org oldalra, vagy hívd a következő telefonszámot: 1-301-680-6304.





Történelmi kapcsolat

A Szentírás értéke

A „Kutassátok az Írásokat!” felszólítás sohasem volt helyénvalóbb, mint napjainkban. Ez a nyugtalanság kora, melynek lelkiületéből sokat kapnak a fiatalok. Bár csak ráébrednének arra, hogy veszélyben vannak, és fontos állást foglalniuk Jézus mellett! Bárcsak a szülők és a szombatiskolai tanítók rá tudnák vezetni őket arra, hogy teljesítsék a kötelességüket!

Korábban sohasem forgott kockán ilyen sok érdek. Egyetlen nemzedék sem szembesült ilyen fontos problémákkal. Egyetlen kor vagy ország fiataljait sem figyelték meg olyan komolyan Isten angyalai, mint a napjainkban élő fiatalokat. A teljes mennyország érdeklődéssel figyeli jellemüket – szilárdan megállnak-e a próba idején, vagy elsodorja őket a világ befolyása?

Sokan megvallják Krisztust, de nem ismerik. Nem szolgálják Őt és nem tetszenek nekik a kérései. Sátán örül ezeknek az embereknek, mert fel tudja használni őket arra, hogy másokat is elcsábítsanak a helyes útról. Azok viszont, akik valóban megtértek, akik készek arra, hogy helyesen cselekedjenek, ellenállnak az önkényeztetésnek és nem keresik az élvezeteket, az ördög keserű gyűlöletének tárgyai, és mindent bevet velük szemben, amire csak lehetősége van.

Isten nagy munkáját rövid időn belül be kell fejezni. Az Úr elkötelezte magát az értelem, az idő és az eszközök fiatal tehetségei mellett, és felelősnek tartja őket azért, hogy felhasználják ezeket az ajándékokat. Arra szólítja őket, hogy lépjenek előre, álljanak ellene a kor elbűvölő, de romboló hatásának és váljanak alkalmassá az Ő ügyéért végzett szolgálatra. Nem válhatnak alkalmassá a munkára anélkül, hogy szívüket és energiájukat a felkészülésre fordítanak. A keresztény alapelveket úgy lehet fejleszteni, ha ápolják és aktívan gyakorlatba ültetik azt. Mindenkinek szert kell tennie az önuralomra Isten támogatása és komoly erőfeszítés által. Az otthoni és a szombatiskolában árasztott befolyásnak együtt kell elősegítenie ezt a munkát.

Amikor a fiatalok úgy döntenek, hogy Krisztust fogják szolgálni, és bebizonyítják, hogy isteni segítség

révén képesek az önuralom gyakorlására, olyan befolyást árasztanak, amely másokat is arra készítet, hogy dicsőítsék Istent. Sátán tudja ezt, és igyekszik átvenni az irányítást a fiatalok tehetsége felett, hogy a saját szolgálatába állítsa azt. Elbűvölő csapdái folyamatosan körülveszik őket. Felerősíti az önzésre, a saját vágyaik kielégítésére és a türelmetlenségre való hajlamukat. Romlást okoz az életükben azáltal, hogy elrabolja az idejüket és leköti a figyelmüket, így nem marad sem idejük, sem kedvük az imára vagy a Szentírás tanulmányozására. Megpróbálja elhíttetni velük, hogy Krisztus követelményei korlátozzák a szabadságukat és megakadályozzák őket abban, hogy boldogan éljenek. Ugye, jó dolog bölcsnek lenni a gonosz eszközeit illetően?

Nem olyan nehéz Krisztust szolgálni, mint ahogyan azt Sátán feltűnteti. Igaz, hogy a bűn elkövetésére való szabadság korlátozott, és meg kell tanulnunk elviselni a gyalázatot Krisztusért. De Isten követelményei bölcsességben és jóságban kerültek megfogalmazásra. Ha engedelmessékedünk ezeknek, akkor szellemi képességeink sokat fognak fejlődni, mint ahogyan a jellemünk is, és olyan békére és nyugalomra fogunk találni, amit semmi más nem tud a világon sem adni, sem elvenni. Amikor teljesen átadjuk a szívünket Jézusnak, kellemesnek és békésnek fogjuk találni az Ő útját.

Isteni törvény, hogy az ember csak bizonyos áron részesülhet áldásokban. Azoknak, akik bölcsékké válnak a természettudományok terén, tanulniuk kell, mint ahogyan a bibliai igazságok tekintetében bölcs embereknek is szorgalmasan kell tanulmányozniuk

Isten Szavát azért, hogy átadhassák ezt a tudást másoknak is. Nincs más út erre, mint szorgalmasan, érdeklődéssel és imádságos lélekkel kutatni a Szentírást. Sok értékes ígélet, bátorítás, figyelmeztetés, fedés és tanítás található benne.

A Bibliából bárki megtanulhatja Krisztus szeretetét, vérenek értékét és a kegyelme által nyújtott csodálatos kiváltságokat.

Bárcsak felismernék a szülők és a szombatiskolai tanítók abbeli felelősségüket, hogy a Biblia szeretetére és megértésére tanítsák a fiatalokat! Isten kinyilatkoztott akarátának ismerete, amellyel kapcsolatban nem szükségszerű a tévedés, és az abba foglalt kötelességek hűségese teljesítése teljesen lekötné szellemi erejüket, és fejlesztené az erkölcsi erejüket, amely lehetővé tenné, hogy megfeleljenek az idő támasztotta

követelményeknek. Végtelen bölcsesség, szeretet és erő húzódik meg minden bibliatanulmányozási alkalom mögött. A Biblia legyen minden keresztény tanuló könyve. Az összes könyv közül ezt kell a legvonzóbbá

tenni a fiatalok számára.

Ha mélyen magukba szívják annak lelkületét, akkor képesek lesznek ellenállni Sátán ravaszságának és a jelenlegi, hitetlenség uralta korban felmerülő kísértéseinek. Egyszerű nyelvezésének szépsége, emelkedett hangulata, tévedhetetlen

igazsága, gyengédsége és ünnepélyessége révén Isten Igéje alkalmas arra, hogy lenyűgözzön az elmét és gazdag tanulásban részesítse azt. Ha a tanítók bölcsen oktatnak, akkor folyamatosan érdekessé tudják tenni a benne található szent igazságokat.

– *The Youth's Instructor*, 1884. május 7.

“Nem olyan nehéz Krisztust szolgálni, mint ahogyan azt Sátán elhiteti.”

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. A második bekezdés három olyan dolgot tartalmaz, amelyek igazabbak most, mint valaha. Melyek ezek?

Figyeld meg a cikk megjelenésének időpontját! Milyen szempontból fokozottan igazak ezek a dolgok napjainkban?

2. Kivel elégedett Sátán és miért?

3. Melyik az a két dolog, amely nehéznek tűnhet Krisztus szolgálatával kapcsolatban?

De milyen előnyökkel jár, ha engedelmeskedünk Isten követelményeinek?

4. Melyik az áldásokkal kapcsolatos isteni törvény?

Melyik az egyetlen módja annak, hogy bölcsökké váljunk a bibliai igazságok tekintetében?

5. Mi teszi a Bibliát alkalmassá arra, hogy nagy hatást gyakoroljon az elmére és gazdag tanulásban részesítse az olvasót?

A teremtés alapjai

Nem véletlen: a kék marlin

A kék marlin hatalmas mérete – egy nőstény súlya közel egy tonna, ami azt jelenti, hogy kb. négyszer akkora, mint egy hím – és veleszületett képességei által szinte önmagában külön kategóriát alkot. Az óceán legmelegebb részén él. Egy rendkívül erős, gyors és kivételes vadászati képességekkel rendelkező halról van szó.

Teremtője olyan ösztönnel áldotta meg, amellyel mindig pontosan tudja a víz hőmérsékletét. Leggyakrabban olyan helyen tartózkodik, ahol a víz melegebb 24°C-nál, de megtalálható a 22°C-os felszíni vízben is. A víz hőmérséklete alapján meg tudja határozni, hogy milyen évszakban van. Nyáron az északi oldalon található vizek felé úszik, télen pedig az Egyenlítőhöz közeli területeken vadászik.

Mivel hatalmas, nagy helyre van szüksége ahhoz, hogy úszni tudjon. A Tervezője úgy programozta – nem véletlenül –, hogy „szabadnak szülessen” ami a terület felfedezését illeti. A „kék vizet” szereti, vagyis a mélyvízi tengerparti területeket. Ez az élőhely tökéletes vadászterületet jelent a gyönyörű, több mint 4 m hosszú hal számára. Oldalai kobaltkék színűek, a hasa pedig ezüstös-fehér.

Az óceán felszínén előforduló makréla és tonhal a kék marlin kedvenc csemegéje. Időnként még a meleget is feláldozza azért, hogy kövessen egy-egy tintahalat, amely az óceán hidegebb részén él.

Az észak-amerikai meleg karibi vizekben élő marlinról döbbenten fedezték fel a kutatók, hogy némelyikük átszeli az óceánt és egészen Afrika nyugati partjai

felé vándorol. Minden bizonnyal örül az érdekes felfedezéseknek, amelyekben része van az út során.

Ez az erős hal hihetetlenül gyors és kitartó. Meluszonja hosszú és keskeny, ezért szorosan az olda-

lához tudja szorítani.

A többi uszonya is hajlékony, szintén ebből a célból. Ez a nem véletlen tervezés lehetővé teszi, hogy a lehető legakadálytalanabban ússzon, csökkenti a légellenállást és javít a hidrodinamikán.

A nőstény egyszerre hétmillió apró tojást rak le évi négy alkalommal. De nem éri el mindegyik a felnőttkort. Sokuk táplálékul szolgál a kisebb lények számára.

A kék marlin hatalmas

felső állkapcsa olyan felszerelés, amely erősíti félelmetes ragadozó-hírnevét. Mivel egy lándzsára hasonlít, arra használja, hogy átvágjon vele a halrajokon, később pedig visszatér az így megsebzett zsákmányhoz, amely táplálékul szolgál számára.

Egy nap Isten majd elárulja, mi volt eredetileg a terve ezzel a hatalmas hallal. Addig is igazi tróféának számít a teremtet világban.



A szerző, Juanita Kretschmar engedélyével.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Ha nem állunk
szilárdan a sziklán,
el fog sodorni
minket az ár.”

Az ítélet IDEJE

Aranyszöveg | 2Korinthus 5:10

„Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megjutalmaztassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.”

I. RÉSZ

A mikor az ítéletre gondolunk, a bíróság jut eszünkbe, ahová gyorsajtásért vagy más szabálysértésért idézik be az embereket. Általában nem gondolunk jó hírként arra, hogy a bíró vagy az esküdtszék elé kell állnunk.

Ugyanakkor az evangéliumra általában jó hírként tekintünk. Ez a szó „jó hírt” jelent. Így amikor egy angyal evangéliumként mutatja be az ítélet ijesztő üzenetét, akkor az érdekes tanulmányozási lehetőséget jelent.

Az e heti leckében először az ítélet idejéről lesz szó, majd megvizsgáljuk, hogyan kell élnünk az ítélet ideje alatt, végül pedig, hogyan érhetjük el, hogy kedvező döntést hozzanak felettünk.

Jel 14:6, 7 „És láték más angyalt az ég közepén repülni, akinél vala az örökkévaló evangélium, hogy a föld lakosainak hirdesse

az evangéliumot, és minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek, ezt mondván nagy szóval: Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtetten a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait.”

Ezt az ígért az első angyal üzenetének nevezik. Az angyal bejelenti, hogy eljött az ítélet ideje. De honnan tudhatjuk, hogy mikor van ennek a bejelentésnek az ideje?

“ Mindenkinek szemtől szemben kell a nagy Bíróval találkoznia. Milyen fontos tehát, hogy mindenki sokat elmélkedjék ezeken az ünnepélyes jeleneteken: az ítélők leülnek, a könyvek megnyílnak. ”

– *A nagy küzdelem*, 488. old.

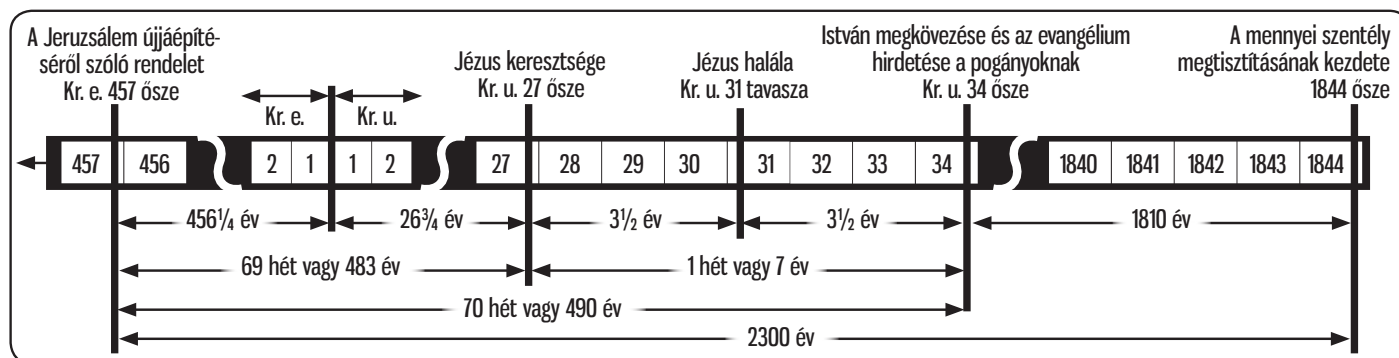
TARTALOM | A-51 | DECEMBER 23.

89 | Az ítélet ideje

93 | Isten ereje

94 | Mennyei Barátunk

96 | Nem véletlen: afrikai törpepapagáj



A válasz a bibliai próféciaikon és a matematikán alapszik. Egy másik lecke részletesebben foglalkozik a kérdéssel, így ezen a héten a lehető legegyszerűbben fogjuk azt megközelíteni.

Kr. e. 457-ben egy perzsa király parancsot adott Jeruzsálem újjáépítésére és a templomi szolgálatok helyreállítására. Ez egy hosszú prófécia, a Dániel 9. részében említett hetven hét kezdetét jelentette, amely megjövendölte Jézus i. u. 27-ben való keresztségét.

A hetven hetes időszak a sokkal hosszabb, Dániel 8:14-ben említett 2300 éves prófétai időszak első része. A Kr. e. 457 ősztől számított 2300 év 1844 őszen ér véget.

Az oldal tetején láthatod a prófécia ábrázolását egy idővonalon.

Nézzük meg közelebbről Dán 8:14 versét!

Dán 8:14 „Kétezer és háromszáz estvéig és reggelig, azután kiderül a szenthely igazsága.”

A „megtisztítás” szó a bűn eltávolításának folyamatát jelképezi (lásd Ésa 6:7; Jer 33:8; 1Jn 1:9).

Zsid 9:22 „És csaknem minden vérrel tisztítatik meg a törvény szerint, és vérontás nélkül nincsen bűnbocsánat.”

De a megtisztuláshoz az ítéletre is szükség van.

Ésa 4:3 „És Jeruzsálem vérét eltisztítá belőle az ítélet lelkével, a megégetés lelkével.”

A szentély megtisztításának ideje megegyezik az ítélet idejével. A zsidók „Jom Kipurnak” nevezik a szentély éves megtisztításának szertartását, vagyis az ítélet napjának (ez a nagy engesztelési nap). A zsidó szentély a mennyei ítélet napjára mutat rá, amely a Dániel 7-9 részeiben található próféciaik szerint 1844. október 22-én kezdődött.

II. RÉSZ

A z emberek általában szépen öltöznek, amikor a bíróságra mennek. A bűnözők, akik letartóztatásuk előtt szakadt nadrágot viseltek, és ápolatlan volt a hajuk, megnyiratkozva és öltönyben jelennek meg. Vajon miért?

Azért, mert valószínűleg befolyásolják az esküdt-széket ezek a dolgok. Nehéz elképzelni egy ápolat és jól öltözött férfiről, hogy erőszakos bűnöző.

Könnyen befolyásol minket egy személy külső megjelenése. Isten azonban többet lát ennél: a gondolatainkat, az indítékainkat, a szándékainkat.

1Sám 16:7 „Mert az Úr nem azt nézi, amit az ember; mert az ember azt nézi, ami szeme előtt van, de az Úr azt nézi, mi a szívben van.”

A Bibliában a megszokott gondolataink és érzéseink (jellemünk) szimbólumaként használják az öltözetet. A felsorolt dolgokat csak Isten láthatja. Gondolataink és érzéseink természetüknél fogva szentségtelenek, így a „megfertéztetett ruhák” jelképezik azokat

(lásd Ésa 64:5). Az ítéletet pedig az szemlélteti, hogy Isten megvizsgálja a ruháinkat. Egyetlen ruhát fogadnak el az ítéletkor (lásd Mt 22:1-14), amely nem más, mint Jézus feddhetetlenségének tökéletes és makulátlan ruhája. Kézrel szőtte, szálról szála, pillanatról pillanatra, az Úr törvényének való tökéletes engedelmes-ségben. Földi életének minden szándéka, gondolata, döntése és cselekedete összhangban volt Isten akaratával.

Tökéletes ruháját ingyen felajánlja bárkinek, aki elfogadja az üdvösségre való felhívását. Akkor lehet részünk benne, ha feltétel nélkül átadjuk magunkat Krisztusnak – megtérünk, azaz elfordulunk régi szokásainktól, és az Ő útmutatása szerint cselekszünk.

Mi bűnösök vagyunk, de Jézus „azért jelent meg, hogy a mi bűneinket elvegye; és ő benne nincs bűn” (1Jn 3:5). Neve: Jézus, arra emlékeztet minket, hogy azért jött, hogy „megszabadítsa az ő népét annak bűneiből” (Mt 1:21).

„Tökéletes engedelmissége által minden ember számára lehetővé tette, hogy engedelmeskedjen Isten parancsolatainak. Amikor alávetjük magunkat Krisztus akaratának, szívünk egyesül az Ő szívével, akaratunk az Ő akaratába olvad, gondolataink az Ő gondolatai lesznek, és az Ő életét éljük. Ezt jelenti

felölteni Krisztus feddhetetlenségének ruháját.” – *Krisztus példázatai*, 312. old.

A mennyei ítéletkor fog kiderülni, hogy lecseréljük-e az önzés ruháit Krisztus feddhetetlenségének ruhájára.

Azok, akik a gögös farizeusokhoz és szadduceusokhoz hasonlóan nem hajlandók levetni szennyes ruháikat, és úgy döntenek, hogy nem fogadják el Krisztus tökéletes ruháját, akár a gyülekezetbe is járhatnak. Lehet, hogy nagyon vallásosak, de az ítéletkor el fogják utasítani őket, mivel nem „tiszták”. (Lásd Mt 5:20)

III. RÉSZ

A bűn nem egy kifizetődő dolog. Hogy miért? Az ítélet miatt: mindenkinek meg kell majd állnia az ítélszék előtt, tehát ezzel a gondolattal kellene élnie mindenkinek az emberiség teljes történelme során.

Ha egy ötszáz évvel ezelőtt élt katona elloptott egy lovat valakitől, mielőtt szembesül az ítélettel, azt fogja kívánni, bárcsak ne tette volna. Minden öröme és haszna, amit az elloptott lóból nyert, semmivé válik. Tehát bármennyi örömet is lelt benne földi élete során, meg fogja bánni a döntését.

Már 1844. október 22. óta tart az ítélet a mennyben. Bár jelenleg csupán a halottak fölött zajlik, hamarosan véget ér, és kezdetét veszi az élők fölötti ítélet. Ez két dologhoz vezet:

1. Mindenkinek igazul kellene élnie, mert mindannyian szembesülni fogunk az ítélettel.
2. Azok, akik életben vannak az ítélet ideje alatt, készüljenek fel arra, hogy még haláluk előtt megtudják a fölöttük kimondott ítéletet.

Minden bizonnyal azt szeretnéd, hogy a mennyi ítéletkor azt mondják majd: „nem bűnös”. Ez azt jelenti, hogy kegyelemre van szükséged, mivel bűnös vagy. A jó hír az, hogy Isten irgalma ártatlannak tud nyilvánítani minket, és kész megbocsátani minden bűnünket. (Lásd Ez 18:21, 22; 1Jn 1:9.)

De az isteni irgalomnak és megbocsátásnak vannak bizonyos feltételei:

1. Nekünk is meg kell bocsátanunk másoknak.
2. Nem szabad bíróként viselkednünk, akik elítélik a körülöttük élőket a hibáikért és a bűneikért.

Ha keressük a hibát másokban, nem várhatjuk el, hogy Isten másképp járjon el a mi esetünkben.

Mt 7:1-5 „Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek. Mert amilyen ítélettel ítéltetek, olyanul ítéltettek, és amilyen mértékkel mértetek, olyannal mérnek néktek. Miért nézed pedig a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, amely a te szemedben van, nem veszed észre? Avagy mi módon mondhatod a te atyádfiának: Hadd vessem ki a szálkát a te szemedből; holott ímé, a te szemedben gerenda van? Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondoldj arra, hogy kivessed a szálkát a te atyádfiának szeméből!”

Amikor haragtartók vagyunk, amikor megvetünk másokat vagy úgy kezeljük az embereket, mintha nem lennének fontosak, ezáltal azt fejezzük ki, hogy nem számolunk a mennyben zajló ítélettel.

Róm 14:10 „Te pedig miért kárhoztatod a te atyádfiát? avagy te is miért veted meg a te atyádfiát? Hiszen mindnyájan oda állunk majd a Krisztus ítélőszéke elé.”

Amikor kapcsolatba lépünk az emberekkel, szavainknak azt kell kifejezniük, hogy jót gondolunk róluk. Jézus jobban bánik velünk annál, mint amit megérdelemnénk. Ha valóban értékeljük az irgalmát, akkor ezt szívesen megmutatjuk másoknak is. Abban a kiváltságban lehet részünk, hogy jobban bánhatunk az emberekkel, mint ahogy azt megérdemelnék.

Jak 2:12, 13 „Úgy szóljatok és úgy cselekedjtek, mint akiket a szabadság törvénye fog megítélni. Mert az ítélet irgalmatlan az iránt, aki nem cselekszik irgalmasságot; és dicsekedik az irgalmasság az ítélet ellen.”

Leghíresebb prédikációjában Jézus elmondta, hogyan tehetünk szert az irgalmasságára.

Mt 5:7 „Boldogok az irgalmasok: mert ők irgalmasságot nyernek.”

Mindenki szembesülni fog az ítélettel. Nem kerülhetjük el. Kétség nélkül azt fogjuk aratni, amit vetettünk.

2Kor 5:10 „Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-kí megjutalmaztassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.”

Mivel így állnak a dolgok, ne éljünk csak a mána! Inkább tartsuk szem előtt az ítélet ünnepélyes gondolatát, és készüljünk rá tudatosan minden nap.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Rajzold le egy külön lapra egy próféciákat ábrázoló idővonalat! Jelöld a fontos dátumokat, és írd le azokat az ígeverseket is, amelyekből származnak! Átnézheted hozzá *A nagy küzdelem* 325–329. oldalait.

Használd az általad készített idővonalat és a Bibliát arra, hogy elmagyarázd valakinek a 2300 éves próféciát és annak az ítélettel való kapcsolatát!

II. RÉSZ

2. Olvasd el Ésa 26:10 versét! Jézus már megfizetett a gonoszok bűneiért. Miért nem tud Isten egyszerűen megbocsátani nekik, majd a mennybe vinni őket? _____

3. Olvasd el Zak 3:1-7 és Mt 22:1-14 szakaszát, majd válaszolj az alábbi kérdésekre! Szintén segítségére lehet: *Próféták és királyok*, 582–592. old.; *Krisztus példázatai*, 307–319. old.

Miben áll Krisztus feddhetetlenségének ruhája? _____

Mit jelent Krisztus feddhetetlenségének ruháját viselni? _____

Mennyibe kerül és hogyan lehet hozzájutni? _____

Mi történik veled, ha visszautasítod? _____

III. RÉSZ

4. Ki fog Krisztus ítélőszéke elé állni? 2Kor 5:10; Préd 12:13, 14; Róm 14:10-13 _____

5. Olvasd el Jézus történetét a szolgáról, aki nem bocsátott meg a felebarátjának! Mt 18:21-35

Ki iránt kell irgalmat tanúsítanunk? _____

Miért olyan fontos megbocsátóknak lennünk? Mt 6:14 _____

További tanulmányozásra: *A nagy küzdelem*, 479–491. old.



A hit fejezetei

Isten ereje



Nigéria Afrika legnépesebb országa, és több mint 250 etnikai csoportból áll. Az adventisták a lakosság alig több mint 0,001-ét teszik ki. Az AVR igyekszik hozzájuk is eljuttatni az evangélium üzenetét.

Az unió elnöke, idősebb Owolabi jelentéseket hallott Lomorduról, egy kis faluról, amely a távoli Taraba államban található. A faluban élő mintegy száz emberből tizenhatan hallgatni kezdték az AVR hausa nyelvű műsorait. Többen csatlakoztak hozzájuk, így végül harmincnyolc személy hallgatta a rádiót.

Ezen a területen hagyományőrzők, keresztények és muszlimok egyaránt élnek. A műsorok hallgatása közben összevetették a hallottakat a Bibliával. Meggyőződtek arról, hogy a szombat az igazi nyugalomnap, és úgy döntöttek, hogy megtartják.

Rövid időn belül meg akarták keresni az egyházat, hogy csatlakozzanak hozzá, ezért a fővárosba utaztak, ahol végül találtak egy hetednapi adventista gyülekezetet.

A lomorduiak így mutatkoztak be a gyülekezeti tagoknak: „Ti készítitek a rádióműsorokat? Veletek vagyunk.”

Owolabi bátyja tagja a gyülekezetnek, így rögtön felhívta az elnököt, és mesélt neki a látogatókról. Owolabi a saját szemével akarta látni őket. Elindult Lomordu felé, ahová a pénztárost is magával vitte.

A faluba érve tudomásukra jutott, hogy a szombatünneplők új csoportja egyszerű gyülekezetet épített bambuszból és nádból egy olyan földterületre, amit a vezetőjük adományozott nekik, aki több birtokkal is rendelkezett.

Owolabi kijelentette: „Ez volt a legszebb gyülekezet, amelyben valaha is jártam, és a legkülönlegesebb szombati nap, amelyben egyházi vezetőként részem volt!”

Nyolcvanöt személy volt jelen a gyülekezetben, köztük a körzet vezetője is. „Királysága” 20 faluból áll, és Owolabi szerint: „Most lehetőségünk van arra, hogy más emberekkel is kapcsolatba lépjünk az adott területen. Szeretnénk elérni a maradék 19 falut is. Ott dolgozunk, ahol Isten is munkálkodik.”

Az egyház vezetői megállapodtak abban, hogy fizetést fognak biztosítani egy úttörőnek, aki a lomordui és a környékbeli emberekkel dolgozik a következő évben. Ők is hozzájárultak némi adománnyal egy téglából épített gyülekezet létrejöttéhez. Ezen felül az unió a teljes évi evangelizációra szánt összeg harminc százalékát a területen végzett missziómunka támogatására fordította. Folyamatban vannak egy olyan összegjövetel megszervezésének tervei, amelynek során számolni fognak a száraz évszakkal, az iskolai foglalkozásokkal, valamint a vetési és a betakarítási időszakokkal.

„Nagyra értékeljük az AVR Nigériában végzett munkáját” – mondja Owolabi. „Az FM-rádió nem tud idáig eljutni, a rövidhullámú rádióknak köszönhetően viszont nagy távolságokból is hallható az evangélium. Tavaly kaptunk egy levelet, amelyben névtelen adományokat küldtek abból a célból, hogy rádiókat vásároljunk a helyi piacon. Ha több rádiót tudunk biztosítani az embereknek, meglepő dolgok fognak történni Nigéria északi részén. Hálát adunk Istennek ezért a munkáért, és köszönjük az AVR-nek a területen sugárzott adásait.”

A nigériai AVR stúdió igazgatója így nyilatkozott: „Hihetetlen a hallgatók visszajelzése. A stúdió ötpercenként kap telefonhívásokat, és sok szöveges üzenet is érkezik hozzánk. Az egyik jelentés szerint Taraba állam a második olyan hely, ahol a legtöbb visszajelzést kapja az AVR. Ez csodával határos, mivel Nigéria északi része egy muszlimok által lakott terület.”

Owolabi szerint az AVR-ban van az egyház legfőbb ereje, melynek nyomán az egyház munkásai sok lelket tudnak aratni.

Ha szeretnél többet megtudni az Adventista Világrádióról (AVR), vagy arról, hogyan segíthetsz Isten Igéjének rádióadásokon keresztül történő terjesztésében, látogass el az awr.org oldalra, vagy hívd a következő telefonszámot: 1-301-680-6304.



Történelmi kapcsolat

Mennyei Barátunk

Az Úrra néztem szüntelen; mert jobb kezem felől van, meg nem rendülök.” (...) „Kicsodám van az egekben? Náladnál egyébben nem gyönyörködöm e földön! Ha elfogyatkozik is testem és szívem: szívemnek kösziklája és az én örökségem te vagy, oh Isten, mindörökké!” (...)

Nevelnünk és edzenünk kell az elménket, hogy értelmes hitünk legyen és megértés jellemezte barátságunk Jézussal. Ha nem ápoljuk folyamatosan a barátságunkat Istennel, akkor elszakadunk és eltávolodunk Tőle. Ha a körülöttünk élőkkel barátkozunk, és az emberiségbe vetjük bizalmunkat, vágyaink el fognak térni az imádat valódi tárgyától. Nem szabad megenyednünk, hogy a Megváltó iránti szeretetünk kihűljön. Ha közösségben élünk Vele, akkor mindig Őt csodáljuk, tiszteletreméltó Barátként kezeljük, és az Övé az első hely a szívünkben. Beszélünk kell páratlan tulajdonságairól, és folyamatosan ápolnunk kell magunkban a Krisztus megismerésére irányuló vágyat. Akkor Szentlelke vezetni fogja az életünket és át fogja alakítani a jellemünket. De milyen gyakran elhanyagoljuk az Urat mások társasága vagy értéktelen dolgok miatt!

Jézus azt mondja: „Ha valaki szomjúhozik, jöjjön én hozzám, és igyék. Aki hisz én bennem, amint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.” Soha ne engedd meg, hogy a szórakozás vagy mások társasága közéd és Jézus, a legjobb barátod közé álljon! Tartsd többre az Urat minden másnál! Amikor természetes hajlamaid valamilyen önző vágy teljesítésének irányába akarnak sodorni, tedd az Urat tanácsadódnak, és kérdezd meg magadtól: Tetszeni fog ez Jézusnak? Fokozni fogja ez a legjobb Barátom iránti szeretetemet? El fogja szomorítani ez a kedves Megváltót? Elválaszt-e a társaságától? Vajon elkísér-e Jézus arra a mulatságra, ahol mindent könnyedség és vidámság fog jellemezni, és nem lesz semmi komoly vagy vallásos jellegű dolog, és nem gondolkodnak Isten dolgaira? Ha Jézus misszionáriusként küld oda, hogy

figyelmeztessen néhány embert a rájuk leselkedő veszélyre, akkor biztos lehetek benne, hogy nem fogok elszakadni Tőle, de ha pusztán önmagamért megyek oda, hogy a saját kedvemben járjak, akkor nem lehetek biztos abban, hogy jelen lesz a Megváltó. Ha úgy döntök, hogy oda megyek, ahová Jézus nem léphet

be, ahol nem tud időzni, ahol a jelenlévők szíve azt mondja: „vigyétek el előlünk Izráelnek Szentjét!”, ez azt jelenti, hogy más tanácsadót választok – nem Jézust.

Életünk nagy célja az, hogy olyanná alakuljon a jellemünk, hogy méltóknak találtsunk az örök életre. Racionális lényekként kell viselkednünk, és gyakorlatba kell ültetnünk a vallásunkat. Tekintetünket szegezzük folyamatosan a Megváltóra, és úgy neveljük magunkat, hogy vágyaink folyamatosan felé irányuljanak. Elmélkedjünk az ígéreteiről, és bizalommal forduljunk Hozzá. Mielőtt bármilyen fontos munkába kezdenél, emlékezz arra, hogy Jézus a tanácsadód, és abban a kiváltságban van részed, hogy minden gondodat Őrá vetheted. Erre szólít téged, és a jobb kezed felől áll, hogy meg ne tántorodj. Döntsd el minden nap, hogy közel maradsz az Úrhoz, és Jézusra tekintesz, hited szerzőjére és bevezetőjére. Ne hanyagold el Jézust, hiszen nem tennél ilyet eggyel sem a dédelgetett barátaid közül. Ne tartsd a háttérben és ne kerüld el nevének említését a barátaid előtt, hiszen Ő melletted áll. Vajon nem esne rosszul a barátaidnak, ha közvetlenül melletted állnának, de te sohasem beszélnél velük vagy róluk? „A fiú tiszteli atyját, a szolga is az ő urát. És ha én atya vagyok: hol az én tisztességem? És ha én úr vagyok, hol az én félelmem? azt mondja a Seregeknek Ura”.

“Ragaszkodj Hozzá, mert
szükséged van a jelenlétére!”

Sokan panaszkodnak arra, hogy Jézus távolinak tűnik számukra. De vajon ki küldte Őt messzire? Nem a saját cselekedeteid választottak el Jézustól? Nem Ő hagyott el téged, hanem te hagytad el Őt másokért. De az Úr azt mondja: „Térjetek vissza, szófogadatlan fiak, és meggyógyítom a ti elpártolástokat! Imé, mi hozzád járulunk, mert te vagy az Úr, a mi Istenünk!” „Keressétek az Urat, amíg megtalálható, hívjátok őt segítségül, amíg közel van. Hagyja el a gonosz az ő útját, és a bűnös férfiú gondolatait, és térjen az Úrhoz, és könyörül rajta, és a mi Istenünkhöz, mert bővelkedik a megbocsátásban.”

Imádkozz hittel, és bízz a Megváltóban! Tegyé meg minden szükséges erőfeszítést annak érdekében, hogy kapcsolatban maradj Krisztussal! Legyél mindig ott, ahol imádkozni szoktak ahelyett, hogy olyan helyekre járnál, amelyek elfeledtetik veled Istent! A Bibliában leírt vallás és a gyakorlatban megnyilvánuló istenfélelem a célunk, amely mentes minden nagyvágyástól és alakoskodástól. De ha nem ragaszkodsz a bibliai valláshoz, akkor el fogsz szakadni Jézustól. Hitetlenségeddel és gondatlanságoddal megszakítod a Vele kialakított kapcsolatot. Miért nem veszed komolyan a mennyei Barátodat? Miért szolgálod saját tetszésed szerint az Urat, majd hanyagolod el Őt kedved szerint? Amikor a Csábító hangját követve elka-

landozol az Úr mellől, és valami jelentéktelen dologban leled a kedvedet, akkor az a veszély fenyeget, hogy elveszíted a békédet és az Istenbe vetett bizalmadat. Ilyenkor elveszíted a bölcsességet, amely korábban Jézushoz vezetett. Ekkor tárja eléd Sátán azt a gondolatot, hogy Jézus elhagyott téged, de nem te hagytad el Őt valójában? (...)

Jézust keresztre feszítették érted. Elszomorodik a bűneid miatt. Tarts bűnbánatot, amikor imádkozol, és őszintén vágyj arra, hogy a bűneidet megbocsátó Megváltóként lásd Őt, aki készen áll arra, hogy megáldjon téged, és elfogadja a köszönetedet. Ragaszkodj Hozzá, mert szükséged van a jelenlétére! (...)

Közel van a vég. Rohamosan közeledünk az Úr nagy napjához. A világ tele van bűnnel, gyötrellemmel és fájdalommal. Szárazföldön és vízen egyaránt szerencsétlenségek tapasztalhatók. Egyetlen pillanatra sem biztonságos elszakadnunk Istentől a viharban. Csak azok állhatnak majd meg a nagy napon, akik a jelenlegi próbaidőben is hitből élnek. Ők akkor is biztonságban lesznek és mozdulatlanok maradnak, amikor minden megrendül körülöttük. Isten gyermekeinek bizalommal az Ő kezébe kell helyezniük magukat. Bízzák lelküket a hűséges Teremtőre!

– *The Youth's Instructor*, 1894. július 19.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Mi lesz az eredménye annak, ha nem ápoljuk folyamatosan az Úrral való barátságunkat? _____
2. Minek nem szabad Jézus és közénk állnia? _____
3. A cikkben több olyan kérdés is szerepel, amelyeket meg kell válaszolnunk, ha azt akarjuk, hogy Jézus legyen a tanácsadónk. Gyakorold ezeknek a kérdéseknek a használatát úgy, hogy több tevékenységedre és szokásodra vonatkozóan is átgondolod és megválaszolod őket! _____
4. Milyen feltételek mellett biztonságos olyan helyre menni, ahol nem gondolnak az Úr dolgaira? _____
5. Mi az életünk nagy célja? _____
6. Távolinak tűnik-e néha Jézus számodra? _____ Vajon miért van ez így? _____
7. Mit tehetünk azért, hogy kapcsolatban maradjunk Jézussal? _____

A teremtés alapjai

Nem véletlen: afrikai törpepapagáj

Az afrikai törpepapagáj angol neve – „lovebird” – kiváló jellemzése a kisméretű papagájnak, amely ragaszkodó és boldog házi kedvenc, amennyiben van társasága. A törpepapagáj ugyanis határozottan társas lény.

Észrevetted-e már, hogy bizonyos embereknek nagyobb szükségük van a társaságra, mint másoknak? Az emberekhez hasonlóan a madaraknak is eltér a társaságra való igényük. A törpepapagáj élete arról szól, hogy megossza azt másokkal. Ha nem tudsz naponta időt tölteni vele, akkor ne egyet vegyél belőle, hanem kettőt. Nem véletlen, hogy ezeket a madarakat kifejezetten erre a kötelékre teremtették, és így két boldog kis állat lesz a házában egy helyett.

Az afrikai törpepapagáj kilenc faja közül a rózsásfejű törpepapagáj a leggyakoribb az Egyesült Államokban. Kb. egy éves korukra nőnek fel (10-15 évig élnek), és ilyenkor már meg lehet különböztetni a nőtényt a hímtől. A nőtény elkezd papírokat tépni, és kipárnázza vele a tollait – nem véletlenül. Családi fészkepítőként így szállítja az alapanyagot a fészkekhez. Ezalatt a hím elkezd visszaozlendezni az elfogyasztott ételt. Ne aggódj, nem beteg. Párja etetését gyakorolja – ez a Teremtő által meghatározott feladata a három vagy több hét alatt, míg a nőtény a tojásokon ül.

Miután kikelnek a fiókák, a szüleik gondosan vigyáznak rájuk. Az a táplálék, amelyet a Teremtő az anyamadárnak ad, hogy azzal táplálja először a fiókáit, bölcsebb, mint amit sok ember ad a babájának. Ez nem más, mint egy tiszta folyadék, amely emésztőenzimeket tartalmaz. A későbbi táplálék, amit a szülők visszaozlendeznek nekik, több szilárd anyagot tartal-

maz. Ezután mindkét szülő megtanítja a fiókákat arra, hogy megszokott ételt fogyasszanak. Nem véletlenül tervezte Isten úgy, hogy a fiókák megfelelő figyelmet kapjanak.

De álljunk meg egy pillanatra, és gondolkod-

junk el az afrikai törpepapagáj nemzetségnevén – Agapornis. A görög „agape” (szeretet) és „ornis” (madár) szavak alkotják. A Szentírásban az „agape” szó Isten szeretetére utal. Kíváncsi vagy, hogyan lett ez a szó egy madár ismertetőjele? A válasz talán a vidám madarak viselkedésében keresendő. Isten szeretetére emlékeztet: ez abban áll, hogy a madár hosszú időt tölt azzal, hogy egyszerűen csak ül a párja vagy az ember mellett, akihez kötődik. Ahol az egyik megtalálható, ott a másikat is észre fogjuk venni. Emlékszünk arra, hogy Jézus nevét, Immánuelet (melyet földre jövetelekor jelentettek be először), úgy fordították, hogy „velünk az Isten”. Ezáltal adták értésünkre, hogy Isten velünk akar lenni, és Ő maga mondta:

„Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled”.

Tehát mi, emberek, akik magányosak vagyunk, megismerhetjük a Megváltó szeretetét, aki velünk akar lenni. Ő a mi társunk. Közvetlenül mellettünk tartózkodik, igazi agapéval kötődik hozzánk, amely sokkal erősebb, mint az emberi szeretet vagy a kis törpepapagáj szeretete.

A szerző, Juanita Kretschmar engedélyével.



AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Ha nem állunk
szilárdan a sziklán,
el fog sodorni
minket az ár.”

Jézus első ELJÖVETELE

Aranyszöveg | Jelenések 3:21

„Aki győz, megadom annak, hogy az én királyiságomra üljön velem, amint én is győztem és ültem az én Atyámmal az ő királyiságában.”

I. RÉSZ

Jézusnak egyetlen lehetősége volt arra, hogy szent életet éljen. Egyetlen hibát sem volt szabad elkövetnie, ha azt akarta, hogy sikeres legyen a küldetése. Sátán is tudta ezt. Megértette, hogy halálra van ítélve, amennyiben nem tudja rávenni Jézust, hogy legalább egyszer szembemenjen Isten Igéjével. Ezért támadta különösen Őt.

„Sátán erősebb támadásokat indított Krisztus ellen, mint amilyen valaha is érhetne minket (...). Sohasem lehet részünk olyan elszánt és kegyetlen kísértésben, amilyenben a Megváltónknak volt része. Minden pillanatban a sarkában volt.” – *The Youth's Instructor*, 1873. április 1.

Hogyan győzte le a fiatal Jézus a kísértéseket? Felfedte ennek titkát a tanítványainak.

Lk 22:40 „Imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek.”

Amikor csak tehetette, elhagyatott helyeket kere-

sett, ahol anélkül imádkozhatott, hogy félbeszakították volna vagy bármilyen zavaró tényező akadályozta volna.

Lk 5:16 „De ő félrevonula a pusztákba, és imádkozék.”

Nemcsak azt mondta a tanítványainak, hogy imádkozzanak, hanem arra is figyelmeztette őket, hogy vigyázzanak, legyenek éberek (lásd Mt 26:41). Hogyan tanult meg Jézus vigyázni és imádkozni? A Biblia tanulmányozása által, ahogyan mi is teszszük. Megfigyelte, mit tett Nehémiás, amikor körülvették az ellenségei.

“Éberséggel és imával a leggyengébb pontjaikat is olyan erősen őrizhetik, hogy azok a legerősebb pontjaikká válhatnak, és anélkül tudnak szembesülni a kísértésekkel, hogy azok legyőznék őket.”

– *Gospel Workers*, 109. old.

TARTALOM | A-52 | DECEMBER 30.

97 | Jézus első eljövetele

101 | Angyalok adományozta rádiók?

102 | Boldog új évet!

104 | Nem véletlen: tengeri vidra

“ Győztesek lehetünk. Igen, teljesen és tökéletesen. Jézus meghalt, hogy megnyissa előttünk a menekülés útját, hogy legyőzhessük indulatos természetünket, minden bűnünket, minden kísértésünket, és végül vele ülhessünk asztalhoz. ”

– *Bizonyságtételek*, 1. köt, 144. old.

Neh 4:9 „De mi imádkozánk a mi Istenünkhöz, és állítánk ellenük őrséget nappal és éjjel, mivelhogy féltünk tőlük.”

Mialatt imádkozott, Jézus erőt kapott a szent élethez. Az imának köszönhetően folyamatosan figyelt, mindig éber volt az ellenség kísértéseivel szemben.

„Ha követjük Jézus példáját és forrón imádkozunk Istenhez, hogy erőt nyerjünk az Ő nevében, aki sohasem engedett Sátán kísértéseinek és ellene állt a ravasz ellenség mesterkedéseinek, akkor nem fog legyőzni minket.”

– *The Youth's Instructor*, 1873. április 1.

Az ilyesféle ima nélkül mindig le fog győzni minket a gonosz. Az ima hiánya miatt nem tudtak kitörni az izraeliták bűneik rabságából.

Dán 9:13 „És az Úrnak, a mi Istenünknek színe előtt nem esedeztünk, hogy megtértünk volna a mi álnokságainkból, és figyeltünk volna a te igazságodra.”

Hogyan győzhetjük tehát le a bűnt?

„Fiatalok, ha távol akarjátok tartani magatokat a bűn ösvényeitől (...), egyedül az imában találhattok biztonságot. Nyissátok meg szívetek minden titkát a végtelen Szem kutatása előtt, és könyörögjete az Úr-

hoz, hogy tegyen tisztákká és erősekké titeket, és fegyverezzen fel titeket az élet nagy konfliktusaira. A hit a kétségekkel vívott harcban növekszik, az erényesség pedig a kísértéssel szembeni ellenállás által kap erőt.”

– *The Youth's Instructor*, 1873. április 1.

Jézus ereje által győztesek lehetünk ma akkor is, ha a múlt héten nyomorúságos kudarcot vallottunk.

„Szenteljétek magatokat teljesen Istennek! Adjátok át neki a lelketeket, a testeteket és az elméteket, hogy az Ő akaratát tudjátok cselekedni! Engedd, hogy kihadjon belőled az önzés, a szüleid iránti engedetlenség, illetve minden hibád és megrögzött bűnöd! (...) Imádkozzatok hozzá reggel, délben és este, hogy szelíd és alázatos lelkületet, jóindulatot és ragaszkodó természetet adjon nektek! Úgy éljete, ahogy korábban még sohasem tettétek! (...) Töltsétek minden nap időt azzal, hogy erőért imádkoztok, hogy ellene tudjatok állni a gonosznak, és minden nap győzzétek le mindaddig, amíg imádkozni és hinni egyaránt könnyű lesz.” – *The Youth's Instructor*, 1856. január 1.

II. RÉSZ

Jézus imában megszerzett erejének köszönhetően teljes mértékben engedelmeskedett a Bibliában írottaknak, még fiatalkorában is. Mivel Isten Igéje arra utasítja az embereket, hogy jókedvűek, szeretetteljesek, segítőkészek, türelmesek és alázatosak legyenek, biztosak lehetünk benne, hogy Jézus mindig vidám, szeretetteljes, segítőkész, türelmes és alázatos volt.

Már fiatalon felfigyelt arra, hogy a legtöbb ember nem engedelmeskedik a Szentírásnak. Mások nem voltak vidámak, szeretetteljesek és segítőkészek. Gyakran panaszkodtak, büszkén viselkedtek és rágalmaztak másokat.

„Jézus már gyermekkorában is látta, hogy az emberek nem úgy élnek, ahogyan azt a Bib-

lia előírja.” – *The Youth's Instructor*, 1895. december 5.

Míg az Isten Igéjének való engedelmesség belső békét teremt, külső konfliktussal járhat. Bár mentesít minket bizonyos problémáktól, más gondokat okoz. József tisztasága például oda vezetett, hogy börtönbe vetették, Dániel három barátja pedig az égő kemencé-

vel nézett szembe. A Zsidókhoz írt levél 11. része tele van ilyen hősökről szóló beszámolókkal.

Jézus felülmúlta a hit minden más hősét.

„Tanulmányozta a Bibliát, és követte azokat az egyszerű szokásokat és tetteket, amelyekre Isten Szava vezette. Amikor az emberek hibát véltek felfedezni benne, amiért olyan alázatos és egyszerű volt, felhívta a figyelmüket Isten szavára. (...) Jézus tudta, hogy ha engedelmeskedik Isten Szavának, nem talál békét és nyugalmat az otthoni környezetében.”

– *The Youth's Instructor*, 1895. december 5.

A zsidók gyűlöltek a római katonákat és a vámszedőket, és nem voltak hajlandók bármiféle kapcsolatba lépni a samaritánusokkal. De Jézus a Bibliát követte, így mindenkivel barátságos volt.

A rabbik azt tanították, hogy létfontosságú engedelmeskedni a szabályaiknak. Azt állították, hogy bizonyos dolgok nagyon fontosak, ilyen volt például a szertartásos kézmosás. Az ifjú Jézus egyszerűen figyelmen kívül hagyta ezeket a szabályokat. Amikor a zsidó vezetők megpróbálták rávenni arra, hogy kövesse az ember alkotta hagyományokat, Jézus megkérdezte tőlük, hogy a Biblia melyik részén találhatók azok.

A rabbik tudták, hogy a Szentírás alapján nincs hatalmuk arra, hogy a hagyományaik követésére kényszerítsék Jézust. Megpróbálták tehát meggyőzni arról, hogy a hagyomány, amelyet „szóbeli Tórának”

neveztek, még a Bibliánál is fontosabb. De amikor Jézus rámutatott arra, hogy Isten parancsolatai több tiszteletet érdemelnek, mint az emberek véleménye, dühösek lettek.

„Haragudtak rá amiatt, hogy nem tett erőszakot a lelkiismeretén azért, hogy engedelmeskedjen a parancsaiknak. Mivel nem sikerült elérniük, hogy szentnek tekintse az emberi hagyományokat, [a rabbik] felkeresték Máriát és Józsefet azzal, hogy Jézus rossz útra tért. Jézus tudta, mit jelent, ha családjának egy része ellene fordul a hite miatt. Szerette a békét, vágyott családtagjai szeretetére és bizalmára, de tudta, milyen az, amikor megvonják Tőle a szeretetüket.” – *The Youth's Instructor*, 1895. december 5.

A mostohatestvérei azzal vádolták, hogy volt egy „szentebb vagyok nálad” hozzáállása, amikor kapcsolatba lépett az emberekkel. Büszkeséggel vádolták, és azzal, hogy a tanítók fölé helyezi magát. De Jézus továbbra is alávetette magát a Bibliának, és bár igazságtalanul vádolták, továbbra is vidám, szeretetteljes, segítőkész, türelmes és alázatos maradt.

Évekkel később a tanítványai megmutatták, hogy megtanulták ezt a leckét Jézustól. Amikor dönteniük kellett aközött, hogy Isten utasításait kövessék vagy az emberek támasztotta követelményeket, azt mondták:

ApCsel 5:29 „Istennek kell inkább engedni, hogy nem az embereknek.”

III. RÉSZ

Jézus gyermekkorának nagy részét Názáretben töltötte. Ott élt kb. 30 éves koráig. József legalább hétgyermekes családjának tagja volt. Jézussal együtt öt fia és legalább két lánya volt. Az emberek még azután is asztalosként gondoltak Jézusra, hogy főállású orvos-misszionárius lett. Testvérei pedig továbbra is „kisöccsükként” kezelték.

Mk 6:3 „Avagy nem ez-e az az ácsmester, Máriának a fia, Jakabnak, Józsnak, Júdásnak és Simonnak pedig testvére? És nincsenek-e itt közöttünk az ő nőtestvérei is?”

Ezek voltak a názáretiek megjegyzései, amikor szolgálatának elkezdése után először ellátogatott hozzájuk. Tanításait és csodáit jól ismerték. József meghalt, de Jézus édesanyja és a testvérei izgatottan várták, hogy találkozzanak vele. Az egész város kíváncsi volt rá, és elmentek a zsinagógába, hogy láthassák.

„Bár szolgálatának kezdete óta nem volt velük, a rokonai tudták, mi történt azóta vele. Amikor újra megjelent közöttük, érdeklődésük és várákozásuk a legmagasabb fokra há-

gott. Itt voltak azok az ismerős alakok, arcok, akiket gyermekkor óta ismert. Itt voltak anyja és testvérei, s minden szem részegeződött, amikor szombatnapon belépett a zsinagógába, és elfoglalta helyét a hívők között.” – *Jézus élete*, 236. old.

Aznap megkérték, hogy olvasson a Szentírásból. Amikor átadták neki Ézsaiás próféta tekercsét, felolvastott egy próféciát magáról.

Lk 4:18 „Az Úrnak lelke van én rajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok

szemeinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat.”

Ezután visszaadta a tekercset a kísérlőjének, és leült prédikálni.

Lk 4:20 „És a zsinagógában mindenek szemei ő reá valának függesztve.”

Amikor Jézus magyarázni kezdte a felolvasott igeszakaszt, az emberek csodálkoztak.

Lk 4:22 „És mindnyájan bizonyoságot tőnek felőle, és elálmélkodának kedves beszédein, amelyek szájából származtak.”

A tömeg figyelmesen hallgatta mindaddig, amíg alkalmazni nem kezdte az olvasottakat a hallgatókra.

Lk 4:21 „Ma teljesedett be ez az Írás a ti halálátokra.”

A hallgatók nem akarták, hogy Jézus tükörként használja a Bibliát arra, hogy szembesítse őket a hibáikkal. Nem akarták azt gondolni, hogy vakok, elnyomják őket és rabságban vannak. Megszokták, hogy olyan szombati prédikációkat halljanak, amelyek hízelgők rájuk nézve, és mások bűnei felett mondanak ítéletet. Jobban szerettek büszkeséggel és önelégültséggel távozni a zsinagógából. Azon a napon a haragjuk gyorsan Jézus megölésének tervébe torkollt.

Mi is megsértődünk, amikor Jézus világosan beszél hozzánk a Biblián keresztül, és ránk vonatkoztatja az igazságot? Dühösek vagyunk, amikor Isten Igéje leleplezi a bűneinket? Kérjük meg az Urat arra, hogy adjon alázatos lelkületet nekünk, és segítsen elfogadnunk mindazokat az igazságokat, amelyekre olyan nagy szükségünk van!

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Mi jelenti az egyedüli biztonságot számunkra a kísértések közepette? _____
 2. Keresd meg a szótárban az „éber” szót! Tegyük fel, hogy épp Afrikában táborozol, egy olyan területen, ahol sok oroszán él. Mit jelent számodra az „éberség” ebben a helyzetben? _____
- A fenti helyzetet észben tartva mit tudsz elmondani, hogy mit jelent az „éber” szó 1Pt 5:8 versében? _____

II. RÉSZ

3. Olvasd el 5Móz 23:15 versét! Az Egyesült Államok Kongresszusa 1850-ben elfogadta a szökevény rabszolgákra vonatkozó törvényt, amely kimondta, hogy elfogatásuk után valamennyi szökött rabszolgát vissza kell adni az urának, és a rabszolgák felszabadításához való hozzájárulás az államszövetség ellen elkövetett bűnnek számít. Vajon Jézus engedelmeskedett volna ennek a törvénynek? _____
- Miért nem? ApCsel 5:29 _____
4. Ha Krisztus otthonában vagy szomszédságában nőttél volna fel, vajon zavart volna az engedelmissége? Boszszantott volna, ha nem lett volna hajlandó részt venni az általad végzett tevékenységekben és szórakozásban? _____

III. RÉSZ

5. Amikor tanulmányozod a Bibliát, belegondolsz-e abba, hogy az miben vonatkozik rád? Vagy másokra nézve alkalmazod, és elégedettnek érzed magad, amikor ezt teszed? Örülhetnél például annak, hogy nem vagy olyan, mint Názáret lakói, és így imádkozhatnál: „Istenem, köszönöm, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember – uzsorás, igazságtalan, házasságtörő vagy olyan, mint ezek a názáreti hívek.” Lásd Lk 18:9-14 és *Krisztus példázatai*, 150–163. old. _____

További tanulmányozásra: *Jézus élete*, 236–243. old.



A hit fejezetei



Angyalok adományozta rádiók?

Az AVR számos olyan országban hallgatható, ahol nincs vallásszabadság. A keresztények gyakran nagy üldözéseket szenvednek el ezeken a területeken a hitük miatt.

Az egyik ilyen helyen – amely az érintettek biztonsága érdekében névtelen marad – nyoma sem volt a kereszténységnek, és a kormány azt akarta, hogy ez így is maradjon. Egy elszigetelt területről van szó, ahol különböző animista és ősi vallásokat követő törzsek élnek. Akik engedély nélkül próbált meg bejutni oda, azt agyonlőtték.

Az útlezárások és a különleges engedélyek szükségessége ellenére az AVR tájékoztatást kapott arról, hogy sokan hallgatják ott az AVR műsorait. A rádióhullámok „átugrottak” a katonákon, a rendőrségen, az útlezárásokon és minden arra irányuló törekvésen, hogy megőrizték ezeket az embereket a külvilágból érkező „szennytől”, beleértve a kereszténység befolyásától is. Ez már önmagában is ok az öröme, de ennél többről szól a történet.

Később az AVR megbízható jelentést kapott egy férfitől, aki járt az említett területen. Elmesélte, hogy az egyik faluban, amelyet meglátogatott, annak vezetője a következő tapasztalatot osztotta meg vele:

Egyik nap megjelent egy idegen a faluban. Magas, erős testalkatú férfi volt, és erős fény vette körül. Az idegen a törzsfőnököt kereste. Amikor előjött, az idegen egy rádiót adott neki, és megmutatta, hogyan kell használni. Ezután elmondta, hogy van egy nagyon fontos rádióadás, amelyet a törzs többi tagjaival együtt

kell hallgatniuk. Az AVR-ról volt szó. Az idegen megmutatta a törzsfőnöknek, hogy hol találja a megfelelő rádiófrekvenciákat.

Mihelyt a falu lakossága összegyűlt, hogy lássák a rádiót, észrevették, hogy az idegen eltűnt. Körülnéztek, többen a keresésére indultak, de sehol sem találták.

A férfi, aki elmesélte a történetet, azt is elmondta, hogy ellátogatott egy másik faluba, ahol annak vezetője ugyanerről a tapasztalatról számolt be, noha a két falu lakói nem érintkeztek egymással. De ez még nem minden. Összesen hat falu vezére mesélte el ugyanezt a történetet, bár nem tudtak arról, hogy az más falvakban is megtörtént.

A férfi, aki felvette a kapcsolatot ezekkel az emberekkel, elmondta, hogy látta, ahogyan a különböző falvak lakói összegyűltek a rádió körül, és figyelmesen hallgatták az adást. Arról is beszámolt, hogy ezek az emberek hűséges keresztények lettek, akik megünnepelik a szombatot.

A környék AVR producere így vallott erről: „Azt kell hinnem, hogy egyenesen az angyalok gondoskodnak ezekről az emberekről.”

Ha szeretnél többet megtudni az Adventista Világrádióról (AVR), vagy arról, hogyan segíthetsz Isten Igéjének rádióadásokon keresztül történő terjesztésében, láto-gass el az awr.org oldalra, vagy hívd a következő telefonszámot: 1-301-680-6304.

Nézd meg az AVR ajándékkatalógust, hogy információhoz juss olyan projek-tekről, amelyeket barátaiddal együtt támogatni tudnátok! Keresd fel az awr.org webhelyet, majd kattints először a Támogatás, azután az Ajándékkatalógus fülre.

- 10 dollár – Biblia az AVR egy hallgatója számára
- 40 dollár – egy napelemmel működő Godpod
- Bármilyen mennyiségű támogatás hozzájárul ahhoz, hogy az evangélium üze-nete eljusson a világ legtávolibb és legkevésbé megközelíthetőbb pontjaira.





Történelmi kapcsolat

Boldog új évet!

Ezernyolcszáznyolcvanegy január 1-ének szép reggelén boldog új évet kívánok a bibliai tanítók gyermekeinek és ifjúságának! Az óév (...) mögöttünk van annak minden terhével, és elérkezett az új év a maga kilátásaival, reményeivel és feladataival.

Kedves ifjú olvasóim, ugye, megálltok az 1881-es év küszöbén, és elgondolkodtok azon, hogy milyen feljegyzések készültek a mennyben az elmúlt évetekről? Az elmúlt év feljegyzéseit, legyenek azok jók vagy rosszak, nem lehet megváltoztatni. Ha úgy érzed, hogy az elmúlt évben kudarcot vallottál, akkor rengeteg okod van az Úr iránti hálára, amiért nem zárult le számodra a próbaidő az óévvel együtt!

Egy újabb év nyitja meg előtted tiszta, íratlan lapjait. A feljegyzést készítő angyal készen áll az írásra. A cselekedeteid fogják meghatározni, mit fog nyomon követni az életedben. A jövőbeli életedet egyaránt teheted jóvá és rosszra, de legyél óvatos, mert ez fogja meghatározni, hogy boldog lesz-e az új év, amelybe épp most lépsz. Hatalmadban áll, hogy boldoggá tedd azt úgy önmagad, mint a körülötted élők számára. Ha Istenhez kapcsolódsz, akkor napsugarakat lophatsz családotd körébe azáltal, hogy figyelembe veszed mások kényelmét, elhárítod az elégedetlenség lelkületét, vidám, udvarias és engedelmes leszel. Olyan utat is követhetsz, amely árnyékot vet mindazoknak a szívére, akik szerettek téged, vigyáztak rád és kisgyermekkorodtól fogva gondoskodtak rólad.

Felteszik-e maguknak a fiatalok azt a kérdést, hogy áldást jelentenek-e a szüleik számára vagy viselkedésükkel az aggodalom és az átok forrását jelentik? Nagyon elégedettek lennének, ha tudnák, hogy igyekszel kötelességtudó és kedves lenni, de semmi sem adhat akkora örömet nekik az új évben, mint az a tudat, hogy ajándékoknak tekinted Jézust, és mindennapi imád ez: „Atyám, légy te ifjúságom vezére!” Kezdd hát az új évet azzal, hogy átadod magad Istennek, ha még nem tetted meg! Minden nap, amit az Ő szolgálatá-

ban töltesz, áldást fog jelenteni úgy neked, mint azoknak, akikkel kapcsolatba kerülsz.

Az Úr angyalai alig várják, hogy megmutassák neked az élet ösvényét. A barátaid igyekeznek eltéríteni téged az önző örömek és a bűn útjáról. Talán még most is válaszúton vagy. Kérlek, állj meg, és gondolkozz! Az egyik oldalon az élet, a másikon pedig a halál vár.

Olvastam egyszer egy idős emberről, aki az óév határán állt, felnézett az ablakából a csillagoktól ragyogó kék égre, majd a hófehér és hideg földre, és azt gondolta, hogy egyetlen emberi szív sem lehet az övéhez hasonlóan reménytelen és boldogtalan. Maga előtt látta a nyitott sírt, mögötte pedig egész elvesztetett életének bűneit és fájdalmait. A saját maga választotta utat követte a boldogsághoz, mégsem talált meg azt. Teste a végét járta, lelkét pedig lelkiismeretfurdalás gyötörte.

Fiatalkora napjainak emléke rosszálló kísértetként tért vissza hozzá, és újra látni vélte magát azon a ponton, ahol a két út találkozott: az egyik a béke mennyei otthonába, a másik a sötétségbe és a kétségbeesésbe vezetett. Látta és érezte félelmetes tévedésének súlyát, amikor a sötét utat választotta, és követte Sátánt, pedig Isten angyalai arra vártak, hogy megmutassák neki a világosság útját. Egész élete egy nagy kudarc volt. A bánat és a csalódottság súlya alatt így kiáltott: „Ó, Atyám, add vissza a fiatalságom napjait! Hadd álljak még egyszer válaszúton, hogy a világosság ösvényét választhassam!” De senki sem válaszolt neki. Visszagondolt a társaira, akik a jobbik utat választották, és azt kívánta, bárcsak velük tartott volna. Azt gondolta, hogy jobb lett volna, ha még csecsemőko-

rában meghal, minthogy elpazarolja az életét. Keserű lelkiismeret-furdalásban és könnyek között hajtott térdet: „Ó, bárcsak visszakaphatnám ifjúságom napjait! Bárcsak újra érezhetném az angyal kezének érintését, aki a béke és a szentség útján akart vezetni!”

Tényleg visszatért a fiatalsága, mivel mindaz, amit látott, mondott és érzett, csak profetikus álma volt annak, aki évekkorábban még fiatal volt, de hamar megöregedett a bűnben. A világban élők szomorúságában és fáradtságában eltöltött óra után látta, hogy milyen lelki-furdalást és csalódottságot okoz minden alkalom, amikor eltávolodik az Úrtól, és örömmel ébredt rá arra, hogy még van ideje a béke, a boldogság és a menny útját választani.

Remélem, hogy a fiatalok, akik ezeket a sorokat olvassák, elgondolkodnak a múlton, a jelenen és a jö-

vőn. Döntsd el még most, az új év kezdetén, hogy a feddhetetlenség útját fogod választani, hogy komoly és igazlelkű leszel, és nem fog tévedésnek bizonyulni az életed! Haladj előre a mennyei angyalok vezetésével, legyél bátor, hadd ragyogjon a fényed, és legyenek igazak rád az ihletett szavak: „Írtam néktek ifjak, mert

erősek vagytok, és az Isten ígéje megmarad bennetek, és meggyőztétek a gonoszt.” Hallgass az apostol szavaira, amelyek annyi év után is hallhatók: „Vigyázatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek!” 1 Kor 16:13. Azok az emberek, akik a hamisság és a gonoszság ellen harcolnak, igaznak és nemesnek fognak találtatni. Ők

azok, akik a végsőig harcolnak. Boldog új évet kívánok, kedves fiatal harcosok!

– *The Youth's Instructor*, 1881. január 5.

“Döntsd el még most,
az új év kezdetén, hogy
a feddhetetlenség útját
fogod választani!”

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Mit tegyünk az új év kezdetén? _____
2. Ki dönti el, hogy milyen feljegyzést készítenek az angyalok rólunk az új évben? _____
3. Milyen két lehetőség van? _____
4. Milyen kérdést kellene megválaszolniuk a fiataloknak szüleikkel kapcsolatban? _____

Tedd fel magadnak ezt a kérdést! Hogyan lehetnél áldás a szüleid számára az előtted álló évben?

5. Mit kellene Istennek adnunk az év elején? _____
6. Ki fog segíteni neked abban, hogy helyesen dönts? _____
7. Gondolj az idős ember történetére! Most képzelj el azt, hogy te vagy az az idős ember, aki visszatekint a fiatalságára! Elégedett lennél azokkal a döntésekkel, amelyeket jelenleg hozol meg? _____

Ha nem, akkor min kellene változtatnod? _____

Mennyi ideig kellene várnod, mielőtt megvalósítod ezeket a változtatásokat? _____

A teremtés alapjai

Nem véletlen: tengeri vidra

Természetes dolognak számít, hogy egy tengeri állat vastag zsírréteggel rendelkezék, mivel az megvédi az óceánban található hideg víztől. Igen, természetes dolog – a tengeri vidra kivételével. Vajon elfelejtett volna valamit Isten, amikor őt tervezte? Egyáltalán nem. A tengeri vidra is rendelkezik valamivel, amely az összes többi állatnál különlegesebbé teszi.

Nem véletlenül adott a Teremtő vastag szőrt neki. A kutatók felfedezték, hogy a tengeri vidra testét négyzetcentiméterenként negyedmillió vagy esetenként egymillió szőrszál borítja! Ez a vastag szőrzet két rétegből áll. A hosszú, vízálló „védőszőrszálak” külső rétege a közvetlenül a bőr mellett elhelyezkedő, rövidebb szőrszálakat védi, amelyek így teljesen szárazak maradnak.

A védőszőrszálak vízálló képessége attól függ, mennyire tiszta az állat. De hogyan érheti el a tengeri vidra, hogy minden testrésze megtisztuljon? A Teremtő laza bőrrel és szokatlanul rugalmas csontvázzal ajándékozta meg, és ez szintén nem véletlen. Így testük minden centiméterét elérlik, és akadálymentesen tudnak tisztálkodni. Mivel nagyon kevés szőrük hullik ki egyszerre, a vastag szőrzet egész évben kitart. Így melegen tudják tartani magukat. Ennek köszönhetően képesek egész életüket az óceánban tölteni.

A tengeri vidra elég tömzsi testalkattal rendelkezik, és a hideg élőhely miatt súlya egynegyedének megfelelő mennyiségű táplálékot kell elfogyasztania minden nap. A Teremtő tehát nem véletlenül ajándékozta meg azzal a képességgel, hogy eszközöket használjon az élelemszerzéshez. Például kis köveket vagy más tárgyakat használ a kagylók szikláról való leválasztására. Ezután ugyanazzal az eszközzel nyitja fel a kagylót, mert csak így tud hozzáférni a benne rejlő finomsághoz. Időnként visszatartja néhány percig a lélegzetét, és az óceán mélyére merül – általában kb. 30 méterre –, hogy tengeri sünt, puhatestűeket, rákféléket és más halakat szerezzen. Érzékeny bajuszát és mellső mancsait használja a zsákmány megtalálásához

és elfogásához. Az ételt a mellkasán keresztben elhelyezkedő tasakba teszi, és miután a felszínre emelkedik, elkezd lebegni a hátán, belenyúl a „táskájába”, és majszolni kezdi a frissen szerzett finomságokat.

Íme, két további, a Teremtő kigondolta, nem véletlen tervezés: Először is amellet, hogy a vizet a táplálékból nyeri, a tengeri vidra időnként sós vizet iszik. Ezután méretes veséi segítségével kiszűri az édesvizet a tengervízből, és gond nélkül engedi útjára a koncentrált vizeletet. Másodszor, a tengeri vidra nem épít semmiféle odút magának. Egyenesen a vízben él. Talán ezért szunyókál háton fekvé és a víz felszínén lebegve. De mi tartja vissza ezt a lebegő szőrlabdát attól, hogy alvás közben messzire sodródjon? Íme, egy másik nem véletlen ösztönt programozott beléjük a Tervező: A tengeri vidra moszatot vagy hínárt teker maga köré – ezt használja horgonyként arra, hogy egy helyben maradjon alvás közben.

A vidra-anya is ugyanezt teszi a kicsinyével: hínárba „csomagolja”, amíg táplálékot keres. A vidra-baba így kényelemben és biztonságban lehet. Anyja olykor órákon át simogatja csemetéjét, így ápolja a szőrzetét.

Az utódjáról való gyengéd gondoskodás olyan, mint magának a Teremtőnek a gondoskodása, amelyet olyankor gyakorol, amikor gyermekeiként védelemre, sőt korlátozásra van szükségünk. Hála azért,

hogy a velünk való szerető törődése azután sem ér véget, hogy felnőttünk, és azt hisszük, hogy mindent tudunk. Mindig szeretettel figyel, és készen áll arra, hogy segítsen nekünk.



© Mike Baird; License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

A szerző, Juanita Kretschmar engedélyével.